

PRVA I DRUGA SOLUNJANIMA

Pouka za mlade

Jul, avgust, septembar 2012

Sadržaj:

1. Jevanđelje dolazi u Solun	4
2. Očuvati odnose s bližnjima i Bogom	13
3. Solun u Pavlovo vreme	22
4. Radosni i zahvalni	31
5. Apostolski primer	40
6. Prijatelji zauvek	49
7. Živeti svetim životom	58
8. Mrtvi u Hristu	67
9. Završni događaji	76
10. Život crkve	85
11. Obećanje progonjenima	94
12. Antihrist	103
13. Očuvati crkvu vernom	112

PRVA I DRUGA SOLUNJANIMA, Grupa autora

Broj 3/2012.

Priprema:

Hrišćanska adventistička crkva, Odeljenje za subotnu školu

www.subotnaskola.org

Odgovara:

Igor Bosnić

Saradnica na ovom izdanju:

Tamara Babić

Izdaje:

TIP PREPOROD, Beograd

Za izdavača:

Dragan Pejovski,

11000 Beograd, Radoslava Grujića 4

Tabele zalaska Sunca priprema mr Radomir Grujić

Štampa:

»Preporod«, Beograd, 2012.

Tiraž: 350

Kako da dobijete najviše iz biblijske pouke za mlade

Činjenice koje treba da znate

Biblijske pouke za mlade zasnovane su na uverenju da je Božja reč sila koja menja i da je grupno proučavanje važan način dobijanja te sile. Svrha biblijskih pouka za mlade je da se mladim adventistima sedmog dana pruži sredstvo za predano proučavanje zajedničkih tema o kojima će moći da razgovaraju svake sedmice u subotnoj školi. Mnogi koji proučavaju biblijske pouke za odrasle otkrivaju da ovo izdanje za mlade obogaćuje proučavanje biblijskih pouka jer one obrađuju iste teme i zato mogu da posluže kao dodatno gradivo.

Četiri stotine mladih adventista učestvuje u pisanju biblijskih pouka za mlade svake godine. Široki izbor i povremeno ponavljanje sadržaja odražava veliku raznolikost njenih pisaca širom sveta i kako oni pojedinačno doživljavaju temu koju proučavaju. Štampa se oko 70.000 primeraka biblijske pouke za mlade.

Smernice za proučavanje

1. U molitvi otvorite svoj um za vođstvo Svetog Duha dok proučavate.
2. Biblijski izvori na kojima se zasniva pouka za određenu sedmicu štampani su boldiranim slovima u delu pouke nazvanom »Logos«. Pročitajte sve tekstove.
3. Biblijski izvori za određenu sedmicu obično su podeljeni na delove na stranicama »Logosa«. Pri proučavanju ovih delova pažljivo pročitajte biblijske tekstove koji se nalaze pored naslova pre nego što pročitate komentare ispod tih naslova.
4. Čitajte druge delove tokom sedmice sa stanovišta koje ste stekli na temelju ličnog proučavanja biblijskih tekstova.
5. Imajte na umu ciljeve pojedinih delova biblijskih pouka:
 - »Uvod« – oblikovan tako da podstakne vaše interesovanje i usmeri razmišljanje na temu sedmice.
 - »Logos« – vodič za direktno proučavanje biblijskih tekstova za tu sedmicu.
 - »Svedočanstvo« – stavovi Elen Vajt u odnosu na temu pouke.
 - »Dokazi« – pristup pitanjima koja su postavljena u pouci s istorijskog, naučnog, filozofskog ili teološkog stanovišta.
 - »Primenam« – kako da misli izložene u pouci primenite u svakodnevnom životu.
 - »Razumevanje« – lični stavovi u odnosu na pouku, a svrha je da podstakne na dalje razmišljanje i razgovor.
 - »Istraživanje« – obaveštava čitaoca o mnoštvu podsticajnih, kreativnih načina za istraživanje teme sedmične pouke.

Biblijske pouke za mlade i Crkva: Biblijska pouka za mlade je odobrena od strane Generalne konferencije. Ona podržava verovanja Crkve adventista sedmog dana. Ipak, njen sadržaj ne treba smatrati službenim izjavama crkve.

Pouka 1

od 30. juna do 5. jula 2012.

Jevanđelje stiže u Solun

»Toga radi i mi zahvaljujemo Bogu bez prestanka što vi primivši od nas reč čuvenja Božjega primiste ne kao reč čovečju, nego (kao što zaista jest) reč Božju, koja i čini u vama koji verujete« (1. Solunjanima 2,13).

Zamislite da živite u prometnoj luci na Egejskom moru, u prestonici rimske provincije Makedonije, tokom prvog veka posle Hrista. Solun je dom i Jevreja i neznabožaca. Na svom drugom misionarskom putovanju, Pavle stiže u Solun da bi sa radoznalim slušaocima iz obe te grupe podelio poruku jevanđelja. Radosna vest teče sa njegovih usana dok udišete slankasti morski vazduh. On obraća posebnu pažnju na slavno vaskrsenje Božjeg Sina. Izveštaj iz Pisma opisuje kako »Pavle po običaju svome uđe k njima, i tri subote razgovara se s njima iz pisma, pokazujući i dokazujući im da je trebalo Hristos da postrada i vaskrsne iz mrtvih, i da ovaj Isus kojega ja, reče, propovedam vama, jest Hristos« (Dela 17,2.3).

Kada su čuli ovu radosnu vest, Solunjani su je prigrlili kao istinitu Reč od Boga (1. Solunjanima 2,13). Njihova mlada hrišćanska crkva počela je da cveta, podsećajući na parabolou o sejaču koju je Isus ispričao tokom svoje zemaljske službe. U toj paraboli zemljoradnik je bacio seme u zemlju nadajući se obilnoj žetvi. Neko seme je palo na tvrdo tlo i ptice su ga pojele. Još više je palo na kamenje i nije moglo da pusti jak koren. Trnje je zaustavilo rast ostalog semena. Ipak, ono koje je palo na dobro tlo, donelo je obilnu žetvu. »A ono su što se na dobroj zemlji seje koji slušaju reč i primaju, i donose rod« (Marko 4,20).

Zašto su, po vašem mišljenju, Solunjani bili tako ubeđeni Pavlovom porukom? Oni su znali da on ne priča prazne priče! On je potkrepio tu poruku racionalnim razmišljanjem. Mnogi koji su posećivali sinagogu u kojoj je apostol govorio, bili su upoznati sa prorocima kao što je Isaija koji je u detalje prerekao Spasiteljev dolazak. Dok je Pavle sa autoritetom govorio o vaskrsnom Isusu, jasno i detaljno je objasnio paralele između Hristovog života i mesijanskih proročanstava, ostavljajući Solunjane ubeđene u istinu i oduševljene da objavljuju poruku nade.

Svojom silom da menja život onih koji je primaju, Božja Reč uvek iznova dokazuje samu sebe. Dok je budete proučavali ove sedmice, molite se da vaše srce bude otvoreno za Božju Reč i prisustvo Svetog Duha. Budite uvereni da je Sveto pismo danas isto toliko pouzdano kao što je Božja Reč bila u prvom veku.

**Svojom silom da
menja život onih koji
je primaju, Božja
Reč uvek iznova
dokazuje samu sebe.**

Džuli Kiton, Silver Spring, Merilend, SAD

Ravan teren (Dela 16,9-40; 17,14)

Sa dolaskom i prihvatanjem Isusa Hrista kao obećanog Spasitelja, zaživela je uzbudljiva nada. Nada je naišla na oholu pobožnost verujućih Jevreja. Usled oholosti jevrejskih vernika jevanđelje je upućeno neznabošcima. Kada je dar jevanđelja i spasenja otkriven neznabošcima, uzbudljiva i oživljujuća nada došla je na svet.

Kako je sve više i više neznabožaca počelo da prihvata jevanđelje u mestima kao što je bio Solun, neki Jevreji su počeli da uviđaju kako su svi ljudi u osnovi isti. Jevanđelje je tvrdilo da Isus voli sve ljude. To je poravnalo teren za spasenje. Jevreji više nisu mogli da se razmeću time što su prihvaćeni dok su svi ostali pod prokletstvom.

Pavlu je u viziji pokazano da treba da propoveda jevanđelje u Solunu. To je njemu i ostalim Jevrejima pomoglo da razumeju da ih Bog poziva da propovedaju jevanđelje neznabošcima (Dela 16,9). To je isto tako potvrdilo ravnopravnost vernika. Bog je poslao mnoge propovednike da bi vodili i usmeravali neznabošce ka spasonosnom odnosu sa Isusom. Nisu samo Jevreji prihvatili ovo novo učenje, Grci - i muškarci i žene - takođe su poverovali (Dela 17,1-4.12). To je bila dodatna potvrda da je Bog vodio Pavlovo propovedanje.

Ima mnogo toga da se nauči iz Pavlovog primera. On je toplo i otvoreno propovedao poruku spasenja izgubljenima, bez obzira na rasu, pol, finansijski status, ili lični sistem verovanja.

Obećanje o Spasitelju (Isaija 53)

Jevreji su generacijama očekivali dolazak svog Spasitelja. Nisu ni sanjali da će On ponuditi spasenje ne samo njima već celom ljudskom rodu.

Pedeset treće poglavlje Knjige proroka Isaije podseća na dokumentarni film o Isusovom životu. »Jer izniče pred njim kao šibljika, i kao koren iz suhe zemlje; ne bi oblićja ni lepote u njega; i videsmo ga, i ne beše ništa na očima, čega radi bismo ga poželeli« (Isaija 53,2). Ovaj stih opisuje Isusa i način na koji je On preuzeo na sebe ljudsku prirodu i poneo naše grehe. Skrivena među tim obećanjima je mračna slika Njegove patnje i mučenja. Većina vernika u to vreme nije želela da prihvati Spasitelja koji pati, već samo Onog koji je moćan.

Ovo obećanje se pojavilo mnogo pre Spasitelja. Jevreji su proučavali i verovali u mnoge odlomke Svetog pisma koji ukazuju na Njega. Kasnije, u Solunu, poruka o obećanom Spasitelju biće spremno i sa verom prihvaćena. Ti ljudi nisu imali nikakvo predznanje, ni razumevanje tog pitanja, a ipak su odmah prihvatili to obećanje.

Rasejane ovce (Jeremija 23,1-6)

Tekst u Jeremiji 23,1-6 opominje »pastire« da će im se stado rasuti. Da li je Bog na taj način pripremao Jevreje da shvate da će jevanđelje biti objavljeno

neznabošcima? Ovdje Bog obećava ne samo da će obezbediti Spasitelja već i da će skupiti svoje ovce. Tu se takođe nalazi i obećanje o rastu: »I postaviću im pastire, koji će ih pasti, da se ne boje više i ne plaše i da ne pogine nijedna, govori Gospod« (Jeremija 23,4).

Kada je Bog osposobio prve misionare da objavljuju jevanđelje, On ih je uverio da će se vernici okupiti zahvaljujući njihovoj veri i odanosti. Uspostavljena je jednakost među vernicima i to se u velikoj meri pokazalo u Solunu.

Došlo je do željnog prihvatanja jevanđelja. Pavle u poznatom stihu izražava spremnost da rizikuje čak i sam svoj život: »Jer se ne stidim jevanđelja Hristova; jer je sila Božja na spasenje svakome koji veruje, a najpre Jevrejinu i Grku« (Rimljanima 1,16). Ima li imalo sumnje u našem umu da je Pavle sa žarom proповeđao jevanđelje bez obzira na odziv?

Jasno i glasno (1. Solunjanima 2)

Kada čitamo Pavlove reči u 1. Solunjanima 2,4, osećamo njegovo smireno uverenje: »Nego kako nas okuša Bog da smo verni da primimo jevanđelje, tako govorimo, ne kao ljudima ugađajući nego Bogu koji kuša srca naša«. On se ne stidi. Naprotiv, on je jasan i glasan, vođen verom u vaskrslog Spasitelja i saznanjem o Njegovom povratku.

Poslanice Solunjanima podsećaju nas na to da su Pavle i ostali rani misionari osećali veliku ljubav prema izgubljenima. Iako ova ljubav nije nestala, mnogim hrišćanima danas dobro bi došlo da se toga podsete. Postoji glad i žeđ za Božjom istinom. »Toga radi i mi zahvaljujemo Bogu bez prestanka što vi primivši od nas reč čuvenja Božjega primiste ne kao reč čovečju, nego (kao što zaista jest) reč Božju, koja čini u vama koji verujete« (1. Solunjanima 2,13).

Da, Pavle je jasan i glasan dok prenosi istinu o ljubavi, spasenju i praštanju živog Spasitelja. Ima mnogo toga što možemo naučiti od njega, mnogo toga što bi trebalo da primimo k srcu i primenimo u svom životu. Govoreći najpre o ravnopravnosti ljudskog roda pa sve do obećanja o Spasitelju, Pavle nas ohrabruje da stojimo uspravno, da se ne stidimo i da nosimo baklju za Isusa.

**Pavle je jasan i
glasno, vođen
verom u vaskrslog
Spasitelja.**

ODGOVORITE

1. Šta vi lično možete naučiti iz Pavlove sasvim određene vizije o spasavanju izgubljenih? Kako možete ići njegovim stopama?

2. Zašto je, po vašem mišljenju, Bog išao u takvu krajnost da bi kazao jevrejskom narodu da oni nisu jedini koji će biti spaseni?

3. Na koje praktične načine vi možete biti misionar u »Solunu«?

U knjizi *Apostolska crkva – Hristovim tragom*, priča o Pavlovoj misiji u Solunu počinje centralnom temom njegovog propovedanja: »Propovedajući u Solunu, Pavle se pozivao na starozavetna proročanstva o Mesiji.«¹ Ovim prepričavanjem obnovio je glavna proročanstva koja ukazuju na Isusa.

»Dok je, ispunjen svetom smelošću, Pavle propovedao jevanđelje u sinagogi u Solunu, neizmerna svetlost obasjala je istinsko značenje obreda i ceremonija službe u Svetilištu.« Ali on je gledao i unapred: »Pavle je verovao u Hristov drugi dolazak; zato je tako jasno i snažno opisivao istine povezane sa tim događajem, da je u mislima mnogih koji su ga slušali ostalo uverenje koje nikada nije izbrisano... Dok su evanđeoske istine na taj način bile silno objavljivane u Solunu, pažnja velikog mnoštva bila je privučena. 'I neki od njih verovali su, i pristaše s Pavlom i sa Silom, i od pobožnih Grka mnoštvo veliko, i od žena gospodskih ne malo.«²

»Glasnici krsta moraju... u veri i hrabro ići napred, uvek radeći u ime Hristovo«

Ali, bilo je i onih koji su reagovali negativno – i nasilno. Da, njihova poruka je privukla pažnju, ali ne uvek onu vrstu pažnje kojoj su se nadali i za koju su se molili.

»Oni koji danas propovedaju neomiljene istine ne treba da budu obeshrabreni što se ponekad moraju suočiti sa prijemom, čak i kod onih koji tvrde da su hrišćani, koji nije ništa povoljniji od onoga na koji su nailazili Pavle i njegovi saradnici u narodu sa kojim su radili. Glasnici krsta moraju se opremiti budnošću i molitvom, moraju u veri i hrabro ići napred, uvek radeći u ime Hristovo. Moraju uzdizati Hrista kao čovekovog Posrednika u nebeskom Svetilištu, kao Onoga na koga su ukazivale sve žrtve iz Starog zaveta, i čijom Žrtvom pomirenja svi prestupnici Božjeg zakona mogu steći mir i oproštaj.«³

ODGOVORITE

1. Koliko je važna cela Biblija kako bismo razumeli Isusa i ono što On čini za nas?
2. Na osnovu vašeg iskustva, da li su ljudi više skloni da reaguju pozitivno ili negativno na radosnu vest o Isusu? Zbog čega mislite da je to tako?
3. Kako možemo poravnati put za jevanđelje? S druge strane, da li je to isključivo delo Svetog Duha?

Nejtan Braun, Melburn, Australija

1. *Apostolska crkva – Hristovim tragom*, str. 155.

2. Isto, str. 159, 160.

3. Isto, str. 161.

Pavle je krenuo u misiju siguran da je sam Bog taj koji ga vodi. Nakon što su njegovi prethodni planovi za putovanje zaustavljeni, primio je »viziju čoveka iz Makedonije« koji ga moli za pomoć (Dela 16,9). Usklađen sa Duhom i posluššan pozivu, on i ostali njegovi saradnici, istog trenutka su se spremili da krenu. Makedonija je u to vreme bila rimska provincija unutar Balkanskog poluostrva, i Pavlova družina je prvi veći uticaj ostvarila u Filibi. Tu su Lidija i celo njeno domaćinstvo primili vest i bili kršteni. Zatim su isterali vračarski duh iz male robinje i bili bačeni u zatvor. Ipak, nešto dobro je proizašlo čak i iz toga jer su tamničar i njegovo domaćinstvo poverovali u Isusa i bili kršteni (Dela 16,11-40).

Kada su Pavle i njegovi saradnici stigli u Solun, tvrdokorne jevrejske starešine pokrenule su buntovnu masu da im se suprotstavi (Dela 17,1-9). Putnici su stigli u prestonicu Solun, oko 50. godine posle Hrista. (Smeštena u današnjoj severnoj Grčkoj, ova luka sada ima milion stanovnika i ostala je kulturno značajna do danas.) U sinagogi, Pavle im je na osnovu proročanstava dokazivao da je Isus Mesija. Pridružili su im se neki od Jevreja i mnogi Grci, uključujući neke istaknute žene. Ipak, kada ih je masa napala, braća su poslala Pavla u susednu Vereju gde su i Grci i Jevreji primili poruku (Dela 17,1-4.12). Međutim, Jevreji iz Soluna su ga i tu pratili i izazvali nove sukobe, tako da su vernici još jednom sklonili Pavla.

Ipak, i usred ozbiljnih stradanja, oni su ostali verni.

Kao i ostali glasnici, pa i sam Isus pre njih, Solunjani su pretrpeli teške trenutke zbog jevanđelja. Ipak, i usred ozbiljnih stradanja, oni su ostali verni (1. Solunjanima 1,6). Pavle je trebalo da pretrpi još mnogo progonstva u svojoj službi, a ipak se hvalio: »Jer se ne stidim jevanđelja Hristova; jer je sila Božja na spasenje svakome koji veruje, a najpre Jevrejinu i Grku« (Rimljanima 1,16).

Solunjani su zaista bili promenjeni jevanđeljem. Pavle je pohvalio njihovu blisku i podsticajnu zajednicu, njihovu veru i istrajnost. Oni su se iskreno radovali Isusovom povratku. Njihov primer bio je nadaleko poznat i postao je uzor celom regionu. Iako je Pavle ispravio neke njihove mane i ohrabrio ih da budu još bolji, apostoli su se uglavnom radovali i ponosili njima (1. Solunjanima 2,19).

ODGOVORITE

1. Da li tražite Božje vođstvo preko Biblije i Duha da biste dosegli jevanđeljem nova srca?
2. Da li ste oduševljeni jevanđeljem i uzdate se u Boga bez obzira na otpor ili klevete?

Kolin Meklarin, Brizbejn, Australija

Čovečanstvo je palo, ali nije sve izgubljeno. Došao je Neko da otkupi ljudski rod svojom smrću. Taj »Neko« je Isus, i mi možemo naći izveštaj o Njegovom životu, smrti i vaskrsenju u novozavetnim jevanđeljima. Stihovi u Jovanu 3,16.17 to sažimaju rečima: »Jer Bogu tako omile svet da je i sina svojega jednorodnoga dao, da nijedan koji ga veruje ne pogine, nego da ima život večni. Jer Bog ne posla sina svojega na svet da sudi svetu, nego da se svet spase kroza nj.« Nakon što su odslušali Pavlove dokaze o ispunjenju Pisma u Isusu, vernici iz Soluna su ovu vest primili k srcu. Tada se radost i nada koja je ispunila njihova srca proširila na svaki aspekt njihovog života. Oni su postali živa žrtva (Rimljanima 12) i moćno svedočanstvo o preobražavajućoj Božjoj ljubavi.

Sveti Duh je, sasvim izvesno, neko koga treba da upoznate.

Mi, takođe, možemo živeti ispunjenim životom i deliti radost koju imamo u Hristu sa onima oko nas. Evo kako:

Proučavajmo Bibliju. Pavle kaže: »Jer što se napred napisalo za našu nauku napisano, da trpljenjem i utehom pisma nad imamo« (Rimljanima 15,4). Kada proučavamo Bibliju, učimo o Bož-

jem planu spasenja i stičemo novo razumevanje sveta oko nas. Vidimo Božju ruku u istoriji. Ispunjenje biblijskih proročanstava pokazuje nam da je Njegova Reč pouzdana i da osnažuje našu veru.

Imajmo na umu da je oduševljenje zarazno. Pavle je bio tako oduševljen onim u šta je verovao da mnogi koji su ga slušali nisu mogli da ne budu time dirnuti.

Pozdravimo dobrodošlicom Svetog Duha. Molite se da Sveti Duh uđe u vaš život. On ima silu da ga transformiše. Prijatelj, Savetnik, Utešitelj, uvek spremna pomoć u vreme nevolje – Sveti Duh je, sasvim izvesno, neko koga treba da upoznate.

Krenimo u akciju. Upoznajte ljude. Pomažite onima kojima je to potrebno. Ne treba da čekate dok se ne osetite osposobljenim da vodite temeljno proučavanje Biblije. Pokažite ljudima oko sebe koliko je Isus promenio vaš život.

ODGOVORITE

1. Koja su vaša omiljena obećanja u Bibliji?
2. Kako vas ta obećanja i ispunjenje Pisma nadahnjuju?
3. Kako to utiče na način na koji se odnosite prema svetom oko vas?

Monik Oven, Pert, Zapadna Australija

Prošlo je oko 2000 godina od kada je Isus dao svoj Veliki nalog u Mateju 28,19.20. A kad je to učinio, zadatak mora da je izgledao neizvodljiv. Sigurna sam da je bar jedan od učenika pomislio: »*Ceo svet? Mi smo samo šačica ljudi!*«

U vreme kad je Pavle stupio na scenu misija se zahuktala i on je bio spreman da odnese vest u nove delove sveta. Nije nedostajalo mesta na koja se moglo ići i objavljivati Reč. Najteži deo širenja dobre vesti bio je da se tamo stigne (to jest, ukoliko biste potpuno zanemarili to što vas progone).

Kako vreme prolazi, ima sve manje mesta u kojima se o Hristu nikada nije propovedalo. Već godinama, mi šaljemo misionare ne da bi poučavali novoj religiji, već da bi ohrabрили ljude u veri.

Godine 1948, Hju Dikins je stigao na Papua Novu Gvineju kao jedan od ovih misionara. Njegov zadatak bio je da uručuje poučne knjižice Subotne škole po selima i da ohrabruje mlade ljude. Naporno je radio da bi ispunio svoju misiju. Godinama je prevodio pouke Subotne škole na jednostavniji engleski jezik kako bi bile pristupačnije onima koje je posećivao.

Dikins je proveo sedmice pešačeći od sela do sela, bivajući ponekad mesecima odvojen od svoje žene i dece. Najveći izazov bila je iscrpljenost. Bilo je trenutaka kada je bio toliko umoran da bi zaspao usred razgovora, i to sa otvorenim očima! Ipak, on je voleo svoj posao. To je bilo ono što je želeo da radi celog života! Crpio je snagu iz svog posla, porodice i, najviše od svega, od Boga kome je služio.

Danas, mi takođe imamo prilike da ohrabrujemo druge u njihovoj veri. Veliki nalog se ne završava krštenjem. Mi treba da nastavimo da poučavamo jedni druge. Kao Pavle koji je pisao poslanice, ili kao pastor Dikins koji je prevodio pouke Subotne škole, naš posao je neprekidna misija. Naše delo ohrabrenja može biti ljubazna reč, pružanje pomoći ili čak pravovremeni poklon. Mala ili velika, naša dela ohrabrenja imaju svrhu da ojačaju ljude da ispoštuju Hristovu zapovest i sve ljude učine Njegovim učenicima.

ODGOVORITE

1. Koji je najveći izazov sa kojim se vi suočavate kad delite svoju veru?
2. Koje su naše odgovornosti prema onima koji su »novi« u veri?
3. Koje su naše odgovornosti prema onima koji su »stari« u veri?

Kristin Til, Kuranbong, Australija

ZAKLJUČAK

Iako je Sveti Duh poslao Pavla i Silu u Makedoniju, oni koji su slušali vest jevanđelja nisu uvek odgovarali sa radošću i prihvatanjem. U Solunu, ljubomorni Jevreji su izazvali metež, optužujući Pavla i Silu kako propovedaju da je Isus rivalski car Cezaru. Međutim, pre nego što su bili primorani da napuste grad, mnogi Jevreji i Grci, uključujući i dobar broj žena, prihvatili su njihovu poruku kao reč od Boga. Pavle i Sila radili su sa oduševljenjem i nežnošću za voljenu mladu crkvu u Solunu i ta crkva je postala poznata po svojoj veri, prihvatanju jevanđelja i posvećenosti Bogu – uzor za druge crkve koje rastu.

RAZMOTRITE

- Sastavite spisak za molitvu koji obuhvata one kojima ste svedočili i za koje ste se trudili kod kuće, na svom radnom mestu ili prilikom bilo koje službe u kojoj ste učestvovali. Svakodnevno uzdižite te ljude u molitvi.
- Napišite pismo ohrabrenja nekome sa svoje molitvene liste, koristeći neke delove 1. i 2. Solunjanima poslanice kao model.
- Napravite neki prikaz koji ilustruje uspone i padove, uporedo sa radostima i izazovima službe koju vas je Bog pozvao da vršite. Da li su radosti u ravnoteži ili pretežu nad teškoćama?
- Proučavajte raznolikost svoje crkvene porodice. Napravite plan kako da upoznate i podržite nekoga ko se od vas razlikuje po kulturi, poreklu i/ili polu.
- Napravite poster koji promoviše neke aspekte programa službe za žene u vašoj oblasti.
- Isplanirajte lokalno misionarsko putovanje ili putovanje u današnju Makedoniju, hodajući Pavlovim stopama.
- Napišite pesmu na osnovu stiha iz 1. Solunjanima 2,12 koju roditelji, baba i deda, tetka, ujak, stric ili bebi-siterka mogu da pevaju detetu kako bi ga ohrabрили, utešili i podstakli da živi pobožnim životom.

POVEŽITE

Apostolska crkva – Hristovim tragom, poglavlje 22.

Šeril Dežerle, Ringold, Džordžija, SAD

Pouka 2

od 7. do 14. jula 2012.

Očuvati odnose

»Jer ko je naš nad ili radost, ili venac slave? Niste li i vi pred Gospodom našim Isusom Hristom o njegovu dolasku? Jer ste vi naša slava i radost« (1. Solunjanima 2,19.20).

Važno je imati dobrog prijatelja. Nekoga ko je spreman da bude pored vas bez obzira kroz šta prolazite – nekoga ko može da vas ohrabri kada klonete, ko uživa da se druži sa vama i, što je najvažnije, nekoga ko je uvek tu da vas podseti na Hristovu dobrotu.

Tokom moje završne godine u srednjoj školi zamolili su me da organizujem evanđeoske sastanke. Bila sam uzbuđena. Izvršiću uticaj na život ljudi i, nadam se, voditi ih ka Hristu! Serija predavanja trebalo je da se održi u crkvi u blizini kuće moje tetke. Ljudi koje sam poznavala došli su da me podrže ali, što je najvažnije, došli su da čuju Božju Reč. Bilo je neverovatno videti vrstu odnosa koji su bili uspostavljeni tokom ovih sastanaka. Pevali smo i zajedno igrali biblijske igre. Ako je propoved bila posebno dirljiva, čak smo i plakali zajedno. Tokom ovih sastanaka izgradili smo divna prijateljstva – prijateljstva zasnovana na ljubavi, poverenju i ohrabrenju.

Iako je serija bila pri kraju, još uvek sam osećala ogromnu radost u sebi.

Iako su naša prijateljstva jačala, znali smo da će se sastanci uskoro završiti. Nećemo se više viđati svake večeri i provoditi nebrojene sate u međusobnom druženju. Međutim, iako je serija bila pri kraju, još uvek sam osećala ogromnu radost u sebi, jer sam znala da su se mnogi od posetilaca približili Hristu, ne samo zbog naših predavanja već i zbog čvrstih odnosa koje smo izgradili jedni sa drugima. Mnogi od njih su mi govorili o promeni koju je Bog ostvario u njihovom životu. Znala sam u svom srcu da su mnogi od njih pronašli Hrista i došli do spoznaje da je život bez Njega prazan.

Prijateljstva su od ključne važnosti za učenje. Hristos je u svojoj sopstvenoj službi pokazao važnost stvaranja učenika putem prijateljstva. On je pokazao da je jedini način da imate postojeće učenike – da izgradite trajna prijateljstva sa drugim hrišćanima i, naravno, sa Hristom.

Da li uspostavljate prijateljstva? Da li zaista uzdižete one kojima služite, ili dopuštate da prilike za druženje izmaknu?

Reč Gospodnja nas ohrabruje da se družimo kad kaže: »Gvožđe se gvožđem oštri, tako čovek oštri lice prijatelja svojega« (Priče 27,17). Ako hoćemo da stvaramo učenike, mi treba da »oštrimo« jedni druge kroz druženje i ljubav.

Heder Hajd Tomson, Guanaja, Republika Honduras, Centralna Amerika

U uvodnom stihu za ovu sedmicu Pavle izražava svoju zainteresovanost za vernost solunskih hrišćana. U 1. Korinćanima 1,18-25 čitamo da je jevanđelje bilo »kamen spoticanja« za Jevreje i »ludost« za neznabošce, što se ovde odnosi posebno na Grke. Izveštaj u Delima apostolskim pokazuje da je upravo to bio slučaj. Ali *zašto?* Prvo, to je imalo veze sa jevrejskom opsednutošću »čistotom«. Čistota se odnosila na precizno ispunjavanje rituala koji su pravili razliku između »čistog« i »nečistog«. Takva čistota činila je da se oni osećaju odvojenim i superiornim u odnosu na druge. Razvili su pravila čistote za skoro svaki aspekt života, uključujući i to kako podići ekser.¹ Isus i Njegovi sledbenici ustajali su protiv tih pravila. Svi su jednaki u Hristu.² Imajući to na umu, lako je razumeti zašto je jevanđelje bilo kamen spoticanja.

Zašto je jevanđelje bilo ludost neznabošcima? Da bismo odgovorili na to pitanje, moramo razumeti Platona, koji je postavio temelj grčkoj misli. Platon je učio da postoje dva sveta: (1) svet ideja koji je savršen i nematerijalan i (2) fizički svet koji nas zarobljava. Smrt je oslobođenje od ovog sveta i prelazak u svet ideja. Takvo razmišljanje čini vaskrsenje prevazidenim i smešnim.³ Zašto biste želeli da ostanete zarobljeni u svom telu?

Zatim, tu su bili stoici i epikurejci sa kojima se Pavle raspravljao na Marsovom brežuljku. Epikurejci su odbacivali Platonovo učenje. Oni su verovali da nakon smrti nema ničega – nema suda, nema kazne za zle i nema vaskrsenja. Zaista, najveći deo hrišćanskog učenja je u sukobu sa epikurejstvom.⁴ Stoici su učili da, pošto je duša na neki način deo Boga, nema zadržavanja nečijeg identiteta iza groba i vaskrsenja fizičkog tela.⁵ Stoga, bez obzira da li su u pitanju bili Jevreji ili Grci, hrišćanin je mogao da očekuje progonoštvu i ruganje, što objašnjava Pavlovu zabrinutost za stado u Solunu.

ODGOVORITE

1. Da li ste ikad osetili da vas ljudi gledaju sa omalovažavanjem zbog toga što ste adventistički hrišćanin? Kako ste se nosili s tom situacijom?
2. Kao hrišćani, da li bi trebalo da prilagodimo svoju poruku kako bi odgovarala svetovnom načinu razmišljanja? Objasnite svoj odgovor.

Džonatan Gardner, Koledždej, Tenesi, SAD

1. William A. Simmons, *Peoples of the New Testament World*, p. 60.
2. Isto, str. 62.
3. Vincent P. Branick, *Understanding Paul and His Letters*, p. 40.
4. Simmons, p. 297.
5. Isto, str. 303.

Lindzi je bila uzbuđena zbog dolaska na koledž. Oči su joj sjajile dok je račala preko prelepog kampusa sa svim brućošima koji su izgledali isto tako novi kao što je i ona bila. Teško je biti novi student – ne poznavati nikoga. Srećom, univerzitet je imao za njih mnoge aktivnosti koje su im pomagale da se međusobno upoznaju.

Prva sedmica je bila fantastična. Srela je mnogo ljudi i odmah se upoznala s njima. Najviše joj se svidela Britni. Odlično su se uklopile i prvih nekoliko sedmica su sve radile zajedno. Zajedno su išle i na ručak. Zajedno su odlazile u šetnju, a vikendom u obilazak grada sa ostalim društvom. Bilo im je divno tih prvih nekoliko sedmica.

Lindzi se zaista radovala ostatku školske godine sa novim prijateljima i novim načinom života. Međutim, posle izvesnog vremena, njeni prijatelji su postali uzdržaniji kad je reč o vremenu koje su provodili u druženju. Čak je i Britni provodila sve manje vremena sa Lindzi jer su njene studije bile teške, a našla je i dečka sa kojim je želela da provodi vreme. Jednog dana Lindzi su se dogodile strašne stvari. A onda je, drugog dana, njen otac pozvao i saopštio da joj je baka umrla.

Prva godina na koledžu je uzbuđljiva bez obzira da li ste brućoš ili ste prešli sa drugog fakulteta. To je početak novih odnosa kad svako prvi put doživljava uzbuđenje studentskog života. Međutim, ubrzo predavanja postaju teža i

**Pavle je želeo da
Solunjani osete
radost koja potiče
jedino od Isusa.**

neki prijatelji se zamenjuju drugim, sa kojima se bolje uklapamo. Zatim, morate dobiti dobre ocene, raditi pola vremena ili, ne daj Bože, žaliti nad gubitkom voljenog člana porodice. Vreme prolazi i nekadašnja prijateljstva se pretvaraju u kratak usputni pozdrav na hodniku. Prijateljstva dolaze i odlaze, pogotovu kad nema tla na kojem bi mogla da se ukorene. To se dogodilo

u Lindzinom životu. Kada joj je bila potrebna uteha prijatelja, ona je nije imala, jer su nekada uspostavljeni odnosi prekinuti.

Kako uspostavljamo trajne odnose? Prva Solunjanima poslanica otkriva nam ključ za prave odnose i njihovo očuvanje. Pavle i njegovi saradnici predstavljaju odličan primer po tome kako su uspostavili trajne odnose sa Solunjanima. Oni predstavljaju osnovu iskrenih pobožnih odnosa koji neće trajati samo nekoliko sedmica, već kroz celu večnost.

Primarni odnos (1. Solunjanima 2,3-5)

Kao evanđelista, Pavle želi da svi ljudi imaju lični odnos sa Spasiteljem jer on zna šta znači sresti se s Njim. Ovde Pavle potvrđuje da je na istoj liniji sa

Bogom. On kaže da je Bog njegov svedok i ukazuje na važnost uspostavljanja odnosa sa Njim. On tvrdi da ne može da laže. On ne može da stvara lažnu sliku o sebi jer je njegov život u skladu sa Bogom. Bog, koji je njegov »svedok«, upravlja njegovom savešću.

U svetu u kome je laganje zbog ostvarenja vlastite koristi često, Pavlov karakter predstavlja pravu suprotnost. On ne živi za sebe, već da bi stekao Božje odobravanje. Njegov odnos sa Bogom osposobljava ga da uspostavi značajne odnose sa ljudima oko sebe.

Pobožni motivi iza odnosa (1. Solunjanima 2,19-20)

Postoji veliki kontrast između načina na koji je svet motivisan da uspostavlja odnose sa drugima i modela koji Pavle daje hrišćanima. Taj model je zasnovan na nadi – nadi da ćemo se jednog dana svi zajedno sastati prilikom Hristovog drugog dolaska, kada će se potvrditi da će ti odnosi trajati zauvek. Pavlov motiv bio je spasenje i dobrobit ljudi sa kojima je uspostavljao odnose. Pavle je tražio dobrobit onih oko sebe i želeo da Solunjani osete radost koja potiče jedino od Isusa. Pavle, kao Hristov propovednik, lično je doživeo Hristovu ljubav. Njega je pokretala želja da podeli to iskustvo sa onima oko sebe.

Očuvati jake pobožne odnose (1. Solunjanima 2,3-7)

Mnogi ljudi traže ličnu korist. Oni uspostavljaju odnose koji će doprineti ostvarenju njihovih sopstvenih želja. Skloni su manipulaciji i prevarama, tražeći ekonomsku stabilnost, zadovoljstvo i popularnost.

U svom odnosu sa Solunjanima Pavle se potrudio da oni shvate da se nije povezao s njima zbog sopstvene koristi. On je tu jer im želi dobro. On je tu jer želi da se ostvari Božja volja za njihov život. On je tu jer želi da oni budu sa njim na Isusovoj strani.

ODGOVORITE

1. Koje pobude vas navode da uspostavljate odnose sa drugima?
2. Kako možete izgraditi odnose koji će trajati večno?
3. Kako vas je lično iskustvo sa Isusom navelo da gradite trajne odnose?

Alejandro Sarija, Koledždejl, Tenesi, SAD

»Svakome će nešto krenuti po zlu. Tuga i obeshrabrenje pritiska svaku dušu. U takvim trenucima lično prisustvo prijatelja koji pruža utehu i uliva snagu može odvratiti strele neprijatelja koje ciljaju da unište. Hrišćanskih prijatelja nema ni upola toliko koliko bi trebalo da bude. Koliko je u časovima iskušenja, u krizi, dragocen iskreni prijatelj! Sotona u takvim trenucima šalje svoje sluge da navedu nesigurne udove da se spotaknu; ali iskreni prijatelji koji će posavetovati, koji će usaditi neodoljivu nadu, umirujuću veru koja uzdiže dušu – o, takva pomoć je dragocenija od skupocenih bisera.«¹

Ove sedmice razmatramo temu o očuvanju odnosa. Očuvati nešto znači pobrinuti se da to traje. U kontekstu našeg proučavanja, to znači da mi želimo da izgrađujemo i negujemo trajne odnose. Suprotno tome, naravno, bilo bi graditi površne odnose koji ne mogu da podnesu probu vremena, iskušenja ili prepreke. Nažalost, kultura u kojoj većina nas živi utire put za površne odnose. Na našim Fejsbuk stranicama nalaze se liste prijatelja koje ponekad obuhvataju preko 2000 ljudi, a ipak, koliko nas može da kaže za svakoga od njih: »On je iskreni prijatelj«?

Ništa nije važnije od pravog prijatelja.

Ništa nije važnije od pravog prijatelja. »Snažan, ohrabrujući stisak ruke pravog prijatelja vredi više od srebra i zlata.«² Biblija potvrđuje ovu istinu kada kaže: »Bolje je dvojici nego jednomu, jer imaju dobru dobit od svoga truda. Jer ako jedan padne, drugi će podignuti druga svojega; a teško

jednomu! ako padne, nema drugoga da ga podigne. Jošte ako dvojica spavaju zajedno, greje jedan drugoga; a jedan kako će se zgrejati? I ako bi ko nadjačao jednoga, dvojica će mu odoleti; i trostruka vrpca ne kida se lako« (Propovednik 4,9-12).

ODGOVORITE

1. Da li imate prijatelje koji vas ohrabruju da se približite Isusu? Ako nemate, šta možete preduzeti da biste ih imali?
2. Da li ste ikad bili u tako teškoj situaciji da ste čeznuli za prijateljem koji bi vam pomogao da je pregrurate? Kako je to izgledalo? Zapišite neke misli o tome i podelite ih sa svojom grupom.

Markos Dejvid Tores, Koledždej, Tenesi, SAD

1. *Sons and Daughters of God*, p. 161.

2. Isto.

Ulazak greha u naš svet doveo je do odvajanja između nas i Boga i između nas i naših bližnjih. Mi prirodno pronalazimo razlike jedni u drugima. Mi se međusobno nadmećemo, nadajući se da ćemo zadobiti prevlast. Greh nas je programirao da mislimo da nismo potrebni jedni drugima da bismo živeli zdravim životom. Mi smo nepopravljivo sebični i vodimo računa samo o sebi (Psalam 51,5).

Međutim, imati zdrave odnose sa drugim vernicima od životnog je značaja za naše duhovno blagostanje (Jevrejima 13,1-3). Đavo je lično uključen u narušavanje naših međusobnih odnosa (1. Solunjanima 2,18), jer što smo bliži jedni drugima, više ćemo deliti svoja svedočanstva o Božjoj ljubavi (Otkrivenje 12,11). To je razlog što se Isus molio da svi budu jedno (Jovan 17,20.21). Kako mi uspostavljamo i održavamo ove odnose koji nas povezuju? Evo nekoliko predloga za razmatranje:

Planski provodite vreme sa drugima. Kada planski provodimo kvalitetno vreme sa drugima, to je odličan način da negujemo bolje odnose. Provodeći vreme zajedno, možemo saznati nešto o emotivnim i duhovnim potrebama onih koji su u nevolji i pomoći im da ih zadovolje.

Provodite vreme u druženju. Isus je posetio Zakheja u njegovom domu (Luka 19,5). On je isto tako želeo da provodi kvalitetno vreme sa Marijom, Martom i Lazarom (Luka 10, 38.39; Jovan 12,1-3). On je uživao na dobroj svadbenoj svečanosti baš kao i bilo ko drugi (Jovan 2,1.2).

Budite ljubazni i prijateljski raspoloženi. Ostati u vezi sa drugima važno je kako zbog pružanja, tako i zbog prihvatanja pomoći. Družite se. Pozovite nekoga, pošaljite mejl, poruku, razgovarajte uživo. Govorite ljubazno (Priče 15,1). Budite pristojni i prijateljski raspoloženi (Priče 18,24).

Ohrabrujte jedni druge. Reći jednostavno: »Sve će biti u redu« i pokazati da vam je stvarno stalo, olakšaće teret neke grozne situacije. Delite utešne reči razumevanja u radosti i borbama (Efescima 5,19-21). Molite se jedni za druge i jedni sa drugima (Jakov 5,16).

Isus je uživao na dobroj svadbenoj svečanosti baš kao i bilo ko drugi.

ODGOVORITE

1. Zašto je, po vašem mišljenju, toliko važno da razgovaramo i delimo svoje probleme? Da li postoje neki problemi koje bi trebalo izneti jedino Gospodu? Objasnite svoj odgovor.
2. Kako nam jedinstvo može pomoći da objavljujemo jevanđelje?
3. Zašto je jedinstvo neophodan deo našeg hrišćanskog puta?

Ričard Flojd Meknil, Koledždej, Tenesi, SAD

Ne bi bilo teško naći grupu mladih hrišćana negde u svetu koji navijaju za sportski tim koji je predodređen da izgubi. Ima nešto u našoj prirodi što nas navodi da želimo da slabiji pobedi. Mi ćemo vrištati, skandirati i činiti sve što možemo kako bismo pomogli svom timu da nađe snagu koja je potrebna za pobedu. Ipak, u najvećoj bici koja je ikad vođena izgleda da je bilo malo onih koji su navijali za članove grupe koja je delovala kao manjina.

U današnjoj postmodernoj kulturi, čini se kao da je hrišćanin najveći gubitnik. Društvo je na svakom koraku postavilo prepreke koje mladi vernik mora da savlada. Od muzike do televizije, od knjiga do bilborda, izgleda kao da svi znaci upućuju na život bez svetog Boga. Kako da mladi hrišćanin odoli tome? Uz pomoć prijatelja, dobrih primera i molitava! Mi smo dužni da pomažemo jedni drugima da dospemo na nebo. Moramo podsticati jedni druge tako što ćemo se međusobno ohrabrivati da se uzdamo u Boga i Njegovu reč. Moramo jedni drugima pomoći da verujemo kako greh može biti savladan silom Svetog Duha i kako mi, kao Hristovi sledbenici, u stvari, imamo prednost nad knezom ovoga sveta.

Kao i Pavle, mi treba da se molimo za svoje prijatelje »dan i noć«.

Kao i Pavle, mi treba da se molimo za svoje prijatelje »dan i noć« da Bog ispuni »nedostatak vere vaše« (1. Solunjanima

3,10). Naša radost i nada treba da se nalazi u tome da gledamo kako oni koje je Bog stavio u naš život postižu pobedu u Isusu. Ništa nije važnije od zainteresovanosti za spasenje drugih. Ta zainteresovanost treba da se vidi u našim molitvama, razmišljanjima i delima.

Pozivam vas danas da razmislite o onima u vašem životu koje volite i do kojih vam je stalo. Kakav bi život bio bez njih? Kakvo bi nebo bilo bez njih? Šta vi činite da bi oni postali deo Hristovog tela? Kada se molimo, skloni smo da razmišljamo prvenstveno o svom spasenju. Ipak, zar to nije pomalo sebično? Moramo se moliti za druge i ohrabrivati ih da ostanu verni. Dok to budemo činili, Bog će se pobrinuti za naše probleme. Moramo postati čuvari svoje braće i sestara!

ODGOVORITE

U 2. Mojsijevoj 32,32 Mojsije je tražio od Boga da ga izbriše iz knjige umesto sinova Izraelovih. Zašto? Da li je to ta bratska ljubav o kojoj je Pavle propovedao Solunjanima? Objasnite svoj odgovor.

Robert Dabni Jr., Koledždej, Tenesi, SAD

ZAKLJUČAK

Svi mi priznajemo važnost bliskih prijatelja, ali ne smemo zaboraviti koliko je značajno uključiti Hrista u ta prijateljstva. Da, dvoje je bolje nego jedan, ali kada dodate poslednji element – treću nit, koja je Isus – tada se ta veza neće lako prekinuti. Zbog toga je važno svesno uspostavljati prijateljstvo sa onima koji žele da poznaju Hrista isto kao i mi. Moramo tražiti one koji imaju iste ciljeve i želje koje je On usadio u nas.

RAZMOTRITE

- Zapišite molitvu u kojoj tražite od Boga da postavi na vašu stazu prijatelje koji će vas približiti Njemu. Stavite tu molitvu u svoju Bibliju i često je izgovarajte.
- Napravite crtež ili sliku koji dočaravaju ideju: »Trostruka vrpca ne kida se lako«. Prikažite Hrista kao centralnu nit – nit koja drži ostale zajedno.
- Pozovite neke prijatelje i otpočnite biblijska proučavanja ili diskusije u maloj grupi. To će vam pomoći ne samo da bolje upoznate Boga već će vas dovesti u kontakt sa drugima koji teže istim stvarima kao i vi.
- Pišite u svom dnevniku o prijateljstvima koja su vam bila najznačajnija i navedite razloge zbog kojih smatrate da su to bili značajni odnosi.
- Pošaljite mejl ili pismo prijatelju s kojim se niste dugo čuli, kako biste obnovili kontakt s njim. (Ako ne možete nikog da se setite, molite se Gospodu da vam nekog stavi na srce. Ako se budete tako molili, On će vam sigurno odgovoriti!)
- Analizirajte svoje najbliže odnose kako biste pronašli Božju ulogu u njima. Ukoliko ne nalazite da On predstavlja centralni deo tih odnosa, onda je možda vreme da preispitate neke od svojih prioriteta!
- Molite se Bogu da u vaš život dovede nekoga kome bi mogao biti potreban pobožan prijatelj. Tražite da budete u vezi s Njim kako biste mogli da služite i svedočite nekom drugom.

POVEŽITE

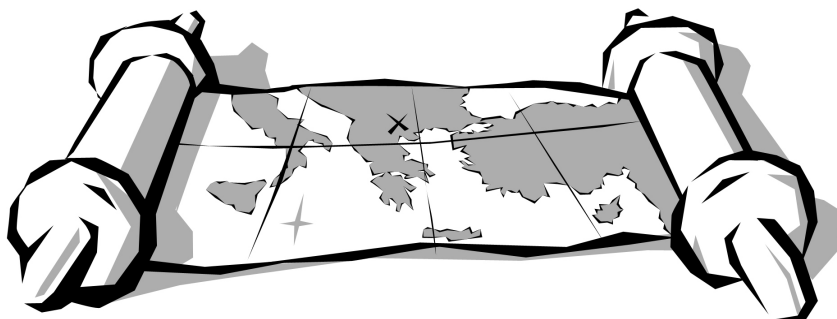
Priče Solomunove 17,17; 18,24; 27,17.

Sons and Daughters of God, p. 27; *Misli sa gore blagoslova*, str. 192, 193 orig.

Alison Sosedo, Sentervil, Ohajo, SAD

Pouka 3

od 14. do 20. jula 2012.

Solun u Pavlovo vreme

»Jer premda sam slobodan od svijju,
svima sebe učinih robom, da ih više pridobijem«
(1. Korinćanima 9,19).

Zamislite da ste proverili svoju elektronsku poštu i primetili da ste dobili pozivnicu da večerate sa predsednikom Amerike u Beloj kući. Nekolicina drugih ljudi iz vašeg kraja takođe je dobilo ovu priliku koja se pruža jednom u životu. S obzirom da živite na sat vremena vožnje od Vašingtona, cela grupa će tamo biti prevezena limuzinom. Radosno prihvatate poziv i počinjete da se spremate za taj nezaboravni događaj.

Na dan kada je večera zakazana, oblačite svoje najbolje odelo i odlazite pešice na mesto određeno za okupljanje. Dok lagano koračate prema odredištu, srećete neke ljude iz svoje okoline koji vam se, začudo, rugaju zbog te privilegije. I pored toga, nastavljate da idete ka svom cilju. U putu, limuzina se kvari i putnike hvata panika. Dolazi do podele među njima: neki žele da idu pešice do najbliže autobuske stanice, dok drugi hoće da sačekaju pomoć. Povrh svega, svi počinjete da osećate glad. Nadate se da još uvek ima vremena da stignete na večeru sa predsednikom.

Konačno, sedate za predsednikov sto.

Frenk A. Klark je rekao jednom prilikom: »Ako uspete da nađete stazu bez prepreka, ona verovatno ne vodi nikuda«. * Bar jedanput u životu postane nam jasno da se na putu slave nalaze mnoge teškoće koje lako mogu da obeshrabre čoveka. Međutim, uz usredsređen um i snagu koju primamo od Isusa Hrista, možemo pobediti. Novi obraćenici u Solunu doživeli su mnoge nevolje dok su čekali povratak Isusa Hrista. Bez obzira na njihova bolna iskustva, ostali su verni. Primivši ohrabrenja od Pavla i jedni od drugih, oni su se odlučno probijali napred.

Konačno, sedate za predsednikov sto.

U pouci za ovu sedmicu učićemo o prilikama u Solunu u Pavlovo vreme: o progonstvu i izazovima sa kojima se Crkva suočavala i o tome kako su nastavili da veruju, kao i Pavle, da njihove patnje nisu ništa u poređenju sa slavom koja će im biti otkrivena (Rimljanima 8,18). Istrajali su da bi dobili »neraspadljiv venac« (1. Korinćanima 9,25).

Kvabena Nimarko, Kolumbija, Merilend, SAD

* Thinkexist.com, Frank A. Clark, http://thinkexist.com/quotation/if_you_can_find_a_path_with_no_obstacles-it/205851.html.

U Pavlove dve poslanice Solunjanima pronalazimo teme koje se mogu pri-
meniti i na današnje hrišćane. U ovoj pouci pokušaćemo da se bliže upozna-
mo sa crkvom u Solunu i da iz Pavlovih poslanica saznamo kako i mi možemo
ostati verni Božjim učenjima (2. Solunjanima 2,15). Pitanja koja će nas voditi u
proučavanju su: (1) S kojim promenama se suočila crkva u Solunu? i (2) Koji su
ukori upućeni hrišćanima u Solunu kao usmeravajući zraci nade?

Solun u Pavlovo vreme (1. Solunjanima 1,4.7.10; 1. Petrova 2,9)

Solunsku crkvu izabrao je (1. Solunjanima 1,4) i posvetio (2. Solunjanima
2,13) sam Bog. To je u skladu sa ostalim delovima Pisma. Isus je kazao: »Vi mene
ne izabrate, nego ja vas izabrah« (Jovan 15,16). Petar je pisao rasejanim crkva-
ma u Aziji da ih je izabrao Bog (1. Petrova 1,2). Mi ne možemo sopstvenim na-
porima postići pravednost; ali kada verujemo u Njegovog Sina, Bog je spreman
da nas spase i održi.

Crkva u Solunu bila je uzorna u pogledu svoje vere u Boga (1. Solunjanima
1,6.7). Ostale crkve u Makedoniji, Ahaji i šire bile su ohrabrene uticajem crkve
u Solunu.

Kao i sve druge crkve, crkva u Solunu bila je pozvana da napusti idolopo-
klonstvo kako bi služila pravom i živom Bogu i čekala Hristov povratak (1. So-
lunjanima 1,9.10). Vernici su bili nošeni misijom i ispunjeni blaženom nadom
da će videti Isusa.

Izazovi (Matej 24,21; Dela 17,1-10; 1. Solunjanima 5,21; 2. Solunjanima 2,2-5)

Kao što sunce obasjava svakoga u određenom trenutku, tako se svaka oso-
ba suočava sa izazovima. Iako je Bog izabrao crkvu u Solunu, ona se suočila s
nekim ozbiljnim izazovima:

Progonstvo. Pošto su propovedi Pavla i Sile bile usredsređene na raspetog
Hrista i nadu koju pruža Njegovo vaskrsenje, neki Jevreji su se pobunili i pro-
gonili vernike. Kao što izveštava tekst u Delima 17,1-10, ova situacija bila je
tako ozbiljna da su članovi crkve smesta poslali Pavla i Silu van grada kako bi
im sačuvali život. Progonstvo je tokom vekova uvek predstavljalo veliki izazov
za Božji narod. Sam Isus je mnogo propatio i upozorio da će u poslednje dane
biti »nevolja velika« (Matej 24,21).

Lažna učenja. Hrišćani iz Soluna bili su, kao i mnogi vernici danas, podložni
uticaju obmanjujućih teorija i teologija. U 2. Solunjanima 2,2, Pavle ih podstiče:
»Da se ne date lasno pokrenuti od uma, niti da se plašite, ni duhom ni rečju,
ni poslanicom, kao da je od nas poslana, da je već nastao dan Hristov.« On
naglašava da nije trebalo nikome da dozvole da ih prevari u vezi sa određenim

istinama (stihovi 3-5). Trebalo je da, umesto toga »sve kušajući dobro drže« (1. Solunjanima 5,20). U suprotnom, njihova nada da će se sresti sa Gospodom Isusom kad se On bude vratio mogla bi biti osujećena. To je ključna pouka za nas danas dok posmatramo kako svet i priroda postaju sve više nasilni u svakom pogledu.

Dokonost (1. Solunjanima 4,11.12; 2. Solunjanima 3,11.12). Možda su neki hrišćani u Solunu smatrali da, ukoliko se Hristos uskoro vraća, nema svrhe raditi. Osim toga, činjenica je da neki Grci nisu sa odobravanjem gledali na fizički rad. Kakav god da je bio razlog tome, neki članovi crkve su se ulenjili. Zato ih Pavle podstiče da naporno rade i mirno žive. To je trebalo da im pomogne da postanu pozitivna snaga u društvu.

Suočavanje sa izazovima (1. Korinćanima 15,58; Titu 2,11-13)

Znajući da se crkva u Solunu suočavala sa izazovima, mi treba da proučimo kako je Pavle ohrabrivao vernike da se pozabave tim izazovima i održe svoju nadu da će se sresti sa Isusom.

Tražiti pobožnost (1. Solunjanima 5,15). Pavle je nagovarao crkvu da traži ono što je dobro i za njih i za druge. To pretpostavlja traženje onog što je dobro da bi se to činilo i čvrsto stajanje u istini. Razađujući tu temu, Pavle poučava da pobožnost znači ne vraćati zlo za zlo, uvek se radovati, uvek biti zahvalan Bogu i uzdržati se od zla. To je suština posvećenja. Posvećenje obuhvata um, telo i duhovni život (1. Solunjanima 5,23). To je suština Božjeg zakona. To uči pravom putu i, uz pomoć Svetog Duha, mi smo u stanju da ga se držimo.

Čuvati blaženu nadu (1. Solunjanima 4,14.16-18). Kada nečija nada umre, život više nije vredan življenja. Stoga, Pavle podstiče crkvu da veruje da će se Isus sigurno vratiti. Na osnovu Njegovog vaskrsenja, možemo verovati da hoće.

Stajati čvrsto (2. Solunjanima 2,15). U svom odsustvu, Pavle je ohrabrivao hrišćane u Solunu da se oslone na Božje staranje i zaštitu. Takvo poverenje ohrabriće ih da stoje čvrsto protiveći se lažnim učenjima, kakva su bila neka koja su se odnosila na Hristov povratak.

Kao i novi obraćenici u Solunu, Božja crkva danas strpljivo čeka Hristov povratak. Ali, dok se to ne dogodi, mi, kao i vernici u Solunu, moramo tešiti jedni druge, stajati čvrsto u Božjoj Reči i potčiniti se njenoj posvećujućoj sili.

**Posvećenje
obuhvata um, telo
i duhovni život.**

ODGOVORITE

1. Prepoznajte četiri glavna izazova sa kojima se adventisti danas suočavaju, a koji podrazumevaju rastezanje u Hristu. Kako treba odgovoriti na svaki od tih izazova?
2. Koje praktične stvari vi činite da biste unapredili Božje delo dok čekate na Hristov povratak?

»Bog je nebeskim anđelima mogao da poveri poruku Jevanđelja i sav posao službe iz ljubavi. Mogao je da upotrebi i druga sredstva za postizanje ovog cilja. Ipak, u svojoj beskrajnoj ljubavi, odlučio je da nas učini svojim saradnicima zajedno sa Hristom i anđelima, da bismo podelili blagoslove, radost, duhovno uzdizanje koji proizlaze iz ove nesebične službe.«¹

Ponekad zaboravljamo na taj zadatak, ili padamo u zamku da pomislimo da se to odnosi samo na određene ljude. Kao hrišćani u Solunu, i mi treba da budemo »Pavle« ili »Sila« u životu drugih. Tekst u 1. Solunjanima 5,11 kaže: »Toga radi utešavajte jedan drugoga, i popravljajte svaki blišnjega, kao što i činite«.

Kako mi svedočimo za Boga? Posmatranje Pavlovog života otkriva nam strategiju za svedočenje u svakoj prilici. U 1. Korinćanima 9,19-27, vidimo Pavlovu strategiju u svedočenju za Boga. Moramo da zakoračimo izvan svoje »zone udobnosti« i budemo na raspolaganju jedni drugima, da pomažemo

»Bog nam pomaže da negujemo navike...«.

jedni drugima u čekanju na Hristov drugi dolazak, da živimo po Božjem zakonu i zadobijemo neke za Hrista, da se uzajamno čuvamo i molimo jedni za druge.

»Bog nam pomaže da negujemo navike mišljenja, delanja, posmatranja i postupanja koje će svima oko nas svedočiti da smo bili sa Isusom i učili od Njega.«² Treba da se molimo neumorno, da proučavamo Božju Reč i govorimo o Bogu i Njegovoj dobroti.

Možda ćemo u svom životu »imati priliku da nekom neukom ili siromahu govorimo o prelepim istinama Božje Reči. Iskoristite svaku takvu priliku. Gospod će blagosloviti svaki trenutak proveden na taj način.«³

ODGOVORITE

1. Da li se uvek mora svedočiti rečima? Ili se to može i delima? Objasnite svoje odgovore.
2. Kako biste mogli, kao što su to činili hrišćani u Solunu, da svedočite svojim načinom života?
3. Setite se bar pet načina na koje možete upasti u zamku dokonosti.
4. Da li mislite da ćete morati da položite račun za ono što činite dok čekate na Hrista? Objasnite svoj odgovor.

Glorija Opoku – Boateng, Lorel, Merilend, SAD

1. Put Hristu, str. 79. orig.

2. *The Youth's Instructor*, March 9, 1893.

3. *Testimonies for the Church*, vol. 7, p. 276.

»Grad Solun osnovao je makedonski vladar Kasandar, oko 315. godine pre Hrista u blizini ili na samoj teritoriji antičkog grada Terme i 26 drugih lokalnih sela.«¹ Kasandar mu je dao ime po svojoj ženi Tesalonike, polusestri Aleksandra Velikog. Tesalo – nike znači »pobeda Tesalijanaca.«²

Crkva u Solunu nastala je iz progonstva i imala je dinamičan rast. Mnogi kultovi i kulture u tom gradu otežavali su hrišćanima da budu verni pravom Bogu. Ipak, oni su odbili da »učestvuju u zamršenoj mreži lokalnih kultova koji su ovozemaljskom carstvu pripisivali svetost«.³ Sveti Duh ih je vodio dok su dokazivali celokupnu istinu. Na taj način, odvratili su se od idola i propovedali jevanđelje Isusa Hrista uprkos izazovima s kojima su se pri tom suočavali.

»I vi se ugledaste na nas i na Gospoda primivši reč u velikoj nevolji s radošću Duha Svetoga, tako da postadoste ugled svima koji veruju u Makedoniji i u Ahaji« (1. Solunjanima 1,6.7). Svedočenje koje Pavle iznosi u svojim poslanicama dokaz je istrajnog duha koji je postojao u crkvi u Solunu.

Koliko god se okolnosti u kojima se ta crkva nalazila razlikovale od naših, mi još uvek od nje možemo naučiti lekciju od ogromne važnosti. Poslanice crkvi u Solunu služe kao vodič Crkvi poslednjeg vremena. Kao i oni, i mi treba da naučimo kako da istrajemo, da naporno radimo, da volimo, da se nadamo i žrtvujemo. Uz pomoć Utešitelja, možemo biti Crkva koja radi i pobeđuje. Usredsredimo se na ono što je gore, umesto na stvari koje su na svetu. Kao i Solunjani, mi imamo dužnost da ljudima oko nas objavljujemo jevanđelje dok čekamo na Hristov povratak.

I mi treba da naučimo kako da istrajemo, da naporno radimo, da volimo, da se nadamo i žrtvujemo.

ODGOVORITE

1. Kako treba da izgleda vaše svakodnevno posvećenje da biste mogli da živite u skladu sa nadom u Drugi dolazak?
2. Šta vas sprečava da se posvetite tome?

Kofi Vagia, Los Anđeles, Kalifornija, SAD

1. Rainer Riesner, *Paul's Early Period*, p. 338.

2. Peter E. Lewis and Ron Bolden, *The Pocket Guide to Saint Paul*, p. 118.

3. Neil Elliot, *Liberating Paul*, p. 196.

Hrišćani u Solunu bili su umorni od iskušenja i razočarenja što se Hristos još uvek nije vratio. Stoga im Pavle piše, pohvaljujući njihova dobra dela i ohrabrujući ih da ostanu verni. Kao i Solunjani, i mi se borimo dok očekujemo Hristov povratak.

Ima mnogo kriminala, bolesti i političkih nemira. Svaki dan kao da donosi prirodne katastrofe, ekonomske krize i gubitak milih i dragih. Zbog svega toga čekamo za Drugim dolaskom. Ipak, i pored toga, često smo rastrojeni zbog stvari ovoga sveta. U iskušenju smo da zadovoljavamo svoje zemaljske žudnje i budemo ponosni na svoja dostignuća, zaboravljajući da se umesto toga moramo usredsrediti na Hrista kako bismo bili spremni za Njegov povratak.

Pismo je naš vodič kroz život.

Koje su to dobre stvari koje treba činiti dok očekujemo Hristov drugi dolazak?

Budimo verni Božjoj Reči (Psalam 119,105). Pismo je naš vodič kroz život. Istinu možemo znati jedino ako je marljivo proučavamo. Pavle je upozoravao na veliki otpad koji će doći. Jedino uz duboko poznavanje Pisma i poslušnost Pismu možemo biti bezbedni od tog otpada.

Molimo se bez prestanka (1. Solunjanima 5,17). Ne možemo nadvladati ovaj svet bez molitve. Molitva nas održava u vezi sa Bogom. Pošto se ne možemo osloniti na sebe da bismo pobedili svet, potrebno nam je da se oslonimo na Isusa da nam pomogne u tome. Moramo se moliti u svako doba kako ne bismo pali u iskušenje.

Ohrabrujmo jedni druge (1. Solunjanima 4,9.16-18). Podsetimo jedni druge na Božju ljubav i obećanja. Ohrabrujmo jedni druge da ostanemo verni do kraja. Ne očajavajmo kada oni koji su u veri umiru. Umesto toga, setimo se da će na zvuk trube oni ustati da se sretnu sa Hristom.

Živimo pobožnim životom (1. Solunjanima 4,3-12; Titu 2,11-14). Dok čekamo Hristov povratak, Njegov karakter treba da se usavrši u nama. Moramo dozvoliti Svetom Duhu da preobrazi naše srce i um. Kada se Hristov karakter usavrši u nama, bićemo spremni da provedemo večnost sa Njim.

ODGOVORITE

1. Šta vas od svega onoga što činite sprečava da se pripremite za Hristov povratak?
2. Šta možete učiniti što će vam pomoći da se pripremite za Drugi dolazak?

Hrišćani u Solunu bili su dragi Pavlovom srcu. On se molio za njih danju i noću da budu duboko ukorenjeni u veri. Oni su verno prihvatili Pavlovu poruku. Doživeli su pravo obraćenje, preobražaj koji se može izdejsstvovati jedino odozgo. Stoga ne iznenađuje što su postali živi primeri za sve vernike u oblasti Makedonije. Bili su željni da šire jevanđelje, baš kao i Pavle.

Možda ne smatramo sebe novoobraćenima, ali moguće je da tek treba da doživimo taj pravi preobražaj kakav su doživeli Solunjani – krštenje Svetim Duhom. Isus je rekao Nikodimu: »Ako se ko nanovo ne rodi, ne može videti carstva Božjega« (Jovan 3,3). Gde je taj Duh koji su imale prošle generacije hrišćana, Duh koji ih je osposobio da šire jevanđelje? Da li mi dremamo iako znamo da će se naš Spasitelj uskoro pojaviti u slavi? Tražimo usrdno od Boga da u nama stvori novo srce koje će nam pomoći da sa ljubavlju činimo Božju volju.

Međutim, Solunjani su bili skloni da izostave Isusa iz središta svoje pažnje. Stoga ih Pavle podstiče da ne budu zadovoljni onim što su postigli, već da napreduju u svemu što je dobro. Mnogo puta kada doživimo iskreno pokajanje, pomislimo da smo imuni na greh. To dovodi do toga da nam popusti pažnja. Počinjemo manje da se molimo i proučavamo. Neka Pavlovi ukori hrišćanima u Solunu i nama posluže kao upozorenje.

Isus čezne da nas učini belim kao sneg.

Što se više približavamo Isusu, sve više uviđamo svoje nesavršenosti. On čezne da nas učini belim kao sneg. Nastojmo, stoga, da imamo stalni lični odnos sa Njim. Tada će naš karakter početi da odražava Njegov i naš život će služiti kao svedočanstvo drugima. Zbog žive vatre koja obitava u nama, tražićemo prilike da delimo Radosnu vest sa prijateljima, susedima, drugovima iz razreda, kolegama i profesorima.

ODGOVORITE

1. Šta nas navodi da skrenemo pažnju sa Isusa? Šta se dešava kad to učinimo? Kako možemo ostati usredsređeni na Isusa sve do Njegovog povratka?
2. Koliko često dobijete želju da delite svoju veru sa ljudima oko vas?

Kvabena Jamao, Kolumbija, Merilend, SAD

ZAKLJUČAK

U svojim poslanicama, Pavle upoznaje Solunjane sa mnogim izazovima koje moraju da savladaju verom u Hrista i u spasenje koje je On obećao. Crkva u Solunu suočila se sa progonstvom i bila ugrožena lažnim učenjem i delovanjem lažnih proroka. Pavle je podsticao crkvu da odražava principe kojima je Isus poučavao: da žive u miru jedni sa drugima, da se međusobno ohrabruju i da provode vreme pomažući slabima i onima koji su manje srećni od njih. Podsetio ih je koliko je važno da se usredsrede na Hrista, da provode vreme u molitvi i čitanju Pisma. Koristeći svoje vreme na taj način, i mi možemo aktivno odražavati Hrista pred ljudima s kojima radimo i provodimo vreme.

RAZMOTRITE

- Organizujte lanac molitve sa svojom crkvom ili grupom mladih. Mollite se da vera članova vaše crkve bude istrajna.
- Okupite grupu prijatelja da biste vodili popodnevni program u lokalnom domu za stare. Odvojte vreme nakon programa da im govorite o tome šta je Bog učinio za vas. Neka i oni podele sa vama kako ih je Bog vodio u životu.
- Napravite video snimak o tome kako živeti hrišćanskim životom u »realnom svetu« i kako se ne prepustiti lažnim doktrinama i lažnim prorocima. Postavite ga na You Tube.
- Provedite vreme sa Bogom u prirodi »budni i trezni« (1. Solunjanima 5,5.6). Šta vam prirodno okruženje u kome se nalazite govori o Bogu? Kako možete preneti to znanje na druge dok obavljate svoje svakodnevne aktivnosti?
- Napravite hranljivi obrok i odnesite ga nekome kome ste svedočili. Provedite vreme zajedno u jelu i druženju. Mollite se za priliku da govorite o svojoj veri.
- Pevajte neku crkvenu himnu, napišite pesmu za vaš crkveni ili školski glasnik, ili nađite neki drugi način da izrazite radost zbog onoga što Bog čini u vašem životu.
- Ispplanirajte debatu sa svojom crkvom ili grupom mladih da biste razgovarali koje se lažne doktrine iznose mladima danas i kakva može biti naša uloga, kao adventista sedmog dana, u predstavljanju istine.

POVEŽITE

1. Solunjanima 4,14-18; 2. Solunjanima 2,2-5.15; 1. Jovanova 2,15-17

T. Housel Jemison, *A Prophet Among You*, Chapter 5, »Instruction by the Prophets«.

Stefani Jamniuk, Vinipeg, Manitoba, Kanada

Pouka 4

od 21. do 27. jula 2012.

Radosni i zahvalni

»Zahvaljujemo Bogu svagda za sve vas spominjući vas u molitvama svojim, i spominjući bez prestanka vaše delo vere, i trud ljubavi, i trpljenje nada Gospoda našega Isusa Hrista, pred Bogom i ocem našim« (1. Solunjanima 1,2,3).

Imam rok da završim sa pisanjem i pokušavam da ostanem usredsređena na zadatak. Međutim, moja koncentracija redovno popušta i pogled mi luta ka traci sa programskim ikonama na dnu ekrana mog laptopa. One tu stoje kao red bombona u kutiji koje me mame. Klik. Poruka: *»Zdravo, Hana, možemo li se videti na ručku u četvrtak?«*

Učestvujem u pisanju knjige o Drugom dolasku. Nadam se da će ona zainteresovati radoznu, neverujuću, egocentričnu generaciju. Trebalo je da bude uzbudljiv projekat. Međutim, oduzima mi dosta vremena i ponestaje mi energije za to. Klik. *»Zemljotres u Japanu bio je jedan od najjačih ikada zabeleženih. Sigurnosni sistem nuklearnog reaktora je poremećen. Više od hiljadu ljudi je nestalo.«*

Ponovo počinjem da kucam.

Ovaj svet ne može još dugo potrajati. Nemoguće je ne zapaziti koliko smo ranjivi. Bog nas voli i On ima plan.

Stiže mi poruka da sam primila mejl. Možda je rasprodaja u mojoj omiljenoj prodavnici. Klik. Ah, mejl od Pavla. Odavno se nisam čula s njim. Pitam se da li će mi on pomoći oko ove knjige.

Stiže mi poruka da sam primila mejl. Možda je rasprodaja u mojoj omiljenoj prodavnici!

»Najdraže moje dete, ne mogu da prestanem da hvalim i slavim Boga zbog tebe! Da li znaš da te svakog dana pominjem po imenu u svojim molitvama? Raduje me što znam da ti čvrsto veruješ u taj projekat i da još uvek radiš na njemu. Ne sumnjam da je to jedan od najtežih zadataka koje si ikad dobila. Ali tvoj rad je nadahnut ljubavlju Božjom i namenjen ljudima oko tebe koji još uvek nemaju nadu koju ti imaš – da se Isus uskoro vraća.

Želim da znaš da verujem u tebe zato što te volim. Posmatrao sam te kako rasteš i znam da nikad nećeš izgubiti svoju veru u Boga.

Pitaš se koji je konačni rok. Pa, ni ja ne znam tačan datum. To je trajni projekat – doživotni posao. Traži nadahnuće od Boga i On će te pripremiti za Njegov sopstveni rok. On nas sve na različite načine upliće u taj projekat koji treba da uzdrma zemlju.«

Pavlovo ohrabrenje me je ponovo usmerilo na ono što je najvažnije. Isključila sam Internet, sakrila traku sa ikonama i sa novom energijom prionula na najvažniji posao svog života.

Karen Holford, Ohtermahti, Škotska

Učitelji znaju da učenika ništa ne motiviše bolje od nagrade za dobar rad ili ponašanje. Pretpostavljam da su se tako osećali Solunjanini kada su počeli da čitaju pismo koje su im poslali Pavle, Sila (Silvan) i Timotije.

Pavle i Sila bili su, na neki način, duhovni očevi hrišćana u Solunu. U Delima 17,1-9 nalazimo da su oni otišli u Solun gde su razgovarali sa Jevrejima tri uzastopne subote. Mnogi od njih, zajedno sa mnogim Grcima, postali su hrišćani (Dela 17,4).

Prema tome, Pavle, Sila i sada Timotije bili su zahvalni zbog načina na koji se nova »crkvena biljčica« u Solunu razvijala. Treba zapaziti da Pavle zahvaljuje Bogu za njihovu veru, ljubav i nadu koje su odjeknule kroz celi hrišćanski svet toga vremena. To je važno. Dobri plodovi koje rađamo rezultat su Božjeg delovanja u nama, a ne našeg sopstvenog rada ili rada našeg pastora. Bog je taj koji stvara veru, ljubav i nadu u životu bivših idolopoklonika (1. Solunjanima 1,9).

O kojoj vrsti vere, ljubavi i nade Pavle govori? On ih opisuje kao one koji imaju »delo vere, i trud ljubavi, i trpljenje nada Gospoda našega Isusa Hrista« (1. Solunjanima 1,3). Da li je Pavle, koji na mnogo mesta suprotstavlja spasenje verom i spasenje delima, jednostavno rekao »dela vere«? Leon Moris kaže da »dok Pavle insistira da je spasenje u potpunosti od Boga, on isto tako insistira i da je vera veoma zaposlena«.*

»Trud ljubavi« znači mnogo više od samo nekoliko dela ljubaznosti tu i tamo. Grčka reč za »trud« (*kopos*) označava neprekidno stremljenje i naporan rad u ime ljubavi. Grčka reč koju prevodimo kao »ljubav« je *agape*, a to je ljubav koja dolazi jedino od Boga i bezuslovna je. Takva vrsta ljubavi sukobljava se sa našom ljudskom prirodom. Konačno, »trpljenje nada Gospoda našega Isusa Hrista« je nada usmerena ka Hristovom drugom dolasku. U 1. Solunjanima 1,8 Pavle piše da je njihova vera postala tako dobro poznata u mnogim mestima da on, Sila i Timotije nisu morali ništa da kažu. Dela zaista govore glasnije od reči!

ODGOVORITE

1. Da li bi Pavle bio radostan i zahvalan kad bi posetio vašu crkvu ili vas lično? Zašto?
2. Koji bi bili neki savremeni primeri za »delo vere, i trud ljubavi, i trpljenje nada«?

Filip Bajic, Galston, Ist Ejršir, Ujedinjeno Kraljevstvo

* Leon Morris, *1 & 2 Thessalonians: An Introduction and Commentary*, p. 43.

Zato što je to jedino ispravno! (1. Sol. 1,3; 1. Kor. 13,13)

Pavle je želeo da saopšti Solunjanima neke neprijatne istine, ali je znao da prvo treba da se zbliži s njima tako što će ih ohrabriti i pokazati koliko ih ceni. To što znaju koliko je on zadovoljan njima olakšaće im da čuju i neke teške reči koje će doći kasnije u poslanici. Želeo je da znaju da mu oni, ma u kakve neprilike upali, i dalje pričinjavaju radost.

Pavle se mudro udaljava od njihovih grešaka da bi lakše sagledao širu sliku. Da, ispravke se moraju napraviti, ali oni se nalaze na pravom putu, a to je ono što je najvažnije. Njegova radost je poticala od saznanja da »bebe« koje je rodio za Hrista sazrevaju u odane vernike pune ljubavi. Prešli su dug put u duhovnom pogledu, i on je znao da je jedina ispravna stvar zahvaliti Bogu za njihov rast (2. Solunjanima 1,3.4). Pavle je posebno zahvalan zbog njihove vere, nade i ljubavi – blisko povezanih pojmova za koje je on smatrao da se nalaze u središtu hrišćanskog života.

Svaki vernik u Solunu može da zamisli ushićenje na Pavlovom licu dok se poslanica glasno čita. Što je još važnije, svaki vernik zna da, šta god Pavle nađe za shodno da kaže, on to čini zato što ih voli.

Zato što Bog sve dovodi u red**(Matej 5,3-12; Rimljanima 8,28; 1. Solunjanima 5,16-18)**

U Božjem carstvu sreća se pronalazi na neočekivanim mestima. Sreću ne čini ono što imamo, što jesmo, što činimo, pa čak ni ono što nam se dešava. Božji dar sreće nadilazi bolne i neprijatne situacije s kojima se suočavamo. U suštini sreće je sigurnost koju imamo u Božju neprolaznu ljubav prema nama. On radi za dobrobit svih koji Ga vole (a isto tako i onih koji Ga ne vole).

Spoznaja da se Bog brine za svaki aspekt našeg života daje nam čvrstu osnovu za osećaj sreće. Njegovo večno saosećanje pruža nam drugačiji pogled na život. Nije reč o tome šta nam se upravo sada dešava. Reč je o tome kako Bog koristi to što nam se dešava da bismo uzrasli do sličnosti sa Njim.

Zato što Njegov Duh ima silu da preobrazi**(Galatima 5,19-23; 1. Solunjanima 1,9)**

Vernici u Solunu znali su isuviše dobro šta znači živeti idolopokloničkim životom (1. Solunjanima 1,9). Znali su da se sreća ne nalazi u tome (Galatima 5,19-21). Ljudi još uvek tragaju za srećom prepuštajući se seksualnom nemoralu, finansijskoj i materijalnoj pohlepi, ambiciji, orgijanju, drogama i alkoholu. Kada Sveti Duh ispuni naš život, otkrivamo da se prava sreća sastoji u nesebičnom korišćenju duhovnih darova da bi se drugima pomoglo da dožive dubinu i visinu Božje ljubavi. Sreću doživljavamo kada prema drugima postupamo sa ljubaznošću i poštovanjem. Konflikti se zamenjuju pomirenjem. Razdražljivost

i nervoza zamenjuju se strpljenjem. Zavisnost i gnev pobeđuju se obuzdavanjem sebe, a problem mržnje i nasilja rešava se ljubavlju.

Zato što vera menja sve (1. Solunjanima 1,4,5; 1. Timotiju 1,15)

Verovatno nema radosnijeg iskustva od onog kada shvatimo da nas Bog voli i prihvata upravo takve kakvi smo, čak i ako smo najgori među grešnicima. Njegovo praštanje poziva nas da odgovorimo tako što ćemo Ga voleti i verovati Mu. Pošto su živeli idolopokloničkim životom, Solunjani su mogli da se osećaju kao najgori među grešnicima. Vera u Boga koji nas prihvata, voli i koji nam prašta, neprekidno nas oslobađa od grešaka iz prošlosti. Nepokolebljiva vera Solunjana u Božju ljubav i oprostjenje, kao i u silu Svetog Duha, pomoći će im da prihvate promene koje će morati da uvedu kada im Pavle bude još potpunije otkrio Božju volju.

U Božjem carstvu sreća se pronalazi na neočekivanim mestima.

Zato što je vera živa (Danilo 12,2; 1. Solunjanima 1,8-10)

Nada se rađa prirodno kada se uzdamo u Boga i kada verujemo u Njegova obećanja. Nemamo nikakvog razloga da se plašimo za svoju budućnost jer znamo da smrt nije kraj svega. Naše vaskrsenje iz mrtvih je, zapravo, tek početak potpuno novog životnog iskustva. Vernici u Solunu imali su živu veru u Isusov drugi dolazak. Ta vera je postala poznata među drugim vernicima. Njihov svakodnevni život bio je obeležen nadom u obećanje vaskrsenja i budućeg života na nebu.

Zato što je ljubav na delu (1. Solunjanima 1,3; 1. Korinćanima 13)

Pavle je znao da je upravo Božja ljubav bila sila koja se nalazila iza službe crkve u Solunu. Bog pun ljubavi pomogao im je da vole druge. Kada je naše srce ispunjeno doživljajem Božje ljubavi, tada će se Njegova ljubav prelivati iz našeg života na život drugih. Tekst u 1. Korinćanima 13 opisuje Božju ljubav prema nama, ljubav koju treba da doživimo od Njega da bismo mogli da je ostvarimo u svojim međusobnim odnosima, jer je »ljubav najveća među njima« (1. Kor. 13,13).

ODGOVORITE

1. Šta vam pričinjava najviše radosti: vaša vera u Boga; vaša nada u Drugi dolazak; ili vaša Bogom nadahnuta ljubav prema onima koji se nalaze oko vas?
2. Da li bi nešto bilo drugačije ako bismo otvoreno hvalili i slavili Boga zbog vere, nade i ljubavi naše braće hrišćana?
3. Pavle je rekao da su vera, nada i ljubav važne, a da je ljubav najvažnija od njih tri. Kako se vera, nada i ljubav slažu i podržavaju jedna drugu u vašem životu?
4. Ako bi Pavle vama napisao pismo, koji bi aspekti vaše vere, nade i ljubavi izazvali u njemu radost i zahvaljivanje?

Berni Holford, Ohtermahti, Škotska

»Bavite se dobrim osobinama onih sa kojima se družite i primećujte što je manje moguće njihove greške i nedostatke. Kada ste u iskušenju da se žalite na nešto što je neko rekao ili učinio, pohvalite nešto u životu ili karakteru te osobe. Negujte zahvalnost. Slavite Boga zbog Njegove predivne ljubavi iz koje je dao Hrista da umre za nas. Nikad se ne isplati razmišljati o onome što nas vređa. Bog nas poziva da razmišljamo o Njegovoj milosti i Njegovoj neuporedivoj ljubavi da bismo mogli biti nadahnuti zahvalnošću.«¹

»Naša vera je ta koja nas osposobljava da gledamo izvan sadašnjeg trenutka, sa njegovim teretima i brigama, u veliki budući svet u kome će sve ono što nas sada zbunjuje biti razjašnjeno. Vera vidi Isusa koji stoji kao naš Posrednik s desne strane Bogu. Vera posmatra stanove koje je Hristos otišao da pripremi za one koji Ga vole. Vera vidi haljinu i krunu pripremljenu za pobednika i čuje pesmu otkupljenih... Vera nije osećanje. 'Vera je... čekanje onoga čemu se nadamo, i dokazivanje onoga što ne vidimo.'«²

»Duh obnavlja, oplemenjuje i posvećuje ljudska bića, pripremajući ih da postanu članovi carske porodice, deca nebeskog Cara... Rod Duha je 'ljubav', a ne mržnja; 'radost', a ne nezadovoljstvo i gundanje; 'mir', a ne razdražljivost, zabrinutost i veštački stvorena iskušenja. To je 'trpljenje, dobrotu, milost, vera, krotost, uzdržanje'«³

»Duh obnavlja, oplemenjuje i posvećuje ljudska bića.«

»Kakav je bio rezultat izlivanja Svetog Duha na dan Pedesetnice? Radosna vest o vaskrslom Spasitelju bila je odnesena do najudaljenijih delova naseljenog sveta. Kada su učenici objavljivali vest o otkupiteljskoj blagodati, srca su se pokoravala sili te vesti. Crkva je gledala kako joj obraćenici hrle sa svih strana. Otpadnici su se ponovo obraćali. Grešnici su se sjedinjavali s vernicima u traženju dragocenog zrna bisera. Oni koji su bili najogorčeniji protivnici jevanđelja postajali su njegovi pobornici. Proročanstvo se ispunjavalo: 'I najslabiji među njima biće u taj dan kao David, i dom će Davidov biti... kao anđeo Gospodnji među njima.' (Zaharija 12,8). Svaki hrišćanin je u svom bratu gledao otkrivenje božanske ljubavi i dobročinstva. Jedan interes je preovladavao; jedna vrsta takmičenja zamenila je sva ostala: vernici su čeznuli da po karakteru postanu slični Hristu i da rade na širenju Njegovog carstva.«⁴

Obinaja Iheoma, Dambarton, Škotska

1. *Gospel Workers*, p. 479.

2. Isto, str. 259, 260.

3. Isto, str. 287.

4. *Apostolska crkva – Hristovim tragom*, str. 32.33.

Pomorandža nije cela bez svoje kore. Isto tako, ona ne bi bila cela kad bi joj nedostajale neke kriške. Da bi pomorandža dostigla stanje celosti, nedostajuće kriške bi trebalo obnoviti i omotati korom. Pavle ohrabruje rane hrišćane da vode celovit život ukazujući im na »kriške« duhovnog ploda: dara Isusovog karaktera datog preko Svetog Duha, umotanog u ljubav. Pavle se spremno zahvaljuje Bogu za posvećenje koje se videlo na Solunjanima dok su oni svoju veru, ljubav i nadu pokazivali na delu. Greh je iskrivio ideju o savršenstvu i celovitosti navodeći nas da poverujemo da je to nemoguće postići.

Izgradite stav zahvalnosti.

Razmatrajući sledeće »kriške« Duha, možemo se postarati da hrišćansko putovanje bude celovito i radosno iskustvo:

Predati se. Biti celovita osoba u Hristu zahteva da se predamo i prihvatimo dar Duha. Bog je obećao da će dati Duha Svetog onima koji traže (Luka 11,13).

Budite zahvalni. Izgradite stav zahvalnosti. Ponekad provodimo previše vremena baveći se svojim slabostima i onim što nemamo. Trebalo bi da se, umesto toga, usredsredimo na svoje snage i zahvalimo Bogu za veštine i sposobnosti koje nam je dao (1. Solunjanima 5,18). Odvojmo vreme da se zahvalimo za veštine i sposobnosti ljudi oko nas. To će dovesti do obilja pozitivnih rezultata.

Budite puni ljubavi. Pokretački motiv u službi drugima treba da bude naša ljubav prema Hristu. Kada je On bio na Zemlji, pokazivao je svoju ljubav prema drugima zadovoljavajući njihove potrebe (Matej 20,28). I mi takođe treba da pokazujemo ljubav zadovoljavajući potrebe onih oko nas.

Budite optimista. To ne znači da treba negirati postojanje problema. To znači, u stvari, prihvatiti izazov, znajući da će rezultat biti pozitivan i verujući da će se sve dobro završiti (Rimljanima 8,28). Mi treba da zasnivamo svoju nadu i optimizam na Božjim obećanjima, verujući da će On učiniti ono što je obećao (2. Petrova 3,9).

ODGOVORITE

1. Navedite neke stvari koje je Bog obećao da će učiniti za nas. Kako nam ta obećanja pomažu da budemo zdravi i celi hrišćani?
2. Šta nam je Bog obezbedio da bismo pobedili svoje slabosti?

Elizabet Iheoma, Dambarton, Škotska

Dok je bio na Zemlji, Hristos nas je učio kako da živimo u skladu sa Njegovim zakonom i blagodaću. Ne možemo a da se ne radujemo Njegovim obećanjima. Ipak, biti radostan svakog dana nije lako. Mi obično žalimo zbog onog što nam se desilo u prošlosti, ili brinemo zbog budućnosti. Zaboravljamo da je život ono što se dešava sada, i da je pun divnih iznenađenja i blagoslova koje Bog čezne da podeli sa nama. Moramo živeti u sadašnjosti. To je dar.

Kada donesemo odluku da ćemo živeti u skladu sa rodovima Duha, živ ćemo na način koji je Bog predvideo za nas – u miru i slozi jedni sa drugima.

**Kada imamo
radost u srcu,
otvoreniji smo za
Božje delovanje u
našem životu.**

Naš život će biti blistavo svedočanstvo o tome šta je Hristos učinio u nama i za nas, jer prava radost dolazi jedino od Njega. Radost je stvar izbora. Ona će sigurno biti teže ostvariva kad se suočavamo sa tragedijom, bolom i stresom, ali ako tražimo od Boga da nas ispuni Njegovom radošću, On će nas iznenaditi tim darom. Kada imamo radost u srcu, podstaknutu saznanjem o tome ko je Hristos, otvoreniji smo za Njegovo delovanje u našem ži-

votu. U stanju smo više da cenimo život zajedno s njegovim usponima i padovima. Mnogo je manje verovatno da ćemo propustiti lepe stvari i bogate mogućnosti koje nam sveže pristižu svakog jutra. Usredsređivanje na negativno gura nas samo dublje u jamu očaja.

Život na Zemlji nije prijatan, ali mi možemo izabrati da živimo u sadašnjosti, savlađujući sve verom, ljubavlju i zahvalnošću. To će odrediti našu sreću. To zahteva vežbanje, ali Bog je spreman da pomogne. On zna tačno šta nam je potrebno. Maks Lukado piše: »Ja biram radost... Pozvaću Boga da mi bude Bog u svim prilikama. Odbiću iskušenje da postanem ciničan... to oruđe lenjog mislioca. Odbiću da gledam na ljude kao na nešto manje od ljudskih bića koja je Bog stvorio. Odbiću da gledam na bilo koji problem kao na nešto manje od prilike da vidim Boga.«*

Radost nas oslobađa. Budite slobodni.

ODGOVORITE

1. Na koje načine vam Bog daje razlog da se radujete?
2. Koje praktične stvari možete svakodnevno da učinite kako biste se usredsredili na Boga i pozitivne stvari u životu?

Tejlor N. Bajic, Galston, Ist Ejršir, Ujedinjeno Kraljevstvo

* Max Lucado, *Grace for the Moment Journal*, p. 9.

ZAKLJUČAK

Dok je pisac Hol Urban bio na koledžu, jedan od njegovih kolega bio je Brus Diaso. Brus se paralizovao zbog polio virusa u starijim razredima srednje škole. Mogao je da pomera samo glavu i šake (ali ne i ruke). Umesto da sažaljeva sebe, on je odlučio da bude zahvalan na onome što ima – Boga, svoju porodicu, crkvu, prijatelje, fakultet, profesore, zdrav um i život pun mogućnosti. Diplomirao je sa odličnim ocenama i postao advokat, ali je umro kad je imao samo 31 godinu. Hol nikada nije zaboravio Brusa koga smatra najpozitivnijom osobom koju je ikada sreo. Od 1972. godine Hol je počeo da drži predavanja o onome što on naziva »izazov Brusa Diasoa« – provesti ceo dan ne žaleći se ni na šta. Od preko 80 000 ljudi koji su čuli za taj izazov, samo petoro je uspelo u tome. Ostati pozitivni nije lako. Ali, kao hrišćani mi možemo – mi bi trebalo – da budemo najradosniji, najpozitivniji ljudi na zemlji. »Proslaviti Hrista, postati sličan Njemu, raditi za Njega, to je najveća životna ambicija i njegova najveća radost.« Apostol Pavle je otkrio pravu tajnu radosnog življenja, a i mi to možemo.

RAZMOTRITE

- Napravite poster za svoju crkvu, studentski dom ili sobu na temu za hvalnosti.
- Svakog dana zapišite najmanje 10 različitih stvari na kojima ste zahvalni. Pokušajte to da činite cele sedmice, a da ne ponovite istu stvar dva puta.
- Proučite temu *radosti* koristeći konkordans i Bibliju.
- Pevajte reči himne »Svi nek hvale Tvorca svoga« br. 9 iz crkvene pesmarice. Upotrebite ponuđenu melodiju ili komponujte svoju sopstvenu.
- Podsetite se na čemu sve treba da budete zahvalni tako što ćete se ponuditi da pomažete u skloništu za beskućnike, u domu za stare ili u prihvatilištu za mlade sa određenim problemima.
- Podelite sa drugima neko teško iskustvo kroz koje ste prošli, a koje je zapravo bilo prerušeni blagoslov.
- Prihvatite izazov Brusa Diasoa i provedite ceo dan ne žaleći se ni na šta.
- Pođite u šetnju i zapazite stvari u prirodi na kojima ste zahvalni. Zašto osećate zahvalnost zbog tih stvari?

Rene Kofi, Gobles, Mičigen, SAD

POVEŽITE

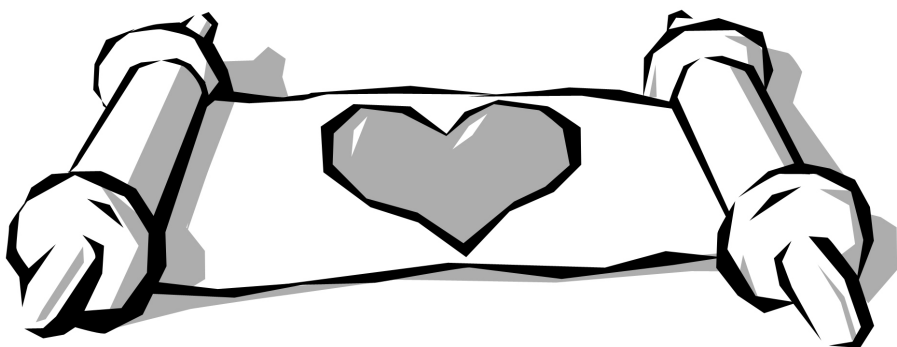
Put Hristu, »Radost u Gospodu«.

Hal Urban, *Positive Words, Powerful Results*, pp. 57 – 65.

* *Put Hristu*, str. 297. orig.

Pouka 5

od 28. jula do 3. avgusta 2012.

Primer apostola

»Nego kako nas okuša Bog da smo verni da primimo jevanđelje, tako govorimo, ne kao ljudima ugađajući nego Bogu koji kuša srca naša« (1. Solunjanima 2,4).

28. jul 2012.

STVORENI STE ZA MISIJU!

UVOD (1. Solunjanima 2,4)

Su

Jedna od najpopularnijih svemirskih misija bila je misija Apola 11, čiji je cilj bio da spusti dvojicu ljudi na površinu Meseca i da ih bezbedno vrati na Zemlju. Televizijski prenos koji prikazuje Nila Armstronga i Edvina Oldrina kako hodaju po Mesecu 1969. godine videli su milioni ljudi širom sveta. Kada su se vratili na yemlju, misija je proglašena uspehom.

I vi takođe imate misiju. Posada Apola 11 bila je poslata na zadatak od strane ljudi kao što su i oni sami, ali nema sumnje da su oni svoju misiju shvatili ozbiljno i dali sve od sebe da ona uspe. Koliko više bi onda mi trebalo ozbiljno da shvatimo svoju misiju, s obzirom da naš zadatak ne potiče od smrtnih ljudi, već od Boga Stvoritelja.

Na isti način na koji je Isusovih 12 apostola poslato da ispuni misiju, On je i nas postavio da služimo u delu. Reč *apostol* se definiše kao onaj koji je poslat u misiju.* Mi smo svi Hristovi apostoli i treba da učestvujemo u ispunjenju naloga da sve narode učinimo Njegovim učenicima i da ih naučimo da drže sve što je Isus nama zapovedio (Matej 28,19.20). Kao što je Otac poslao Isusa da bude svetlost sveta, tako On šalje nas da svima odnesemo svetlost Njegovog jevanđelja (Jovan 20,21).

Svi smo pozvani da budemo apostoli. Bog nam je u Bibliji dao mnoštvo primera koji nam pokazuju kako možemo verno da Mu služimo. On je svakog od nas opremio različitim talentima i kada pronađemo oblast u kojoj možemo upotrebiti svoje talente da bismo Ga proslavili i proširili Njegovo carstvo, tada ta oblast postaje naša misija. U samom središtu ove službe treba da bude naša jedina želja da ugodimo Bogu (1. Solunjanima 2,4). Biće trenutaka kada ćemo se sresti sa teškoćama i otporom. I pored toga, kao i apostol Pavle, mi treba da nastavimo dalje, pri čemu ljubav prema Bogu i želja da Mu ugodimo predstavljaju naše glavne pokretače. Dok budete čitali pouku za ovu sedmicu, pozivam vas da otkrijete praktične načine na koje možete ispuniti nebesku misiju i tako postati verni apostol. Baš kao i svaka druga misija, to će zahtevati posvećenost i naporan rad. Međutim, ukoliko zaista prihvatite svoju misiju, doživeteće ogromno i sjajno iskustvo i primiti čak i veću nagradu od našeg nebeskog Oca punog ljubavi.

**Svi mi imamo
misiju koju treba da
ispunimo ovde na
Zemlji.**

Rejda P. Hinlo, Muntilupá Sítí, Filipini

*Merriam – Webster Online Dictionary, <http://merriam-webster.com/dictionary/apostle>.

Roditelji često govore svojoj deci šta da rade, a šta da ne rade. To je jedan od načina na koji mogu voditi svoju decu ka onome što je ispravno i pomoći im da budu disciplinovana. Međutim, ponekad roditelji govore deci da ne rade nešto što oni sami rade. U takvim slučajevima, deca će često staviti roditeljima do znanja da su svesna njihovog licemerja. U svojim poslanicama Solunjanima, Pavle je podelio sa njima a, konačno, i sa nama, kako biti Hristov apostol. U jednom trenutku, Pavle je bio odlučan da iskoreni hrišćanstvo, ali nakon što se sreo sa Hristom na putu za Damask, on je posvetio svoj život Božjem delu.

Obrezano srce (5. Mojsijeva 10,16)

Kada je Bog obećao Avramu da će biti »otac mnogim narodima«, uspostavljen je obred obrezanja. Obrezanje je trebalo da bude znak Božjeg posebnog odnosa sa Izraelcima (1. Mojsijeva 17,10.11). U Pavlovo vreme, Jevreji su koristili obrezanje da bi se razlikovali od neznabožaca. Oni su pogrešno verovali da je obrezanje važnije za spasenje od Hristove žrtve. Ovi Jevreji nisu razumeli da je ono što je zaista važno u stvari »obrezanje srca« (5. Mojsijeva 10,16). »Jer u Hristu Isusu niti što pomaže obrezanje ni neobrezanje, nego nova tvar« (Galatima 6,15). »Jer u Hristu Isusu niti što pomaže obrezanje ni neobrezanje, nego vera, koja kroz ljubav radi« (Galatima 5,6). Zapazite u ovom poslednjem stihu da se poslušnost dešava kao posledica vere koju imamo u Hrista i Njegovu blagodat.

**I mi možemo
biti kao Pavle –
potpuno posvećeni
i postojani Hristovi
apostoli.**

Skrušeno srce (Psalam 51,1-10)

Kada je David saznao da je Vitsaveja ostala trudna sa njim, on se postarao da njen muž Urija bude ubijen. Tada je Bog poslao Natana da ga ukori. David je smesta priznao svoj greh. On se molio za Božju milost i saosećanje (Psalam 51,1).

Mi uvek iznova grešimo Bogu. Tada moramo da priznamo svoje grehe i pokajemo se zbog njih kako bismo dobili Božji oprostaj. Kao i David, moramo tražiti od Boga da stvori u nama čisto srce (Psalam 51,10).

Srce puno poverenja (Luka 11,11-13)

Hrišćanin koji napreduje u veri postepeno razvija osobinu da se uzda u Boga u svakom trenutku, čak i u poražavajućim okolnostima. Takva osobina se ne razvija preko noći i ona se može odgajiti jedino u teškoćama. Poverenje u Boga iz celog srca zahteva potpuno potčinjavanje Njegovoj volji. Zemaljski

roditelji znaju kako da daju dobre darove svojoj deci. Ali, naš nebeski Otac je još spremniji da nam da Svetog Duha kada Ga tražimo (Luka 11,13).

Istrajno srce (Dela 16)

Timotije i Sila pridružili su se Pavlu na njegovim misionarskim putovanjima. Oni su dosta putovali propovedajući jevanđelje i obraćajući mnoge. Ali, suočavali su se i sa teškoćama. Vlasnik robinje koja je imala »pogađački duh« bacio ih je u tamnicu. Pre toga, bili su javno poniženi, skinuti i tučeni. Ipak, čak i dok su se nalazili u najdubljem kutku tamnice, nogu okovanih između velikih drvenih klada, oni su se molili i pevali himne (Dela 16,25). Kakav primer vere!

Biti Božji apostol nije »šetnja po parku«. Protivljenje je neizbežno. I pored toga, imamo poverenja da je Bog sa nama čak i u najmračnijim časovima.

Velikodušno srce (2. Korinćanima 8,1-5)

Pavle je pohvalio makedonske crkve zbog njihove velikodušnosti. Iako su prolazili kroz teška iskušenja i siromaštvo, oni »po mogućstvu njihovu... i preko mogućstva dobrovoljni bejahu« (2. Korinćanima 8,3). Ne treba da budemo škrti u načinu na koji koristimo svoje bogomdane talente. Pavle nas podseća da mi treba da se odlikujemo blagoslovom davanja (2. Korinćanima 8,7). Bog više voli poniznog, radosnog davaoca, nego razmetljivog i samopravednog.

Živeti da bi se ugađalo Bogu (1. Solunjanima 2,1-12)

Pavle je jasno stavio do znanja da se on i njegovi drugovi trude da ugone Bogu a ne ljudima (1. Solunjanima 2,4). Uprkos teškoćama na koje su apostoli nailazili dok su objavljivali jevanđelje, oni su nastavljali napred. Oni su mogli da se posluže laskanjem i lukavstvom kako bi stekli odobravanje ljudi i izbegli progonstvo. Međutim, znali su dobro da Bog ispituje srca onih koji rade za Njega. On pretražuje svaki kutak srca da bi video da li je osoba iskreno posvećena, ili je pod uticajem nečistih pobuda. Prema tome, važno je da apostol bude potpuno otvoren u svemu što on ili ona čini. Na nebu nema mesta za ljude koji ispovedaju da su hrišćani, ali su to samo po imenu. Stoga, budimo kao Pavle – potpuno posvećeni i postojani Hristovi apostoli.

ODGOVORITE

1. Kako bi trebalo da postupamo prema hrišćanima po imenu?
2. Zbog čega je teško uskladiti reč i delo?
3. Zbog čega izgleda tako lako kritikovati i osuđivati pastore?

Bonga L. Agno, Muntilupa Siti, Filipini

»Pripadnici Božjeg naroda neće biti oslobođeni patnji, ali iako progonjeni i zlostavljani, iako će trpeti oskudicu i stradati zbog nestašice hrane, neće biti prepušteni propasti. Onaj isti Bog koji se postarao za Iliju, neće zapostaviti nijedno od svoje požrtvovane dece. Onaj koji broji svaku vlas na njihovoj glavi postaraće se za njih, i u vreme gladi biće nahranjeni. Dok bezakonici budu umirali od gladi i bolesti, anđeli će štiti pravedne i zadovoljavati njihove potrebe. Onome koji 'hodi pravedno' upućeno je obećanje: 'Hleb će mu se davati, vode mu se neće premicati'. 'Siromahe i uboge koji traže vode a nje nema, kojima se jezik osušio od žeđi, njih ću uslišiti ja Gospod, ja Bog Izrailjev neću ih ostaviti' (Isaija 33,15.16; 41,17).«¹

Znamo da niko nije pošteđen problema. Radosna vest je da ništa nije nemoguće sa našim Gospodom. Mi samo treba da sačuvamo svoju veru u Njega u svakom trenutku. On je uvek spreman da nam pomogne bez obzira koje se opasnosti pojavile na našem putu. Kao Hristovi sledbenici, ne bi trebalo da budemo plašljivi jer znamo da će On biti uz nas u vreme patnje i progonstva.

»Živi pravednici preobrazili su se 'ujedanput, u trenuću oka'«.

Učenje kako da Mu verujemo priprema nas za Njegov drugi dolazak.

»Živi pravednici preobrazili su se 'ujedanput, u trenuću oka'. Božjim glasom bili su proslavljeni; sada su postali besmrtni i zajedno sa vaskrslim svetima uzeti u susret Gospodu na Nebo. Anđeli okupljaju izabrane Njegove 'od četiri vetra, od kraja zemlje do

kraja neba (Marko 13,27): Sveti anđeli predaju malu decu u naručje njihovim majkama. Prijatelji koje je smrt tako dugo rastavljala, sada se sjedinjuju da se nikada više ne rastanu, i s radosnim pesmama zajedno se upućuju prema Božjem gradu.«²

ODGOVORITE

1. Kako možemo pobediti strah tokom vremena nevolje?
2. Kako možemo pripremiti druge da budu spremni za Hristov drugi dolazak?

Paulina S. Kokongko, Muntilupa Siti, Filipini

1. *Velika borba*, str. 629 orig.

2. *Isto*, str. 645 orig.

U Pavlovo vreme Solun je bio prestonica Makedonije.* Pavle je vernicima koji su tu živeli napisao dve poslanice za koje mi znamo. U ovim poslanicama, on je naglašavao koliko želi da se vrati u Solun (1. Solunjanima 2,17-18). Međutim, sotona ga je u tome sprečio. Ipak, iako je bio fizički odsutan, njegova pisma su nadahnula Solunjane i dala im smernice kako da žive hrišćanskim životom uprkos mnogim patnjama.

Pavle je putovao na mnoga mesta, ali kao majka koja brine o svom detetu, on je uvek bio upoznat sa onim što se dešavalo sa crkvom u Solunu (1. Solunjanima 2,7). Poslao je i Timotija u Solun da utvrdi duhovno stanje članova i da ih osnaži i ohrabri (1. Solunjanima 3,5). Kada je Pavle primio vest da su Solunjani ostali verni, kakvu radost je osetio u svom srcu! (1. Solunjanima 3,6-8)

Pavlova služba nije se odnosila samo na objavljivanje jevanđelja već i na njihov život (1. Solunjanima 2,8). Apostol nam je pokazao da je Isusovo jevanđelje poruka ljubavi koja se ne izražava samo rečima već, u velikoj meri, i delima. Da ste vi čitali njegova pisma, izgledala bi vam kao ljubavna pisma namenjena davno izgubljenoj voljenoj osobi. Toliko je bio uzbuđen što će ih videti, a i crkva je osećala isto znajući koliko ih on voli. To je ista ona ljubav koju naš Stvoritelj oseća prema nama kao prema svojoj deci (Luka 11,11-13). Zamislite koliko je tugu Bog osećao dok smo bili izgubljeni i koliko se raduje kad Mu se vratimo. Biće to veliki blagoslov, ako se vratimo Bogu kao Njegov sluga.

Isus Hristos je naš Otkupitelj. Mi smo očišćeni od svojih greha Njegovom dragocenom krvlju. Znajući to, radost i sreću koju zbog toga osećamo ne treba da čuvamo u sebi, već da ih delimo sa drugima, baš kao što su činili Pavle i ostali apostoli u svoje vreme.

ODGOVORITE

1. Da li nam je dovoljno da znamo da smo spaseni? Obrazložite.
2. Kako se osećate pri pomisli na to da pokažete ljubav nekome koga ne poznajete? Šta nam Biblija kaže o tome?
3. Mogu li vaši rođaci i prijatelji koji nisu vernici da vide Isusa u vama? Ako mogu, na koji način?

Semjuel D. Bagano Jr., Muntilupa Siti, Filipini

* *The SDA Bible Commentary*, vol. 7, p. 223.

Pavle nije posmatrao Hristovo raspeće. On nije bio jedan od dvanaestorice prvih apostola. Doživeo je nekoliko iskustava koja su mogla da oslabe njegovu fizičku i duhovnu snagu. Ipak, njegovo oduševljenje za objavljivanje jevanđelja ostalo je snažno. Koje osobine je Pavle, kao Hristov sledbenik, dopustio Svetom Duhu da razvije u njemu?

Duboku čežnju za spasenjem drugih. Pavle je znao da je život nevernika isto toliko značajan kao i život vernika. Dok je bio u zatvoru zbog svoje vere (Dela 16,25-28), Pavle je mogao da dopusti da tamničar oduzme sebi život, da bi on i Sila mogli da pobjegnu. Međutim, on je dokazao da mu je večno spasenje njegovog neprijatelja bilo mnogo važnije od sopstvene slobode.

Pavle je dobro poznao Boga kome je služio.

Kao moderni Hristovi apostoli, ne treba nikad da zaboravimo da je On umro za spasenje svake duše – koliko god iskarena i neljubazna ona bila, šta god da nam je učinila. Kada sretnete neku nesimpatičnu osobu, imajte na umu da je spasenje te osobe važno Isusu Hristu. Prema tome, ono bi trebalo da bude važno i vama.

Osećajnost prema drugima. Pavle je obrezao Timotija ne zato što je to preduslov spasenja, već zato što je poštovao ono što je bilo važno ljudima kojima je hteo da objavi jevanđelje (Dela 16,3). Osim toga, Pavle je radio ne samo da bi zaradio za svoj život već i da bi bio siguran da neće biti na teretu drugima (1. Solunjanima 2,9). On je ispoljavao nežnost, kao majka koja se stara za svoju decu, da bi mogao da objavi Hristovo jevanđelje i svoje lično svedočenje (1. Solunjanima 1,6-8).

Kao Hristovi apostoli, treba da imamo na umu da je poruka o spasenju nemoćna ukoliko mi nismo emotivno povezani sa ljudima kojima svedočimo.

Usredsređenost na to da ugodu Bogu, a ne ljudima. Pavle je dobro poznao Boga kome je služio. Njegov prioritet je bio da obavlja posao koji je Njemu po volji (1. Solunjanima 2,4). Ne bi trebalo da nam bude važno ako, umesto pohvala i zahvalnosti, od ljudi trpimo patnje i uvrede.

Kao u Pavlovom slučaju, nikakva hvala od ljudi nikad ne može da zameni radost spoznaje da je Stvoritelj i Spasitelj zadovoljan našim radom u dovode-nju drugih ka Njemu.

ODGOVORITE

1. Da li, po vašem mišljenju, ikada može doći do toga da se čovek konačno umori od ugađanja Bogu? Zašto da, ili zašto ne?
2. Zbog čega su osećajnost i nežnost važne za svedočenje?

Lizel M. Bobadila, Kuenka, Batangas, Filipini

U današnjem svetu moramo biti svesni da koliko god mi želeli da živimo za Hrista, sotona će tražiti načina da nas zavede na stranputicu. Jedino dobro poznavanje Božje Reči može da nas održi na pravom koloseku. Kao Njegova deca, marljivo objavljujemo jevanđelje. Budimo budni da bismo mogli da pobeđujemo.

Budimo primer ljudima oko sebe. Neka naš život bude poslanica koju će čitati svako koga poznajemo i sretremo (2. Korinćanima 3,2.3). Jedan od najboljih načina svedočenja je kada ljudi vide da Hristov karakter isijava iz nas. Budimo živa propoved vere i pravednosti dok Sveti Duh neguje svoj rod u nama (Galatima 5,22.23).

Deo sotonine strategije odnosi se na mlade ljude, buduće vođe crkve. On će upotrebiti svako iskušenje i prevaru da bi ih odvuкао od Hrista. Uvek je tužno kad mladi izaberu put propasti umesto puta u nebo. Njihov raj postaje materijalistički, zemaljski stil života koji će nestati istog trenutka kad se Hristos vrati.

Naš Bog je Bog pun ljubavi koji daje sve od sebe kako bi nas zadržao na pravoј stazi. On želi da svi budemo spaseni i da živimo sa Njim na nebu. Ako do sada još niste prihvatili Njegov poziv da Ga sledite, zar nećete to učiniti sada? Vreme je presudno, a odbiti Božji poziv je najveća greška koju bilo ko od nas može ikada učiniti. Molim se za to da svi mi nastavimo da otvaramo svoje srce i um Svetom Duhu i dajemo Isusu prvo mesto u svom životu.

Naš Bog je Bog pun ljubavi koji daje sve od sebe kako bi nas zadržao na pravoј stazi.

ODGOVORITE

1. Šta neko treba da uradi kako bi odoleo đavoljim iskušenjima?
2. Razmislite o načinima na koje neko može očuvati blisku vezu sa Isusom. Izaberite dva ili tri metoda koje ćete primenjivati svakog dana.

Mark Eron S. Kokongko, Muntulupa Siti, Filipini

ZAKLJUČAK

Bog nas poziva da budemo Njegovi učenici, da govorimo svetu o daru spasenja. Međutim, On nikad nije rekao da će život biti bez problema. U stvari, Isus je upozorio svojih dvanaest učenika pre nego što ih je poslao da svedoče: »U svetu ćete imati nevolju« (Jovan 16,33). Ali je isto tako rekao: »Ne bojte se, jer ja nadvladah svet«. Sveti Duh će nadoknaditi naše nedostatke. On će nam dati Božju snagu da bismo mogli da uzdignemo Isusovo ime svojim životom i dovedemo što je moguće više ljudi u Njegovo carstvo.

RAZMOTRITE

- Okupite malu grupu da se zajedno molite. Molite se posebno za to da primite ono što vam je potrebno od Boga kako biste svedočili ljudima u svojoj sferi uticaja, koji još uvek nisu uspostavili lični odnos sa Njim.
- Postavite ciljeve u pogledu sopstvenog života sa Bogom i recite kako želite da vam On pomogne da doprete do drugih. Na primer, mogli biste da Mu tražite da vam pomogne da jednom nedeljno govorite sa nekim slučajnim prolaznikom o Njemu.
- Molite se i razmišljajte o teškoćama sa kojima se suočavate dok služite Bogu i o tome kako vas On vodi kroz te izazove.
- Razgovarajte sa prijateljima o sledećim pitanjima: Na koje sve načine pokušavate da ugodite drugima? Da li su ti načini korisni ili štetni? Da li vas je to sprečilo da služite Bogu?
- Posmatrajte neku pojavu u prirodi. Šta možete na osnovu tih zapažanja da naučite o učenishtvu i službi? (Ako živite u velikom gradu u kome nema mnogo mogućnosti za posmatranje prirode, potražite na Internetu nešto o prirodi što vas interesuje.)
- Potražite u svojoj pesmarici himne koje se odnose na misiju Crkve. Odaberite jednu od njih i otpevajte je, obraćajući posebnu pažnju na reči i na to kako je ona povezana sa temom pouke za ovu sedmicu.

POVEŽITE

Apostolska crkva – Hristovim tragom, str. 242 – 250; *Poruka mladima*, str. 197 – 230 orig.

Kristi Jingling Guse, Konro, Teksas, SAD

Pouka 6

od 4. do 10. avgusta

Prijatelji za sva vremena

»Da bi se utvrdila srca vaša bez krivice u svetinji pred Bogom i ocem našim, za dolazak Gospoda našega Isusa Hrista sa svima svetima njegovim. Amin«

(1. Solunjanima 3,13).

Kia je ležala u krevetu umorna od svog svakodnevnog posla. Ipak, jedino o čemu je mogla da razmišlja bile su teškoće sa kojima se suočavala. Prošlo je šest sedmica od kad se prijavila za novi posao, ali nikakav odgovor nije stizao. Imala je problema na trenutnom poslu zato što je hrišćanka tako da se željno nadala novom poslu.

Bog nam je obećao nešto najveće što bismo ikad mogli od ikoga da primimo.

Uvek su je učili da treba da se druži sa kolegama. Međutim, ako bi to učinila u svom sadašnjem položaju, to bi je navelo da odvrati pogled od Boga i Njegovih obećanja. Jedino što joj je još pomagalo da izdrži bilo je ohrabrenje koje je dobijala od svoje porodice i prijatelja. Znala je da može da računa na njih kad god se obeshrabri.

Kao hrišćani, bićemo progonjeni. Trebalo bi, međutim, da imamo na umu da je Bog na našoj strani i da je sa Njim sve moguće. Moramo biti uvereni u to da ćemo primiti ono što je On obećao da će nam dati. On je zapečatio svoje obećanje šaljući svog sopstvenog sina da umre za naše grehe. To je snaga koja nam omogućava da izdržimo.

I Solunjani su se suočavali sa teškoćama, ali je Pavle podelio sa njima poruku nade. Ova poruka se podjednako odnosi i na nas. Da, življenje po Božjim principima će dovesti do progonstva. Međutim, moramo ostati usredsređeni na ono što je najvažnije. Pavle je želeo da Solunjani ostanu pravedni kako bi mogli da uđu u Božje carstvo. Pisao im je: »Da bi se utvrdila srca vaša bez krivice u svetinji pred Bogom i ocem našim, za dolazak Gospoda našega Isusa Hrista sa svima svetima njegovim« (1. Solunjanima 3,13). Ove reči su podstakle crkvu u Solunu da se usredsredi na ono što je najbitnije.

Dok budete proučavali pouku za ovu sedmicu, imajte na umu da nam je Bog obećao nešto najveće što bismo ikad mogli od ikoga da primimo. On nam je obećao Drugi dolazak. »Jer će sam Gospod sa zapovešću, s glasom arhandelovim, i s trubom Božjom sići s neba; i mrtvi u Hristu vaskrsnuće najpre« (1. Solunjanima 4,16).

Kamari Maning, Tortola, Britanska Devičanska ostrva

Pavle upoređuje neprilike u kojima su se našli vernici u Solunu sa onima koje su doživljavali hrišćani jevrejskog porekla u Palestini. Iako su konkretni razlozi za ovo poređenje nepoznati, on kao da ukazuje na paralelu između progonstva članova crkve u Palestini od ruku revnih Jevreja i muka koje su vernici iz Soluna trpeli od neznabožaca podstaknutih od strane iste vrste antihrišćanski raspoloženih Jevreja. Hrišćani u Palestini čvrsto su se držali vere. »Vi treba da izdržite na isti način«, kaže Pavle Solunjanima.

Mnogi od hrišćana u Solunu bili su obraćenici u jevrejstvo pre nego što su čuli poruku jevanđelja. Prilikom svog prvog susreta sa Pavlom, oni mora da su se pitali zašto su on i njegova poruka nailazili na takvu mržnju od strane sopstvenih zemljaka Jevreja. Uprkos razdoru koji je time sigurno izazvan, oni su prihvatili istinu o Isusu. Zbog toga su doživeli istu vrstu protivljenja sa kojom su se i Pavle i većina drugih hrišćana suočavali.*

Pavle podseća Solunjane da je oštro suprotstavljanje hrišćanstvu razumljivo kad se uzme u obzir njegov izvor – to su bili isti ljudi koji su ubili Isusa. Protivnici su bili zavidni zbog napredovanja hrišćanstva i smatrali su ga nelegalnim suparnikom koga treba iskoreniti. Njihova zloba poticala je od načina razmišljanja njihovih predaka koji su ubijali Božje proroke da bi ih učutkali.

Pavlova ljubav i briga za vernike je očigledna. Međutim, njegovo ponašanje prema jevrejskim progoniteljima govori nam nešto isto tako važno. On ne postupa prema Jevrejima na isti način na koji oni postupaju prema svima drugima. Oni su mrzeli svakoga ko nije potpuno isti kao oni. Za razliku od njih, Pavle je bio zabrinut za svakoga ko ne zna za Isusa. Kazao je: »I Bogu ne ugodije i koji se svim ljudima protive, i zabranjuju nam kazivati neznabošcima da se spasu; da ispune grehe svoje svagda; ali naposletku dođe gnev na njih« (1. Solunjanima 2,15.16). Drugim rečima, Bog je vodio brigu o tom problemu i Pavle nije trebalo da mrzi nikoga ni u mislima, ni u rečima, ni na delu.

Pavlova prva poslanica Solunjanima daje odgovarajući temelj za postojanu veru u Isusa bez obzira na izvor, trajanje ili intenzitet progonstva do koga će neizbežno doći.

Tim Lejl, Boiz/Boise/, Ajdahol

*The SDA Bible Commentary, vol. 7, p. 235.

Biti besprekoran i svet (1. Solunjanima 2,13-3,13)

Svetost znači biti potpuno posvećen Bogu sa jedinim ciljem da dopustite Bogu da radi preko vas. Kada ste sveti pred Bogom, sve u vezi sa vašim životom – vaši postupci, vaše misli i volja – u skladu su sa Njegovim principima i Njegovom voljom. Tekst u Mateju 10,42 kaže da čak i ako date čašu hladne vode najmanjem od Njegovih sledbenika, sigurno ćete biti nagrađeni. Takvi postupci govore o ljubavi koja pokreće sve ono što činite. Takvi postupci mogu da osvoje srce i dopru do duše onoga kome su učinjeni. Pokretačka sila iza takvih postupaka je božanska ljubav, a kada ste sveti, odražavaćete tu ljubav u svemu što radite.

Stih 13 »ukazuje na sferu u kojoj Hristos treba da učini vernike besprekornim. On će im tako omogućiti da žive svetim životom, da će oni biti u stanju da stoje bez osude pred Sudijom celog svemira. Biti 'besprekoran u svetosti' predstavlja najviši mogući etički i duhovni standard. Apostol veruje da takav standard može biti dostignut blagodaću kojom Hristos snabdeva svoje sledbenike koji rastu u ljubavi. Verovati išta manje značilo bi odbaciti jevanđelje«.*

Pavle se molio vanvremenskom i iskrenom molitvom. Molio se da srca obraćenika u Solunu postanu besprekorna u božanskoj ljubavi. Pavle ih je voleo i znao je da je jedini način na koji oni mogu biti spaseni da imaju takvu ljubav u srcu. Međutim, on je isto tako znao da je to jedino ostvarljivo uz Božju pomoć. Bilo je potrebno da Bog osnaži njihova srca protiv đavola da bi mogli da izdrže njegove napade i slede božanske principe. Činjenica da je to bila molitva, a ne zapovest nagoveštava da to može biti učinjeno jedino uz Božju pomoć.

Izneveravanje Božjih merila (Rimljanima 11,1-12.24-32)

Ako ste izneverili Božja merila, još uvek imate prilike da se iskupite. Izraelci su otpali od Božje blagodati i nisu više bili sveti i bez mane u Njegovim očima. Međutim, On ih je još uvek voleo i učinio je sve što je mogao da ih spase. Nadao se da će još jedanput zadobiti njihova srca. Iako su na svaki način grešili protiv Njega, još uvek ih je voleo i pokušao da zadobije njihovu pažnju da bi ih ponovo usmerio na pravu stazu. To je Božja blagodat na delu. Iako su Izraelci izneverili standard svetosti koji je On uspostavio, još uvek su imali šansu, a imamo je i mi!

Mnogi mogu da prigovore kako sve ono oko nas što nas ometa čini nemoćnim da se živi svetim životom. Poznate ličnosti, uključujući glumce i sportiste, kao da postavljaju merila po kojima mnogi ljudi danas žive. Međutim, život nas, hrišćana, treba da bude vođen standardima koje je Isus uvek sledio. Iako ponekad možemo pasti, Bog će nam još uvek oprostiti ako iskreno tražimo to od Njega. Vera i ljubav, uz prihvatanje Božje blagodati i dopuštanje Svetom

Duhu da živi u našem srcu, predstavljaju način na koji mi možemo biti sveti i bez mane. Ako se molimo i verujemo da će nas Bog učiniti dovoljno snažnim da se odupremo sotoninim napadima, On će oprati naše grehe tako da možemo stati čisti pred Njim kad se bude vratio.

Da li se to isplati? (Matej 24,9-22)

Neki ljudi će nas mrzeti zbog toga što smo ispravni pred Bogom. Bićemo progonjeni zbog toga. U ovim poslednjim danima, u srcima mnogih nestaće ljubavi, a zameniće je mržnja. Greh će svuda preovlađivati (Matej 24,12). Može doći trenutak kada nećemo moći da ostanemo u udobnosti svojih domova, već ćemo morati da bežimo, napuštajući svoja zemaljska dobra. Biće to »nevolja velika kakova nije bila od postanja sveta dosad niti će biti« (Matej 24, 21). Da li će se čak i tada isplatiti biti svet i bez mane? Hoće, jer će samo oni koji ostanu sveti i bez mane biti spaseni.

Čak i kada sve izgubite i budete morali da bežite, na kraju će vam se isplatiti. Bog nas neizmerno voli i želi da budemo spaseni. On će ojačati vaše srce, ako ste odlučni u tome da budete sveti i bez mane, a kad se On bude vratio, živete sa Njim kroz celu večnost. Biti svet prema Njegovim standardima moguće je samo ukoliko Sveti Duh živi u vama. Molite se da Duh boravi u vašem srcu. Tražite Mu da vam pomogne da posvetite svoj život Spasitelju. On je vredan toga.

**Bog nas neizmerno
voli i želi da
budemo spaseni.**

ODGOVORITE

1. Ako je spasenje pojedinačan proces, zašto treba da vodimo računa o drugim ljudima i njihovom spasenju? Šta vi činite da bi drugi mogli da saznaju za Isusa?
2. Koje metode možemo upotrebiti kako bismo pomogli ljudima da se približe Spasitelju?
3. Da li će ikad doći trenutak kada Bog više neće ukazivati svoju blagodat svima? Objasnite svoj odgovor.
4. Navedite neke osobine pravedne osobe. Primećujete li te osobine kod sebe? Ako ne primećujete, molite Boga da vam pomogne da ih razvijete.

Ebigejl Hervud, Tortola, Britanska Devičanska ostrva

*The SDA Bible Commentary, vol. 7, p. 241.

Dok čitamo stihove u 1. Solunjanima 2,13-3,13, možemo videti da za Pavla Solunjani nisu tek neki vernici crkve. Oni su njegovi prijatelji. Postoji duboka emotivna veza između Pavla i ovih ljudi i on naglašava tu vezu dok se trudi da ojača u njihovom umu ljubav koju oseća prema njima. Zbog tolikog greha u svetu, Pavle je znao koliko je važno mudro birati svoje prijatelje, prijatelje koji će nas voleti i koji će nam pomoći da ostanemo sa Bogom.

»Imajte uvek na umu svoj budući život«.

»Slično Izrailjcima, i hrišćani često popuštaju uticaju sveta i prilagođavaju se njegovim načelima i običajima da bi tako osigurali prijateljstvo bezbožnika. Na kraju će se videti da su ti takozvani prijatelji u stvari najopasniji protivnici. Biblija jasno govori da ne može biti nikakvog sklada između Božjeg naroda i sveta. 'Ne čudite se, braćo moja, ako svet mrzi na vas' (1. Jovanova 3,13). Naš Spasitelj je naglasio: 'Ako svet na vas uzmrzi, znajte da ne mene omrznu pre vas' (Jovan 15,18). Sotona radi preko bezbožnika, pod plaštom navodnog prijateljstva, da namami Božji narod na greh, da bi ga mogao odvojiti od Boga. A kada njihova odbrana prestane, tada svojim oruđima naređuje da ustanu protiv njih i pokušaju da izazovu njihovu propast.«¹

»Od vaših kolega se možda ne očekuje da budu savršeni i bez greha. Ali u izboru svojih prijatelja, trebalo bi da postavite standarde što je više moguće. Visina vašeg morala procenjuje se na osnovu društva koje birate. Trebalo bi da izbegavate uspostavljanje bliskog prijateljstva sa onima čiji primer ne biste hteli da sledite.

Birajte za svoje prijatelje one koji visoko cene religiju i njen praktičan uticaj. Imajte uvek na umu svoj budući život. Neka vaše društvene veze ne skrenu vaše misli s tog predmeta. Ništa neće tako uspešno otkloniti ozbiljne utiske kao veza sa taštım, nemarnim i nereligioznım ljudima. Kakvu god intelektualnu veličinu da takve osobe poseduju, ako olako shvataju religiju ili su ravnodušni prema njoj, oni ne treba da budu vaše odabrano društvo. Što je privlačnije njihovo ponašanje u drugim stvarima, više treba da se plašite njihovog uticaja kao prijatelja, jer će oni oko vas širiti nereligiozan, bezbožan, nesveti uticaj, a ipak ga povezati sa toliko privlačnosti da će to sigurno biti opasno po vaš moral.«²

Petal Sempson, Trinidad i Tobago, Zapadnoindijska ostrva

1. Stvaranje – patrijarsi i proroci, str. 559 orig.

2. *Our High Calling*, p. 256.

Kao svoje voljene prijatelje, Pavle je hrišćane iz Soluna nosio u svom srcu. Toliko je želeo da ih ohrabri usred progonstva koje je i sam doživljavao. Sledi nekoliko primera kako možemo ohrabriti druge u teškim trenucima:

Budimo primer. Pavle je podsećao vernike da je on sam bio živa propoved. Naš primer drugima izgrađuje njihovu veru, jer im pokazuje da nisu jedini koji se bore i da je moguće postići pobedu. To je upravo ono što Hristov savršeni primer čini za nas. Dok gledamo u Njega, moramo hodati dostojno poziva koji smo primili i tako biti primer drugima. Upamtite, mi možemo biti jedini »Hristos« koga će neki ljudi ikada videti. Stoga moramo biti svesni života kojim živimo kao hrišćani.

Izrecimo pohvalu kada je ona umesna. Baš kao što i sami volimo da čujemo reči koje uzdižu, kada izgovaramo takve reči, umnogome ćemo pomoći drugim vernicima da hodaju hrišćanskom stazom. Pavle je slobodno obasipao ljude pohvalama kada su one bile opravdane. Naglašavao je pozitivne aspekte nečijeg hrišćanskog iskustva da bi ga ohrabrio da tako nastavi. I mi treba da pohvalimo napredak drugih zato što to potvrđuje njihovu veru i podstiče ih na dalje napredovanje u hrišćanskom iskustvu.

Molimo se bez prestanka. Pavle je koristio svaku priliku da Solunjanima stavi do znanja da se on moli za njih. I mi treba da koristimo svaku priliku da se molimo jedni za druge. Imajte na umu i to da se i sam Hristos molio za

Molitva menja stvari.

svoje učenike. Molitva menja stvari. Molitva može da popravi situacije koje nas zbunjuju. Ona nas može ojačati da podnesemo terete i izazove života.

Kad počinjemo da služimo onako kako bi Hristos želeo da služimo, da pomažemo drugima duž »uske staze«, mi u stvari pomažemo sebi. Pavle je poslao lično ohrabrenje vernicima u Solunu kada je on sam bio u nevolji. To što je znao da se oni čvrsto drže vere, i njega samog je ohrabrilo. Dakle, princip je jasan. Kada pomažemo drugima, mi pomažemo sebi. Takvi odnosi pomažu svima nama koji verujemo u Hrista Isusa.

ODGOVORITE

1. Razmislite o nekim opipljivim načinima na koje možete ohrabriti nekog koga poznajete, a koji prolazi kroz teškoće.
2. Koliko je Pavlov primer bio značajan kao izvor ohrabrenja? Šta nam to govori o tome kako i sami možemo biti sličan izvor ohrabrenja?

Gelisa Simons, Tobago, Zapadnoindijska ostrva

Pavle je propovedao u Solunu samo nekoliko sedmica pre nego što je bio primoran da ga napusti. Nedugo zatim, hrišćani su se suočili sa progonstvom. Takvim brzim napadom sotona se nadao da će ih uništiti pre nego što postanu sigurni u svom odnosu sa Hristom.

Biti hrišćanin znači okačiti metu na svoja leđa.

Solunjani nisu jedini koji su doživeli progonstvo odmah posle svog obraćenja. Knjiga *Persiji s ljubavlju* iznosi priču o kurdskom pobunjeniku koga je susret sa vojnikom hrišćaninom naveo da i sam postane hrišćanin. Obratio se prezbiterijanskoj misiji tražeći da bude kršten, ali je pastor bio sumnjičav u pogledu njegovih motiva i odbio ga je. On je zatim otišao u katoličku misiju. Tu se sveštenik pomolio sa njim i krstio ga. Nekoliko sedmica kasnije, muslimanski kurdski borci napali su selo u kome je on boravio. Pošto je odbio da se odrekne svoje nove vere, bio je javno obešen kao upozorenje svakome ko bi pomislio da se preobrati u hrišćanstvo.¹

Biti hrišćanin ne znači samo posećivati crkvu ili voditi duge filozofske diskusije o biblijskim stihovima. To znači okačiti metu na svoja leđa, poručujući neprijatelju da »puca ako želi« i imati veru da će Isus biti tvoj štit. Biti hrišćanin isto tako znači podizati druge i moliti se za njih dan i noć kao što je Pavle činio za Solunjane. »Naša molitva ne sme biti usredsređena na nas same. Ona se ne sme uzdizati samo zato što mi imamo potrebu da svoj teret spustimo kod Isusovih nogu, već zato što smo ljubavlju toliko vezani za svoje bližnje da njihove potrebe doživljavamo kao svoje sopstvene. Posredovati za ljude je najmoćniji i najkonkretniji način na koji možemo pokazati svoju ljubav prema njima.«²

Od crkve u Solunu i Kurda hrišćanina možemo videti da su drugi patili pre nas, ali njihova vera nije posustala. Kao i ovi hrišćani, budimo i mi jaki u veri i podižimo druge, da bismo i sami mogli da pobeđujemo u borbi Hristovom silom.

ODGOVORITE

1. Kako se hrišćanska vera sada iskušava?
2. Kako su vas drugi podizali tokom teških trenutaka? Kako ste vi podržavali druge kada im je to bilo potrebno?

Ešli Vudraf, Nampa, Ajdaho, SAD

1. Kenneth S. Oster and Dorothy Minchin-Comm. *To Persia, With Love*, 70 – 73.

2. John Calvin. *John Calvin Quotes*, <http://www.goodreads.com/author/quotes/30510>.
John_Calvin.

ZAKLJUČAK

Mnogi popularni hrišćanski propovednici i učitelji kao da stvaraju utisak da životni problemi jednostavno slabe i nestaju kada neko prihvati Isusa Hrista kao svog Gospoda i Spasitelja. Kakav je to šok kada otkrijemo da smo još uvek podložni teškoćama uobičajenim za sve koji žive na ovom palom svetu. Što je još gore, kao hrišćani mi se sad možemo suočiti sa kritikovanjem, podsmevanjem ili čak progonoštvom i diskriminacijom od strane onih koji nas ne razumeju! Ali, Biblija nas mnogo puta uverava da možemo očekivati da će nas pogrešno razumeti i progoniti, jer se to dešavalo i nekim od najboljih ljudi. U stvari, to se dogodilo najboljoj Osobi od svih. Možemo reagovati na isti način na koji je i On to učinio: osnažiti svoje srce, težiti ka Njegovoj svetosti i usredsrediti se na ono što treba da dođe.

RAZMOTRITE

- Skicirajte, naslikajte ili na neki drugi način dočarajte Hristov drugi dolazak. Potrudite se da uključite i sebe u taj prizor. Kako vam taj vizuelni prikaz pomaže da se motivišete kada se suočite sa bilo kojim iskušenjem kroz koje prolazite?
- Razmislite o tome šta odvlači vašu pažnju od Boga i šta vas mami da se odlučite za nešto manje od onog što On ima za vas. Napravite listu svojih postupaka i misli tokom jednog dana. Isplanirajte kako da svedete na što manju meru ono što vas odvraća od Boga.
- Napišite odlomak ili dva o obećanjima koja nam je Bog dao ukoliko se čvrsto držimo Njegove istine. Šta vam ta obećanja znače i zbog čega je vredno suočiti se sa progonoštvom i nevoljama za koje Biblija kaže da su neodvojiva od života Hristovih sledbenika?
- Pevajte ili slušajte bilo koju himnu ili hrišćansku pesmu koja vas ohrabruje. Zbog čega vas ona ohrabruje? Možete li je prizvati u sećanje kada se ne osećate baš raspoloženim za pevanje?
- Pronađite bar jednu osobu u svojoj crkvi i redovno je ohrabrujte u njenoj službi, ili makar verbalno izrazite poštovanje prema onome što ona radi.
- Posejte seme. Potrebna nam je vera da bismo posejali seme i očekivali da nešto iz njega izraste. Zakoni prirode koji nam kažu da će nešto izrasti iz semena ne moraju se svaki put ostvariti. Ali, ako imamo vere u mogućnost da biljka izraste iz semena, koliko više vere bi trebalo da imamo u obećanja Boga koji je stvorio prirodu?

POVEŽITE

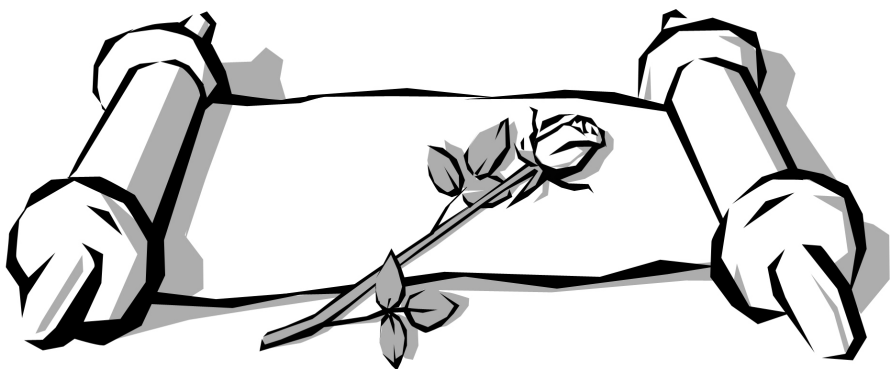
Apostolska crkva – Hristovim tragom, poglavlje 25.

Calvin B. Rock, *The Love of Christ*, pp. 66-77.

Alan Heht, *Takoma Park, Merilend, SAD*

Pouka 7

od 11. do 17. avgusta

Živeti svetim životom

»Jer Bog nas ne dozva na nečistotu, nego u svetost«
(1. Solunjanima 4,7).

Većina gradova ima svoju »čtvrť crvenih fenjera«. Ovaj izraz se obično koristi da označi deo grada u kome cveta prostitucija. Sam izraz potiče od boje svetiljke koja se stavlja na prozor ili trem kako bi označila šta se dešava unutra. De Valen, četvrt crvenih fenjera u Amsterdamu, toliko je poznata da je postala turistička atrakcija čak i za one koji nisu zainteresovani za tu vrstu usluge. Holandska vlada je regulisala i ozakonila aktivnosti koje se odvijaju u četvrti De Valen. Tajland je učinio isto unutar granica svoje zemlje. Obe ove zemlje se nadaju da će na takav način uspeti da uspostave kontrolu, pa čak i spreče širenje bolesti koje se prenose seksualnim putem.

Promiskuitet je problem koji postoji od kada i sam greh. Juda je prišao prostitutki za koju se ispostavilo da je njegova snaha (1. Mojsijeva 38,12-26). U neznabožačkom svetu, sveštenice uz muškog vođu koji je obavljao duhovne rituale, takođe su služile kao prostitutke. Verovalo se da je muškarac morao da ima seksualni odnos sa sveštenicom kako bi mogao da komunicira sa božanstvom.

»Ženidbu da drže svi u časti...«

Međutim, Bog ne odobrava takve aktivnosti. »Ženidbu da drže svi u časti, i postelja ženidbena da bude čista; a kurvarima i preljubočincima sudiće Bog« (Jevrejima 13,4). Oni koji su neverni u ovim stvarima i ne traže oprostaj, neće biti u stanju da odu na nebo (Otkrivenje 21,8).

Prilike u Solunu tokom Pavlovog vremena, kada je reč o četvrti crvenih fenjera, nisu se razlikovale od današnjih i od trenutnog opšteg stava društva prema seksualnim aktivnostima. Pavle je, stoga, podsticao novoobraćene hrišćane u Solunu da se uzdrže od seksualne nečistote (1. Solunjanima 4,3), jer je Bog predvideo da se takve aktivnosti odvijaju jedino unutar bračnih odnosa.

Ove sedmice ćemo proučavati Pavlove reči upućene Solunjanima, a i nama, koje se odnose na potrebu da se živi svetim životom, slobodnim od seksualnog nemoralna. To je sastavni deo Božjeg poziva da živimo svetim životom.

Danijel Saputra, Palembang, Južna Sumatra, Indonezija

Solun je bio glavni grad Makedonije, smešten oko 160 kilometara jugo-zapadno od Filibe. Crkvu u Solunu osnovao je Pavle na svom drugom misio-narskom putovanju. Međutim, Jevreji su se suprotstavili njegovoj službi u tom gradu i on je otišao (Dela 17,1-10).

Nakon što je stigao u Korint, oko 51. godine posle Hrista, Pavle je primio pismo od Timotija u kome je opisano stanje crkve u Solunu. Zatim je Pavle pisao crkvi da bi izrazio svoju radost zbog njihove čvrste vere usred patnji koje su doživljavali. On je želeo da ih još više pouči o življenju svetim životom i da im objasni šta se dešava sa pravednim ljudima koji umru pre Hristovog povratka.¹ Ovo što sledi su neke važne pouke koje je Pavle želeo da prenese Božjem narodu u Solunu. One još uvek važe i za nas danas.

Svetost braka (1. Solunjanima 4,1-8)

Svet u kome mi živimo stvara mnoga iskušenja, tako da nas Pavle izričito podseća na važnost življenja svetim životom, a deo toga je i očuvanje svetosti braka. «Življenje svetim životom treba da bude ideal svakog vernika i crkva ne može imati silu bez čistote života.»² Dobro je za nas da sledimo primer Josifa koji je na iskušenje odgovorio pitanjem: »Kako bih učinio tako grdno zlo i Bogu zgrešio?« (1. Mojsijeva 39,9)

Pavle je želeo da svaki bračni par čuva svoju zajednicu svetom i da ne potpadne pod uticaj nedoličnih običaja naroda u Solunu. (Pogledati takođe i Efescima 5,3 i Kološanima 3,5.) Bog je uspostavio svetu instituciju braka u Edemu i odredio je da svaki čovek treba da ima svoju ženu i da svaka žena treba da ima svog muža (1. Korinćanima 7,2).

»Radije izaberite siromaštvo, prekora, odvojenost od prijatelja, ili bilo koju drugu patnju, nego da uprljate svoju dušu grehom. Radije smrt nego nepoštovanje i prestupanje Božjeg zakona - to treba da bude moto svakog hrišćanina.«³

Bratska ljubav (1. Solunjanima 4,9,10)

Pavle je podsećao vernike crkve u Solunu da vole jedni druge. To bi bilo svedočanstvo ljudima izvan crkve. Sasvim je u redu za nas da živimo među onima koji su nesrećni, siromašni i zanemareni, jer nam se na taj način ukazuje prilika da ih poučimo o Bogu koji ih voli. Zaista, Bog nas poziva da budemo među prvima koji će pokazati pravu ljubav prema siromašnima. Jakov je pisao da je voleti druge kao sebe same deo onoga što znači držati Božji zakon (Jakov 2,8; 4,17).

Božanska ljubav koja se razvija kada Sveti Duh boravi u nama, pokreće našu službu drugim ljudima, dok istovremeno unapređuje i ujedinjuje crkvu.

»Znanje, dobročinstvo, rečitost, zahvalnost i revnost – sve to pomaže dobrim delima. Ali, bez Hristove ljubavi u srcu, delo hrišćanskog propovednika je uzaludno.«⁴

Pošten rad (1. Solunjanima 4,11.12)

Izgleda da su mnogi ljudi danas lenji. Oni traće svoje vreme i ne rade pošteno ono za šta su plaćeni. Hrišćani, međutim, znaju da su oni Božje sluge i da moraju raditi pošteno.

Život se može podeliti na četiri osnovna dela od kojih je svaki dar od Boga. On nam daje telo, sposobnosti, vreme i imovinu. Osim toga, On traži od nas da vodimo računa o svetu koji nas okružuje. To je razlog što Pavle podstiče hrišćane u Solunu (i nas danas) na marljiv rad. To nam donosi poštovanje drugih i pomaže nam da budemo nezavisni. Bog nas poziva da živimo svetim životom (stih 7). Odbijanje da tako živimo je ravno odbacivanju Njega (1. Solunjanima 4,8). Ranije u poslanici, Pavle pohvaljuje vernike u Solunu zbog njihove vernosti i marljivosti u življenju hrišćanskim životom. Zatim, on objašnjava šta je Božja volja za njih: posvećenje, uzdržavanje od seksualnog nemoralna očuvanjem vernosti i svetosti braka (stihovi 3-5); pošteno postupanje prema drugima (stih 6); međusobna ljubav (stihovi 9 i 10); miran život, gledanje svoga posla i marljiv rad da bi i drugi videli njihovo poštenje (stihovi 11 i 12). On završava ovaj deo svoje poslanice podsećajući ih da ohrabruju jedni druge obećanjem o Hristovom drugom dolasku.

Život se može podeliti na četiri osnovna dela od kojih je svaki dar od Boga.

ODGOVORITE

1. Kako da očuvamo jedinstvo u crkvi i živimo svetim životom? Šta treba da bude pokretačka snaga naših napora da to postignemo?
2. Šta će nam pomoći da se pripremimo za skori Isusov dolazak?

Viktor Džo Sinaga, Palembang, Južna Sumatra, Indonezija

1. Merril C. Tenney, *New Testament Survey*.
2. R. Kent Hughes, *Disciplines of a Godly Man*.
3. *Testimonies for the Church*, vol. 5, p. 147.
4. *Čežnja vekova*, str. 815 orig.

»Neka se oni koji su postali pospani i ravnodušni probude. Pozvani smo da budemo sveti i da se čuvamo da ne ostavljamo utisak kao da nema nikakvih velikih posledica ukoliko zanemarimo neka posebna obeležja svoje vere. Na nama počiva ozbiljna odgovornost da zauzmemo odlučniji stav za istinu i pravедnost nego što smo to činili u prošlosti. Linija razdvajanja između onih koji drže Božje zapovesti i onih koji ih ne drže treba da se pokaže nepogrešivo jasno. Mi treba svesno da odajemo čast Bogu, marljivo koristeći svako sredstvo za očuvanje zavetnog odnosa sa Njim, da bismo mogli da primimo blagoslove – blagoslove toliko važne ljudima koji treba da budu tako ozbiljno kušani. Ostavljati utisak da naša vera, naša religija nije preovlađujuća sila u našem životu, nanosi veliku sramotu Bogu. Tako se mi odvrćamo od Njegovih zapovesti, koje su naš život, poričući da je On naš Bog i da smo mi Njegov narod.«¹

**»Bog od
večnosti poziva
ljudе da budu
sveti.«**

»Bog od večnosti poziva ljude da budu sveti. 'Jer je ovo volja Božja, svetost vaša.' Božji zakon ne dopušta greh, već zahteva savršenu poslušnost. Odjek Božjeg glasa dopire do nas ponavljajući: Svetiji, još svetiji. A naš odgovor uvek treba da bude: Da, Gos-

pode, još svetiji. Svetost je dostupna onima koji je verom traže, ne na osnovu njihovih dobrih dela, već na osnovu Hristovih zasluga. Božanska sila je na raspolaganju svakoj duši koja se bori za pobedu nad grehom i sotonom.

Opravdanje znači spasenje duše od propasti da bi mogla da dobije posvećenje i, kroz posvećenje, nebeski život. Opravdanje znači da je savest, koja je očišćena od mrtvih dela, u položaju u kome može primiti blagoslov posvećenja.«²

»Istina mora da posveti celog čoveka – njegov um, misli, srce, snagu. On ne treba da troši svoju životnu energiju na zadovoljenje sopstvenih požudnih navika. On ih mora savladati, ili će one savladati njega.«³

ODGOVORITE

Kada smo pod Hristovom blagodaću, koja je razlika između življenja svetim životom i činjenja dobrih dela?

Roj Maju Hutasoit, Bandung, Indonezija

1. *Councils on Health*, pp. 238, 239.

2. Ellen G. White Comments, *The SDA Bible Commentary*, vol. 7, p. 908.

3. Isto, str. 909.

»Solun je bio važan grad, prestonica druge oblasti Makedonije... Povoljan položaj i odlična luka u Solunu zajedno su doprinosili njegovoj velikoj ekonomskoj važnosti.«¹ Stanovništvo Soluna sastojalo se od Jevreja, Grka (Dela 17,1,4), Rimljana i neznabožaca. Pavle ga je posetio na svom drugom misionarskom putovanju (Dela 17,2-4).

Tema dve Pavlove poslanice Solunjanima je »praktična pobožnost u svetlosti Hristovog povratka. Slavni dolazak Gospodnji je učenje koje je tu najistaknutije predstavljeno (1. Solunjanima 1,10; 2,19; 3,13; 4,13-18; 5,23). Druga učenja koja se pominju su: Hristova smrt i vaskrsenje (1. Solunjanima 4,14), vaskrsenje mrtvih pravednika (1. Solunjanima 4,13-16), buduće nagrade i kazne (1. Solunjanima 4,17; 5,3), postojanje sotone kao osobe i njegova dela (1. Solunjanima 2,18), učenje o otkupljenju, uključujući izbor i posvećenje (1. Solunjanima 1,4; 4,3-7).«²

Svi smo mi po prirodi nesveti. Ali, Božjom blagodaću, primanjem Njega u srce, mi postajemo sveti. Tu svetost održavamo tako što obitavamo u Njemu dan i noć. Biblija beleži neke ideje o tome kako se to može ostvariti:

1. Vladati svojim telom (1. Solunjanima 4,4).
2. Jest i zdravu hranu (Danilo 1).
3. Usmeriti svoj um i srce na dobre i svete stvari (Filibljanima 4,8).
4. Ponuditi svoje telo Bogu kao živu žrtvu (Rimljanima 12,1).

Kada nas Bog posvećuje, On nam daje snagu da poslušamo Njegove zapovesti i da saradujemo s Njim u svakom aspektu svog svakodnevnog života. Na taj način se povezujemo sa Bogom da bismo mogli stajati s Njim u svetoj zajednici, sada i kroz celu večnost.

ODGOVORITE

1. Navedite tri razloga zbog kojih treba da primimo Božju svetost kao svoju sopstvenu.
2. Bog će učiniti svoj deo da bi vaš život bio svet. Koji je vaš ideo u tome?
3. Da li je posećivanje crkve i prisustvo u Subotnoj školi svake subote dovoljno da nas učini svetim? Objasnite svoj odgovor.

Mesnik M. V. Ataupah, Kupang, Nusa Tenggara, Indonezija

1. *The SDA Bible Commentary*, vol. 7, p. 223.

2. Isto, str. 225.

Svet stvara seksualna iskušenja na različite načine. Međutim, Bog ima različite načine na koje Mu mi možemo ostati verni bez obzira na sve to.

Vera. Istraživanja pokazuju da su mladi ljudi koji usvajaju verovanja svoje religije, uključujući ona koja se odnose na seksualnu čistotu »manje skloni da se uključe u rizične oblike ponašanja čak i kada ih okolnosti navode na to.«* Stoga, stavite Boga na prvo mesto. Održite svoju veru u Njega.

**Uvek budite
usredsređeni
na ono što Bog
želi da činimo i
postignemo.**

Fokus. Uvek budite usredsređeni na ono što Bog želi da činimo i postignemo. Pavle nas podseća: »Mislite o onome što je gore a ne što je na zemlji« (Kološanima 3,2).

Prijatelji. Ponekad padnemo jednostavno zbog toga što biramo pogrešne prijatelje. Čitajte o tome šta je Jakov pisao o prijateljstvu u Jakovljevoj poslanici 4,4.5.

Zabava. Na kraju, uživajte u slobodnom vremenu čineći prijatne stvari koje odgovaraju hrišćanima. Ne zaboravite da misionarska putovanja i programi službe u vašem susedstvu i gradu mogu biti veoma zabavni, a osim toga, učinćete život drugih ljudi boljim.

ODGOVORITE

1. Zašto je biranje prijatelja važno da biste izbegli da budete uključeni u promiskuitet? Ako je gledanje filmova kod kuće jedan od vaših hobija, šta ćete učiniti da biste sprečili neprilično seksualno ponašanje?
2. Biblija živo opisuje šta se dešava kada odlučimo da dopustimo Hristu da bude Gospodar u svakom aspektu našeg života. Pročitajte svaku grupu tekstova koji slede. Koja grupa vam najviše znači i zašto? *Grupa 1:* Rimljanima 6,1-13; 7,4-6; 1. Petrova 2,24. *Grupa 2:* Rimljanima 6,6; Kološanima 3,9.10. *Grupa 3:* Rimljanima 6,4.11; Kološanima 2,12.13; 3,1.3.
3. Kojih još načina možete da se setite da biste ostali verni Hristu?

Osvald D. Tarore, Sibubur, Zapadna Java, Indonezija

* Geoffrey L. Ream, Cornell University, »Religion's Role in the Development of Youth«, <http://www.human.cornell.edu/hd/circ/publications/upload/HE-CIRC-pb-ReamPDF.pdf>.

Izgleda, na osnovu pouke za ovu sedmicu, da je jedan od problema sa kojima je novoosnovana crkva u Solunu morala da se pozabavi bio seksualni nemoral. To se nije mnogo promenilo, zar ne. Veći deo sveta izgleda kao da je opsednut seksom. Najveći deo današnjih televizijskih emisija, filmova i muzike veliča promiskuitet.

U stvari, iskušenje da se stupi u seksualni odnos izvan braka bilo je veliko još otkad je greh ušao u svet. Popuštanje tom iskušenju može imati užasne posledice. Takav greh uvek povređuje pojedince i porodice, narušava poslovne odnose, odnose u crkvi i društvo u celini. Osim fizičkih, postoje i duhovne posledice. Seksualna želja i ponašanje moraju biti stavljeni pod Hristovu kontrolu. Bog je stvorio seks zbog produženja vrste, i zadovoljstva, i kao izraz ljubavi između muža i žene. Seksualno iskustvo mora biti ograničeno na bračni odnos da bismo izbegli da budemo povređeni, da narušimo svoj odnos sa Bogom i sa drugima.¹

Bog je stvorio seks kao izraz ljubavi između muža i žene.

Biblija nas uči da je »bračna ljubav ... bezuslovna, nežna i prisna predanost jedno dugome koja podstiče obostrani rast, po obličju Božjem u svim vidovima jedne ličnosti: fizičkom, osećajnom, intelektualnom i duhovnom. U braku dejstvuju različite vrste ljubavi; on ima svoje romantično, strasno vreme, svoje veoma sentimentalno vreme; svoje ugodno vreme; svoje vreme druženja i pripadanja. Ali *agape* ljubav opisana u Novom zavetu – nesebična ljubav, usmerena potpuno na druge – čini osnovu prave, trajne ljubavi.«²

ODGOVORITE

1. Zbog čega seksualni gresi uvek povređuju ne samo pojedince već i cele porodice, ugrožavaju posao i crkvu?
2. Kako svoju seksualnu želju i ponašanje možemo staviti pod Hristovu kontrolu?
3. Kako je Isus izražavao *agape* ljubav dok je boravio na Zemlji?
4. Uporedite svoje viđenje ljubavi sa Pavlovom definicijom u 1. Korinćanima 13,4-8. Koji bi posebni oblici ponašanja nestali ukoliko bi ljudi tražili od Boga da im pomogne da razviju ovu vrstu ljubavi? Koje posebne oblike ponašanja treba da usvojimo umesto toga?

Fric i Džojls Manurung, Džakarta, Indonezija

1. Life Application Study Bible – Personal Size. Commentary on 1. Thessalonians 4,1-8, part 1 and 2, pp. 1915, 1916.
2. *Adventistički hrišćani veruju*, str. 379.

ZAKLJUČAK

Pavle je upućivao hrišćane u Solunu da žive na način koji će biti ugodan pred Bogom. Ta pouka odnosi se i na nas. U stvari, ako iskreno želimo da budemo Hristovi sledbenici, ne možemo živeti na drugi način. Kada prihvatimo Hristovo opravdanje, mi počinjemo da živimo svetim životom. To je proces koji se zove posvećenje i ostvaruje se delovanjem Svetog Duha na srce i um. Ovo treće lice Božanstva deluje unutar nas da bi preobrazilo naše stare puteve kako bismo razvili karakter po ugledu na svog Spasitelja. Prema tome, hrišćanstvo se ne bavi toliko listom pravila koja kaže šta se sme, a šta se ne sme, koliko uspostavljanjem ispunjavajućeg odnosa sa Isusom Hristom.

RAZMOTRITE

- Opišite u dnevniku svoju reakciju na ono što Pavle kaže u 1. Solunjanima 4,1-12. Razmislite o tome zašto ste tako reagovali i šta vaša reakcija kaže o tome šta vi mislite i osećate kad je reč o načinu života koji treba da ugodi Bogu.
- Istražite veb-sajt Instituta za proučavanje Biblije pri Generalnoj konferenciji adventista sedmog dana /Research Institute of the General Conference of Seventh-day Adventists/ u pogledu sledećih tema koje su povezane sa 1. Solunjanima 4,1-12: brak, preljuba, posvećenje, svetost, Sveti Duh, bratska ljubav, čistota.
- Skicirajte, naslikajte ili izvajajte određeni aspekt svetog života kako bi on mogao izgledati danas.
- Napravite sa grupom prijatelja ili sa svojim subotnoškolskim razredom scenski prikaz različitih biblijskih priča koje nam pokazuju šta Pavle kaže o življenju svetim životom.
- Oformite grupu koja će pevati himne iz naše pesmarice koje govore o hrišćanstvu na delu, rastenju u Hristu i hrišćanskim odnosima. Napravite program za bogosluženje ili za posetu domu starih.
- Razmislite o tome koliko vaš život liči na tekst iz 1. Solunjanima 4,1-12. Tražite od Svetog Duha da vam pokaže šta vam nedostaje i da vam pomogne da napredujete u tim oblastima.

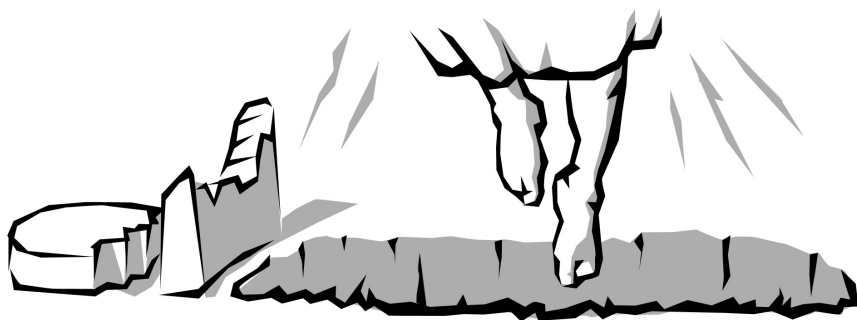
POVEŽITE

1. Korinćanima 6,18-20; Galatima 5,13-26; Efescima 4-6.

Adventistički hrišćani veruju, str. 149 – 162 orig.

Pouka 8

od 18. do 24. avgusta

Mrtvi u Hristu

»Jer će sam Gospod sa zapovešću,
s glasom arhanđelovim, i s trubom Božjom sići s neba;
i mrtvi u Hristu vaskrsnuće najpre«
(1. Solunjanima 4,16).

Kod nas u kući o smrti se govorilo isto tako slobodno kao što biste razgovarali o tome šta želite za ručak. Smrt je bila nešto što se dešavalo svakog dana. Slušate o tome u vestima ili čitate u novinama, a i moj otac je često obavljao sahrane. Znete da treba da se pripremite za smrt. Znamo da ćemo umreti jer je to normalan deo životnog ciklusa. Naši kućni ljubimci umiru i mi plačemo, i pitamo se zašto su morali da umru. Međutim, život i smrt dobijaju sasvim novi pogled kada osoba koju volite umre.

Prvi put je smrt zaista pogodila moj dom kada je moj tata umro. On, moja braća i ja proveli smo mnoge srećne trenutke zajedno. Posećivali smo razna mesta kao porodica i radili mnoge »muške« poslove zajedno. Popravljali bismo gume na kolima, rastavljali mamine električne uređaje i ponovo ih sastavljali, kosili i uređivali travnjak, penjali se na drveće i naučili mnogo toga. A onda se, iznenada, moj tata razboleo. Specijalisti su izvršili mnoge preglede i zaključili da mu je ostalo još malo vremena za život. Tata nam je rekao da budemo poslušna deca i da će nas videti ponovo kada se Isus vrati.

**Obećanje o
Hristovom povratku
izmamljuju osmeh
i budi neopisivu
radost i nadu.**

Iz nekog razloga, svakodnevni razgovori o smrti i umiranju nisu nas zaista pogađali. Bili smo suviše mladi da bismo razumeli. Međutim, ono čega smo se stalno podsećali bilo je da Isus dolazi na oblacima da nas povede tamo gde možemo da živimo sa Njim zauvek! Biblijske priče bile su živo utisnute u naš um. Naše crkvene himne kao što je »Glasnici, trubom oglasite znak«, odražavale su naša vero-

vanja. Naš otac je često propovedao o sigurnosti Hristovog povratka (1. Solunjanima 4,15.16). Stoga smo znali da je to nešto što će se dogoditi i da ćemo svi mi biti deo velikog ponovnog ujedinjenja (1. Korinćanima 15,51.52).

Tačno je, smrt nas rastužuje. Međutim, obećanje o Hristovom povratku, kada će On obrisati svaku suzu iz naših očiju i zauvek učiniti kraj smrti, izmamljuju osmeh i budi neopisivu radost i nadu (Otkrivenje 21,4). Kada On bude ponovo došao, to će sigurno biti predivno vreme ponovnih susreta. Potrebno je da svima prenesemo poruku o izvesnosti Hristovog povratka i da budemo spremni da živimo s Njim zauvek.

Karl Henri, Biloksi, Misisipi, SAD

Solun je bio važan grad u Pavlovo vreme. On je bio strateški smešten uz prirodnu luku i dobro razvijen put koji se zvao Via Ignacia. Ovaj put je povezivao Rim na zapadu sa teritorijama na istoku i severu.¹ Njegovo stanovništvo bilo je mešovito i zbog toga ekonomski živo. Trgovci iz mnogih zemalja dolazili su tu da obavljaju poslove. U njemu je postojala i velika jevrejska² naseobina, a bilo je i mnogo putnika i turista.³

Tako mešovito stanovništvo pratilo je mnoštvo različitih običaja, pogleda na život i religioznih uverenja. Crkva je odražavala ovu raznolikost sastavom svojih vernika. »Pobožni Grci« (Dela 17,4) dolazili su sa politeističkog tla i nisu imali jasno razumevanje jevrejske vere. Iako su Jevreji verovali u jednog Boga, nisu svi imali istu veru. Sadukeji nisu verovali u vaskrsenje (Matej 22,23). To je moglo da utiče na nove obraćenike iz neznaboštva i moglo se očekivati da će oni dugo žaliti zbog smrti svojih bližnjih – što je napomenuto Pavlu.

U 1. Solunjanima 4,1-12, Pavle ohrabruje vernike da žive svetijim životom. Međutim, u 13. stihu on nekako iznenada počinje da raspravlja o smrti i vaskrsenju. Tu on kaže svojim čitaocima da ne moraju da žale zbog gubitka svojih milih i dragih kao da ih neće ponovo videti. On ih podseća da će zahvaljujući Isusovom vaskrsenju, oni koji su umrli u Njemu takođe vaskrsnuti. Tada će, zajedno sa onima koji još uvek budu živi, svi biti uzeti na oblake da se sretnu sa Gospodom u vazduhu kada se On bude vratio.

Pavle kaže svojim čitaocima da ne moraju da žale zbog gubitka svojih milih i dragih.

ODGOVORITE

1. Koja pogrešna shvatanja je Pavle, po vašem uverenju, bio u stanju da razjasni u 1. Solunjanima 4,13-18?
2. S obzirom na važnost Soluna, kako je Pavlova poslanica mogla da utiče na veću zajednicu?

O. Patricija Hakmat, Mandevil, Jamajka, Britanska zapadnoindijska ostrva

1. An Overview of the Book of 1. Thessalonians, <http://www.christianinconnect.com/1thess.htm>.

2. Julian Spriggs, Thessalonians, <http://julianspriggs.com/thess.aspx>.

3. Thessalonica – Upside Down, http://www.gospelteacher.org/articles/Thessalonica_Upside_Down_JL.htm.

U 1. Solunjanima 4,13-18 Pavle piše Solunjanima o hrišćanima koji su umrli i o tome šta se dešava sa njima. Možda je Timotije, koji se upravo vratio iz Soluna, ispričao Pavlu da mnogi vernici u tom gradu žele da znaju kako će ti ljudi moći da imaju udela u slavi Hristovog carstva kada se On bude vratio.

Poreklo smrti (1. Mojsijeva 2,17; 3,1-19; Rimljanima 6,23; Jevrejima 11)

Biblija prvi put pominje smrt u 1. Mojsijevoj 2, gde Bog kaže Adamu i Evi da ne jedu sa drveta poznanja dobra i zla – i da će, ako to budu učinili, umreti. To je bila laka zapovest jer im je Bog već bio dao mnoga drveta čiji su plodovi bili dobri za jelo. Ono što im se dogodilo nakon što su okusili plod sa pogrešnog drveta dovelo je do toga da izgube dar večnog života koji su imali od početka. Tekst u 1. Jovanovoj 3,4 tvrdi da je greh prekršaj zakona. Pavle u Rimljanima 6,23 kaže da je »plata za greh smrt«.

Danas, čak i najposvećeniji vernici, kao i najrevnosniji nevernici moraju da se suoče sa neizbežnom kaznom za neposlušnost. Međutim, nije sve izgubljeno. Božji veliki dar ponuđen nama preko Njegovog Sina je večni život (Rimljanima 6,23). Avelj, Enoh, Noje, Avram, Sara, Isak, Jakov, Josif, Mojsije i Rava navedeni su u Božjem izveštaju o herojima vere (Jevrejima 11). Oni su svi živeli verom do svoje smrti, ne primivši Božje obećanje. Ipak, zbog svoje vere u Otkupitelja, oni će još jedanput prigrliti život.

Nada za umrle (Matej 9,11.18; Jovan 9,18; 11,25.26)

Realnost smrti je nešto sa čime se svi borimo. Svako zna da će, ukoliko ovaj svet potraje dovoljno dugo, i on morati da umre. Znamo za smrt i govorimo o krhkosti života, a ipak, kada se suočimo sa realnošću smrti, teško je savladati osećaj gubitka i očaja. Uprkos ovim osećanjima, Isus nas uverava u sledeće:

Vaskrsenje je realnost. Smrt nije kraj!

»Ja sam vaskrsenje i život: koji veruje mene ako i umre živeće. I nijedan koji živi i veruje mene neće umreti vavek« (Jovan 11,25.26).

Kroz celu Bibliju vidimo da je Isus uvek iznova pokazivao svoju moć nad grehom i smrću. U Mateju 9,18 čitamo kako je podigao Jairovu ćerku iz mrtvih. Zatim u Jovanu 11 čitamo o tome kako je vratio Lazara u život. Kada je Lazar umro, On je kazao svojim učenicima: »Lazar, naš prijatelj, zaspao; nego idem da ga probudim« (Jovan 11,11). Vernici koji umiru u Hristu mogu naći sigurnost u Isusovim obećanjima i u Njegovoj moći da ih ponovo oživi kada se bude vratio.

Isusova smrt i vaskrsenje (Matej 20,18.19)

Isusova smrt predstavljala je ozbiljan udarac za one koji su Ga poznavali i voleli. Skoro tri godine učenici su svakodnevno jeli, putovali i razgovarali sa Njim. On je lečio bolesne, pretvorio vodu u vino i dizao mrtve. A onda je umro. Kako je to bilo moguće? Pripremajući učenike za svoju smrt, Isus im je govorio: »Sin čovečji biće predan glavarima svešteničkim... i osudiće ga na smrt... i *treći dan ustaće*« (Matej 20,18.19).

Učenici su bili unapred upozoreni. Bili su svedoci Lazarevog vaskrsenja iz mrtvih, ali nisu mogli da poveruju da će Čovek kome su bili toliko odani da umre. Sati nakon Njegove smrti za njih su bili zaista mračni. Ali, Isus nije ostao u grobu. On je ponovo ustao i zadužio ih: »Idite po svemu svetu i propovedajte jevanđelje svakome stvorenju. Koji uzveruje i pokrsti se, spašće se; a ko ne veruje osudiće se« (Marko 16,15.16). Ako verujemo u ove reči i uredimo svoj život u skladu s njima, tada ćemo i ako umremo pre Hristovog povratka, ponovo ustati da budemo s Njim zauvek.

Vaskrsenje vernika (Luka 24,5.6; Jovan 11,25.26; 1. Korinćanima 15,55-57)

Šta se dešava kada neko umre? To pitanje već vekovima postavljaju filozofi, naučnici, astronomi, kao i religiozni mislioci. Odgovor je, međutim, jasno dat u Svetom pismu. Tekst u Jovanu 11,25.26 kaže da će oni koji umiru u Isusu ponovo živeti. To je moguće zbog toga što je Isus pobedio smrt svojim vaskrsenjem. Danas možemo reći zajedno s Pavlom: »Gde ti je, smrti, žalac? Gde ti je, pakle, pobjeda? A žalac je smrti greh... A Bogu hvala koji nam dade pobjedu kroz Gospoda našega Isusa Hrista«.

Da, vaskrsenje je realnost. Smrt nije kraj. Vaskrsenje vernika preokreće žalost u radost i strah u nadu (Otkrivenje 20,4-6). Međutim, nepokajani vaskrsavaju da bi doživeli konačan kraj (Otkrivenje 20,13-15). Bog ne želi da iko doživi to drugo vaskrsenje (1. Timotiju 2,3.4). On je obezbedio put kojim ljudi mogu prihvatiti Njegovu spasonosnu blagodat i Njegovu ponudu večnog života. Taj put je Isus Hristos.

Džerom Vilson i Džermen Barovs, Sandis, Bermuda, Britanska teritorija

Pavle je pisao obraćenicima u Solunu da bi ih uputio u istinu o tome šta se dešava sa njihovim milim i dragim za koje su mislili da ih nikad više neće videti nakon što su ih ispratili na počinak. »Nadali su se da će svi dočekati živi Hristov drugi dolazak i bili su veoma ožalošćeni kada je jedan po jedan vernik pao kao žrtva smrti, čime im je bilo onemogućeno da vide taj dugo željeni događaj – Hristov dolazak sa neba na oblacima. Pavle se stoga potrudio da obavesti braću iz Soluna o pravom stanju mrtvih. On o njima govori kao o onima koji spavaju – u nesvesnom stanju...«¹

»Mi jedva da možemo razumeti nadu i radost koju je ovo uveravanje donelo mladoj crkvi u Solunu. Tama koja je pokrivala grob bila je odagnana, jer, oni su sada znali da će njihovi drugovi u veri vaskrsnuti iz groba i uživati večni život u Božjem carstvu.«²

»Da li postoji ijedan razlog da ova prelepa nada ne donese i nama istu radost?«

»Da li postoji ijedan razlog da ova prelepa nada ne donese i nama istu sigurnost i radost kao što je, u to vreme, donela učenicima u prvoj Crkvi? Hristos ... je vaskrsao i uzdignut je na nebo, i mi, na osnovu vere u to, moramo se ponašati tako da svet može da vidi da imamo živu nadu.«³

Kada Sin čovečji bude došao, mrtvi će ustati nepropadljivi, a živi će se preobraziti. Hristos dodeljuje besmrtnost svom narodu. Tada ih On poziva da preuzmu Božje carstvo čiji su naslednici do tada bili.

»Učenje apostola o ovoj temi posebno je važno za crkvu u naše vreme. Prijatelji pravednih koji su umrli ne bi trebalo da žale kao oni koji su izgubili svoje mile i drage i nemaju nadu u Hristu, ili kao oni koje ne raduje buduća besmrtnost nakon vaskrsenja pravednih.«⁵

ODGOVORITE

1. Koji je vaš izgovor što ne opominjete druge?
2. Šta možete učiniti da biste svakodnevno opominjali druge?

Mark Henri, Filipsburg, Nju Džerzi, SAD

1. *Sketches From the Life of Paul*, p. 111.

2. Isto, str. 112.

3. *In Heavenly Places*, p. 45.

4. *To Be Like Jesus*, p. 252.

Iako je hrišćanstvo u osnovi utemeljeno na sigurnoj Božjoj Reči, neke istine je teže razumeti. Hrišćanima u Solunu nije bila jasna sudbina onih koji će umreti pre Isusovog povratka. Božja Reč nam kaže da ne budemo zabrinuti za one koji umiru u Isusu. Ni onda nije bilo potrebe za zabrinutost, kao što ne treba da je bude ni danas. Ono što je važno jeste da se pripremimo tako što ćemo činiti sledeće:

Pažljivo proučavati Božju Reč. Da biste razumeli vaskrsenje, saznajte sve što možete o tajni smrti. Hristos je postao »novina onima koji umreše« (1. Korinćanima 15,20). Sila vaskrsenja počiva jedino u Božjim rukama i to je sila kojom će biti pozvani u život oni koji umiru u Gospodu. To nam daje sigurnost da ćemo mi sami, kao i naši bližnji koji veruju, ustati prilikom Drugog dolaska.

Ukazivati drugima na istine Božje Reči. Hristova preobražavajuća sila menja osobu koja veruje od stanja smrti u grehu u stanje života u Hristu. Kada oživimo u Njemu, počinjemo da osećamo žudnju, navalu energije, koja nas pokreće da delimo Njegova obećanja sa drugima.

Potruditi se da ostanemo u stanju pripravnosti. S obzirom na to da »koja duša zgreši ona će poginuti« (Jezekilj 18,4), mi treba, kad je neophodno, da priznamo svoje grehe i pomirimo se sa Bogom.

Isusovo obećanje o Njegovom povratku (Dela 1,9-11) ispuniće se. Isti Isus koga su učenici videli kako se uznosi na nebo spustiće se prilikom Drugog dolaska. Isus neće poslati nekog izaslanika da obavi taj posao umesto Njega. On sam će se spustiti sa neba uz glasni poklič i svi koji su umrli u Hristu prvi će ustati (1. Solunjanima 4,16). On dolazi kao »car nad carevima i gospodar nad gospodarima« (1. Timotiju 6,15) po one koji Ga vole. Hajde da, dok čekamo Drugi dolazak, živimo za Hrista da bismo i na novoj Zemlji mogli da živimo s Njim.

Hajde da živimo za Hrista da bismo i na novoj Zemlji mogli da živimo s Njim.

ODGOVORITE

1. Da li činimo dovoljno da bismo pomogli drugima da budu spremni? Objasnite svoj odgovor.
2. Zbog čega možda oklevamo da svedočimo? Ako je tako, šta možemo učiniti povodom toga?
3. Da li moramo razumeti kompletnu istinu da bismo bili spaseni? Objasnite svoj odgovor.

Lilit R. Skarlet, Mendevil, Jamajka, Britanska zapadnoindijska ostrva

Vesti su prikazivale oblake prašine i dima koji su se podizali. Ljudi su trčali kao ošamućeni, njihov govor tela kao da je poručivao: »Šta se dešava? To je nemoguće!« Naknadni potresi pratili su zemljotres magnitude 6,3 stepena u 12:51, 22. februara 2012. godine, u Kristčercu na Novom Zelandu, nepunih šest meseci nakon zemljotresa od 7 stepeni koji je zatresao tu zemlju u septembru 2010. Pre nego što je svet uspeo da se oporavi od te nesreće, došlo je do dve nove tragedije u martu 2012. godine – zemljotres od 9 stepeni u Sendaiju u Japanu i cunami koji ga je pratio. Zanimljivo je da sam dok sam posmatrala kako vodeni zid guta sve i svakoga ko mu se našao na putu. Da li je moguće da sve to predstavlja ispunjenje proročanstva koje Biblija smešta neposredno pre

Molila sam se da spasioci pronađu one koji su još uvek živi.

Hristovog drugog dolaska (Luka 21,11)? Koliko ljudi je poginulo? Da li su oni imali nadu u vaskrsenje?

Opisi očevidaca i video zapisi govore o strahu koji se ocrtavao na licima ljudi dok su bežali iz zgrada koje su se izdizale. Vodovodne cevi su pucale, putevi se urušavali, pojavila se vatra. Strah je ispunio stanovništvo. Da li je to odraz onog straha koji će se videti na licima ljudi kada budu tražili od stena i planina da padnu na njih (Otkrivenje 6,15-17)?

Da li su se ti ljudi, držeći se za krovove koji su plutali, pitali ima li ikakve nade da budu spaseni? Da li je iko od njih razmišljao šta će se dogoditi sa njima prilikom vaskrsenja? Da li su oni uopšte verovali u vaskrsenje?

Molila sam se da spasioci pronađu one koji su još uvek živi. Šta je sa vašim najdražima i njihovom odlukom za večnost? Da li treba mahnito da pozivamo svoju porodicu i prijatelje da bismo proverili da li su spremni za spasenje? Crkva mora biti budna u opominjanju izgubljenih. Hvala Bogu što ćemo, ako smo verni, bilo da umremo pre nego što Gospod dođe, ili budemo živi prilikom Drugog dolaska, biti spaseni (1. Solunjanima 4,16,17).

ODGOVORITE

1. Zar je moguće da Bog neće dozvoliti svim ljudima da dođu na nebo, ili nas time samo zastrašuju da bismo bili poslušni? Zar pakao nije za sotonu i njegove anđele?
2. S obzirom da će nas Bog spasti kad se pokajemo, zašto ne bismo sačekali da steknemo sva iskustva koja želimo i dobro se zabavili pre nego što donesemo tu odluku?
3. Da li je važno šta verujete u vezi sa smrću, nebom i paklom? Objasnite svoj odgovor.

Beverli I. Henri, Mendevil, Jamajka, Britanska zapadnoindijska ostrva

ZAKLJUČAK

Solunjani su, kao i ostali vernici prve crkve, uveliko očekivali Hristov skori povratak. Ali kako je vreme prolazilo, a vernici počeli da umiru, Pavle je želeo da uveri njihove najmilije da nemaju razloga da žale kao oni koji nemaju nadu. Isus je već odneo pobedu nad grobom i nad žalošću izazvanom grehom. Oni koji su umrli verujući u ono što je On učinio za njih, spavaće dok ih On ne pozove da se probude prilikom vaskrsenja, i ustaće da se sretnu s Njim na oblacima zajedno sa onima koji još uvek budu živi prilikom Njegovog povratka. Oni koji su umrli neće propustiti ništa od uzbuđenja Hristovog povratka a oni koji su živi mogu da teše i ohrabruju jedni druge ovom nadom.

RAZMOTRITE

- Naučite napamet reči himne »Kad se javi Božja truba« (broj 410 u našim crkvenim pesmaricama) ili napišite svoju sopstvenu pesmu o Hristovoj pobedi nad smrću.
- Napravite čestitku, sliku ili neko drugo umetničko delo koje ilustruje nadu u spavanje i buđenje u Isusu, a zatim je dajte prijatelju koji je izgubio nekog bliskog, ili koji se sam suočava sa smrću.
- Napišite izjavu nade i ohrabrenja o svom iskustvu sa Hristom koja bi mogla da se pročita na vašoj sahrani.
- Intervjuišite nekoliko svojih učitelja čiji je odnos sa Hristom bio blagoslov za vas. Pitajte ih šta za njih znači zaspali u Hristu.
- Napravite album sa uspomenama na svetle trenutke u svom hodanju sa Hristom. Razmišljajte o Pavlovom komentaru da »mi, stražili ili spavali, zajedno s njim živimo« (1. Solunjanima 5,10).
- Razmislite kako bi priroda mogla biti metafora za iskustvo novorođenja u Hristu, življenja u Njemu, umiranja u Njemu i ustajanja u prvom vaskrsenju.

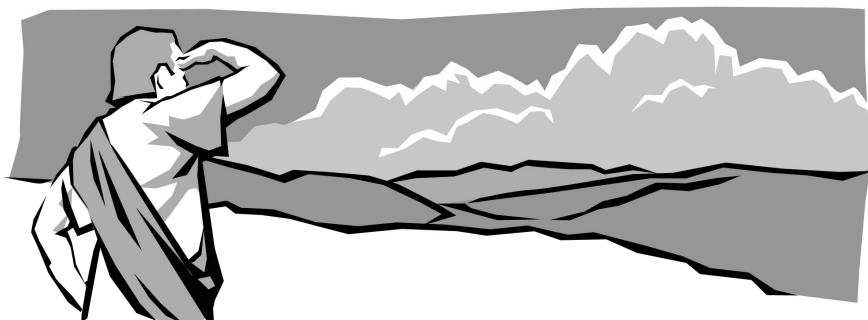
POVEŽITE

Dan M. Appel, *The Choice*; Gerald Wheeler, *Beyond Death's Door*.

Šeril Dežarle, Ringold, Džordžija, SAD

Pouka 9

od 25. do 31. avgusta

Završni događaji

»Ali mi koji smo sinovi dana da budemo trezni i obučeni u oklop vere i ljubavi, i s kacigom nada spasenja«
(1. Solunjanima 5,8).

U 6:30 ujutro vaš budilnik zvoni. Znete da treba da ustanete, ali niste u stanju da prikupite snagu. Konačno, dolazi trenutak kad više ne možete da odugovlačite – čas počinje za deset minuta. Zato iskačete iz kreveta, navlačite odeću, gurate papire i knjige u torbu i izlazite u žurbi. Nakon celog dana slušanja predavanja, izvršavanja naloga, obavljanja domaćih zadataka, zarađivanja novca, vraćate se u svoj stan iscrpljeni. Zato malo slušate muziku, čitate knjigu, surfujete Internetom. Tada oči počinju da vam se sklapaju. Odlazite na spavanje da biste sutradan ponovili ceo postupak.

U užurbanosti života lako je zanemariti lično vreme sa Bogom. Pouka za ovu sedmicu usredsređuje se na spremnost za Hristov povratak. Pavle upoređuje dve vrste ljudi: one koji će biti spremni i one koji neće. Lako je ne biti spreman. Takvi ljudi su opisani kao deca mraka, opijeni i pospani. Njihova čula su otupela, oni neće ni primetiti kada se to vreme bude približilo. Za njih će to biti kao dolazak lopova noću u njihov dom – nešto što je nemoguće predvideti i što ostavlja pustoš za sobom.

Druga vrsta ljudi su deca videla. Kao trudnica, svesni su da je vreme blizu. Kada porođajni bolovi počnu, oni će biti spremni za radostan ishod. Oni su budni, trezni i na oprezu. Kao što izviđački zakon predviđa, oni čuvaju »jutarnju stražu«. Jutarnja straža je stari izraz za period između tri i šest sati ujutro. To je tiho vreme kada mnogi ljudi još uvek spavaju. U duhovnoj tami ovog sveta, neophodno je da stojimo u svetlosti Božje Reči. Moramo posvetiti redovno vreme Bogu inače ćemo ga izgurati iz svog užurbanog života.

Osim toga, mi smo »svetlost svetu«. Mi treba da delimo tu svetlost sa onima sa kojima dolazimo u kontakt (Matej 5,14-16). Mi nismo svetlost *od* sveta, već *od* Boga *za* svet. Mesec je klasičan primer. Većina ljudi je svesna da on odražava sunčevu svetlost tokom noći, čineći naše noći malo svetlijim. Bog je najveća Svetlost i mi odražavamo tu svetlost ovom mračnom svetu sve dok zora (Njegov drugi dolazak) ne svane.

Dok budete proučavali pouku ove sedmice, obratite pažnju na to kako možete biti spremni za Hristov drugi dolazak. Osim toga, budite svetlost onima oko sebe kao što vas Bog poziva da budete.

**Budite svetlost
onima oko sebe
kao što vas Bog
poziva da budete.**

Rejcel Nelson, Linkoln, Nebraska, SAD

Koliko sam samo puta čuo da su lopovi provalili u nečiji stan i ukrali ljudima imovinu. Koliko često je moja prva reakcija bila kritikovanje – vlasnici doma je trebalo da budu pažljiviji, trebalo je da zaključaju vrata. Znao sam da se meni to ne bi moglo dogoditi – sve dok se nije dogodilo! Samo jedna vrata na garaži su ostala otvorena. Jedina stvar koju sam tada mogao da učinim bila je da očistim garažu, napravim popis gubitaka i izborim se sa osećajem da sam lično povređen od strane nekoga ko je sada imao ono što je bilo moje. Samozadovoljstvo me je skupo koštalo.

Koliko puta sam u Bibliji pročitao o đavolu – o lavu koji riče tražeći koga da proždere, o mladim devojkama koje nisu bile spremne za svadbu i koje su izbačene sa mesta za kojim su čežnule. Kako često je moja prva reakcija bila osuda tih »Laodikejaca« koji su uljuljani Isusovim prividnim kašnjenjem. Znao sam da to meni nikad ne može da se dogodi – dok mi se nije dogodilo! Još uvek me sotona nije progutao, niti sam izbačen sa gozbe, ali bilo je trenutaka kad sam se pitao nije li čežnja za Gospodnjim povratkom možda pomalo preterana.

To je izgleda bila situacija u kojoj su se nalazili Solunjani. U prvoj poslanici koju im je uputio, Pavle razjašnjava detalje tog velikog dana Gospodnjeg i upozorava ih na teologiju »mira i sigurnosti« koja može da ih uljuljka toliko da ostanu izvan Božjeg carstva. To je naša pouka za ovu sedmicu.

Problem (1. Solunjanima 5,2)

Lupež dolazi! U stvari, on je već ovde i proždire, uništava, vara i skreće ljudima pažnju sa Boga na brige ovoga sveta. Kada to zaboravim, u opasnosti sam da propustim gozbu. Ne poznajem mnogo hrišćana koji ne bi želeli da Gospod dođe. Poznajem samo nekolicinu njih koji su bili navedeni da se pitaju kada, i da li će uopšte, On ikada uspeti u tome. Održati nadu postaje sve teže kako vreme prolazi.

Obećanje (1. Solunjanima 5,5)

Vi niste u mraku. Bog je obezbedio sve što je potrebno za spasenje i za razumevanje realnosti Hristovog dolaska. Činjenica da je Isus došao prvi put i da je neposredno pre svog vaznesenja rekao da će ponovo doći, za mene predstavlja potvrdu tog obećanja (Dela 1,7-11). Božja obećanja, kao sastavni deo Njegove Reči, potkrepljena činjenicama, mogu mi pomoći da sa pažnjom očekujem njihovo ispunjenje.

Zaštita (1. Solunjanima 5,8)

Ovaj stih nas podseća da prvi korak u zaštiti protiv lažne sigurnosti u vezi sa Drugim dolaskom predstavlja uspostavljanje samokontrole – činiti i misliti ono što je ispravno bez obzira na ono što se dešava. Ispunjavam svoje srce verom i ljubavlju. Ispunjavam svoj um nadom. Koristeći analogiju vojnika koji štiti svoje najvitalnije organe, Pavle opisuje uspešnog hrišćanina kao onoga ko štiti pod-

ručja naročito podložna duhovnim napadima. Emotivno se usredsređujem na Božju dobrotu i ljubav iz kojih crpem nadu. Usredsređujem svoj um na nadu koju imam u Njegov skori dolazak. Bez obzira na sve, bolje je verovati u Isusa, čak i da On ne postoji, nego ne verovati u Njega i prekasno saznati da On ipak postoji.

Obezbeđeno spasenje (1. Solunjanima 5,9)

Ima mnogo toga što ne razumem kada je reč o Božjoj volji, ali postoji jedna stvar koja je *vrlo* jasna – spasen sam zahvaljujući Isusu i nikome drugom. Ako verujemo u Njega, *bićemo* spaseni. Pokajanje i oprostaj, koji su uslov za večni život, darovi su našeg Spasitelja. Lako je odvratiti se od ovih darova, i to obično rezultira nekom vrstom spasenja sopstvenim delima koje pruža malo sigurnosti. Nije ni čudo što ne osećam oduševljenje prema Isusovom dolasku. Ako mislim da to zavisi od mene, nisam siguran da sam spreman!

Ponuda (1. Solunjanima 5,10)

Isus je umro da bih ja mogao da živim. Plan je jednostavan – možda čak i previše jednostavan, jer izgleda da upravo ta jednostavnost najviše izaziva nedoumice. Kad bih samo mogao da učinim više za svoje spasenje, tada bih imao cilj na čijem bih ostvarenju radio. Umesto toga, Hristos je umro da bih ja mogao da živim. Ja se radujem Njegovom dolasku ne kao nagradi za sopstvene napore, već kao ispunjenju Njegovog obećanja. Jedino što ću biti u stanju da kažem biće: »Hvala«. Zbog te činjenice, nemam razloga da se brinem, ništa me više ne zadržava da se radujem prilici da Isusu kažem »Hvala« licem k licu.

Lupež dolazi! U stvari, on je već ovde!

Proces (1. Solunjanima 5,11)

Tešite i podučavajte. To su sredstva kojima se čuva visok nivo očekivanja kada je reč o Isusovom povratku. Koncept o večnom životu koji potiče jedino od Isusa treba da donese utehu, i to emotivno stanje mira može postati poruka koju ja prenosim drugima. Steći sigurnost i pouzdanje sam za sebe, a onda to preneti drugima, predstavlja način na koji ja održavam oduševljenje u odnosu na obećani povratak. Tu je reč o davanju više nego o primanju. Ako ja primim tu sigurnost od Boga i ne učinim ništa sa njom, onda stagniram kao jezero koje se nigde ne uliva. Međutim, ako drugima dajem ono što sam primio, onda neprestano živim punim životom a iščekivanje Isusovog povratka uvek deluje tako sveže.

ODGOVORITE

1. Kako ste vi to izgubili? Kako to možete dobiti ponovo? (videti Otkrivenje 2,1-7)
2. Šta je najgore što se može desiti ako postanete previše uzbuđeni zbog Isusovog povratka?
3. Šta primećujete u svojim stavovima što treba promeniti kako biste pronašli ravnotežu između fanatizma i nemarnosti?

Rič Karlson, Linkoln, Nebraska, SAD

Laodikejci su mislili da imaju sve (Otkrivenje 3,17). Oni predstavljaju mnoge koji misle da imaju dovoljno vremena da se pripreme, te zato čekaju na »nedeljni zakon« ili »kompjuterski čip« da bi to učinili (Luka 12,16-21). Ali nemarnost i samodovoljnost su smrtonosni. Trebalo bi da budemo spremni u Duhu i istini umesto da se usredsređujemo na »pripremu«. Fariseji i sadukeji su mislili da znaju sve, ali nisu mogli da uđu u Božje carstvo zbog svog ponosa i samodovoljnosti. Oni su odbacili Spasitelja baš kao što ćemo i mi učiniti, ako se usredsredimo na svoja dela umesto na dar koji imamo u Isusu.

Baš kao i bogataš u Lukinom jevanđelju, naš život se može uzeti od nas upravo sada. Ipak, »Gospod... nas trpi, jer neće da ko pogine « (2. Petrova 3,9). Međutim, to nije izgovor za nemarnost. Moramo se pokajati zbog svojih greha (Dela 17,30) i raditi sa Gospodom odlučivši da Mu služimo (Filibljanima 2,12.13; Isus Navin 24,15). »Crte karaktera koje negujete u životu neće biti promenjene prilikom smrti ni vaskrsenja... Isus neće promeniti naš karakter prilikom svog dolaska. Preobražaj se mora odigrati sada. Naš svakodnevni život određuje našu sudbinu. Moramo se pokajati zbog mana svog karaktera i savladati ih Hristovom blagodaću. Novi karakter se mora formirati u ovom stanju probe da bismo bili podobni za stanove na nebu.«¹

Opreделите se sada za Gospoda i imajte poverenja u Njegovu božansku silu. Jedino On vas može preobraziti iz slave u slavu. »Prva i najviša dužnost svakog razumnog stvorenja jeste da iz Svetog pisma sazna šta je istina, i da onda hodi u tom videlu i ohrabri i druge da pođu za njegovim primerom.«² To znači biti duhovno spreman. Ostatak ima poseban poziv. Hoćete li ga prihvatiti? Pripremite se sada jer je »vreme blizu« (Otkrivenje 1,3). »Evo idem kao lupež; blago onome koji je budan i koji čuva haljine svoje, da go ne hodi i da se ne vidi sramota njegova« (Otkrivenje 16,15).

ODGOVORITE

1. Kako se Isus duhovno pripremao za svoju službu na Zemlji?
2. Kako možemo biti sigurni da ćemo biti spaseni?

Ras Higgins, Lincoln, Nebraska, SAD

1. *Manuscript Releases*, vol. 13, 1891, p. 82.

2. *Velika borba*, str. 598 orig.

U Delima 17,1-17 vidimo šta se dogodilo kad je Pavle bio u Solunu, »najnaseljenijem gradu u Makedoniji i glavnom gradu provincije.«¹ Izvesni Jevreji su okupili ozloglašene ljude i izazvali metež protiv Pavla, što ga je oteralo u Vereju u koju su isti Jevreji otputovali da bi i tamo izazvali nemire. Zato je Pavle otišao u Atinu, gde je čekao vesti od Sile i Timotija koji su ostali iza njega.

U 1. Solunjanima 1-3 Pavle piše kako mu je laknulo što je čuo da se jevanđelje ukorenilo. Poglavlja 4 i 5 bave se ohrabriranjem novorođenih hrišćana na njihovom putu. Pavle im kaže da vode uzoran hrišćanski život i da ne provode mnogo vremena žaleći za onima koji su umrli. Dok im objašnjava nadu u to da će ponovo videti svoje mile i drage, on im govori o Drugom dolasku. Kao da je znao da će neki biti zabrinuti, on ih podseća na otrežnjujuću činjenicu: »Jer sami znate jamačno da će dan Gospodnji doći kao lupež po noći« (1. Solunjanima 5,2).²

Pavle nekoliko puta ponavlja tu misao: »Ali vi, braćo, niste u tami da vas dan kao lupež zastane... Tako dakle da ne spavamo kao i ostali, nego da pazimo i da budemo trezni« (1. Solunjanima 5,4.6). Reč koja se prevodi sa »spavaju« ovde je »katheudo«, što bukvalno znači »leći da se odmoriš«. Ne mogu da ne pomislim na subotno dremanje, na to kako poznamo znake Hristovog dolaska, a ipak ležimo i odmaramo se. Mi nismo u tami, ali ponekad se ponašamo kao da jesmo. Što je još interesantnije, Pavle u 8. stihu predlaže hrišćanima da obuku oklop kako bi ostali pribrani. U tom ratu se ne možemo boriti igrajući se crkve, polupospani, da nam taj dan ne bi došao kao lopov u noći.

U tom ratu se ne možemo boriti igrajući se crkve.

ODGOVORITE

1. Uporedite 1. Solunjanima 5 sa Efescima 6,10-18 i 2. Petrovom 3,8. Koje teme se ponavljaju?
2. Ima mnogo načina na koje mi »spavamo«. Šta možemo preduzeti da bismo se probudili?

Pablo Kolindres – Moreno, Lincoln, Nebraska, SAD

1. Orr, James, Thessalonica, International Standard Bible Encyclopedia, <http://www.searchgodsword.org/enc/isb/view.cgi?number=T8731>.

2. J. M. Powis Smith, Edgar Goodspeed, The Complete Bible: An American Translation.

»Bog uskoro dolazi!« Koliko puta smo to čuli? U Mateju 24 Isus govori o znacima poslednjeg vremena. Ali, zar se ti znaci ne odigravaju još od kad je greh ušao u svet? Poznao sam ljude koji su, zbog svega što se zbivalo, bili ubeđeni da će Isus doći još tokom njihovog života, ali, nažalost, njih više nema, a On još uvek nije došao. Godine 2000. rečeno mi je da će nedeljni zakon biti uveden i da će Isus *zaista* uskoro doći. Jedanaest godina kasnije, ja sam još uvek na Zemlji. Siguran sam da nam je svima blisko tako nešto. Ipak, mi zaista treba da budemo spremni za Isusov povratak, jer je lako opustiti se i izgubiti osećaj hitnosti u vezi sa Drugim dolaskom. Kako, dakle, da ne izgubimo taj osećaj hitnosti u vezi sa pripremom za Hristov povratak? Sledi nekoliko ideja.

Shvatite da možemo umreti pre nego što dođe kraj. Bilo bi divno posmatrati Drugi dolazak, ali neće svi to doživeti. Pitanje je hoćemo li biti spremni ako se naš život okonča pre toga. Nesreće, prirodne nepogode, nove bolesti, ubistva i ratovi pokrivaju sve delove Zemlje. Čak i komarci prenose malariju i virus zapadnog Nila. Svet je protiv nas. Sotona više od svega želi da nas spreči da zadobijemo večni život. To je zastrašujuće, ali istinito. U izvesnom smislu, naš život se ne nalazi u našim rukama.

Treba da provodimo vreme sa Isusom svakoga dana. On je jedini koji može pripremiti naše srce.

Imajte na umu da se ne možemo pripremiti trenutno. Ne čekate mesec dana ili dan pre diplomskog ispita ili venčanja da biste počeli da se pripremate za te događaje.

Znamo da priprema za koncert ili neki nastup zahteva mnoge dane i časove vežbanja, vokalizacije, učenja napamet i proba. Da bismo pripremili svoje srce za Isusov dolazak, treba da počnemo da Mu se potčinjavamo sada. Treba da provodimo vreme sa Njim svakoga dana. On je jedini koji može pripremiti naše srce.

ODGOVORITE

1. »Živi kao da ti je danas poslednji dan života« – glasi poznata izreka. Kako možemo to primeniti na svoj duhovni život da bismo izbegli nemarnost?
2. Kada biste znali da imate samo još godinu dana života, šta biste promenili u svom životu? Šta vas sprečava da to odmah ne učinite?

Šaj Konopio, Linkoln, Nebraska, SAD

Uvek sam volela radio-emisiju »Avanture u Odiseji«. Kad sam bila mlađa, slušala sam je svake večeri. Jedna epizoda je predstavljala priču o Sajmonu i Saniju. Sani je bio loš. Varao je ljude, krao automobile i postao šef mafije. Sajmon je bio dobar. On je organizovao dobrotvorne ručkove, lepo se molio i kandidovao se za predsednika. Bilo je, naizgled, jasno kako će koji završiti. Međutim, i Sani i Sajmon su završili u paklu.

Ako zanemarimo pogrešnu teologiju, ova epizoda je sadržavala važnu ideju: biti dobar i činiti ispravne stvari neće nas odvesti na nebo. Srećom, naše spasenje ne zavisi od nečega što *mi* moramo učiniti, već od onoga što je *Bog* učinio za nas na krstu. »Jer ste blagodaću spaseni kroz veru; i to nije od vas, dar je Božji. Ne od dela, da se niko ne pohvali« (Efescima 2,8.9). S obzirom da sami ne možemo učiniti ništa da bismo se pripremili za Hristov povratak, moramo se čvrsto držati Boga i pouzdati se da će nam On pomoći da prebrodimo sve poteškoće.

Iako većina hrišćana to razume, izgleda da taj koncept gubimo iz vida kada je reč o Hristovom povratku. Umesto da željno očekujemo da naš najbolji Prijatelj dođe, mi se ježimo od straha. Očajnički pokušavamo da otkrijemo šta znači biti spreman i koliko dobri zapravo moramo biti. Način da se bude spreman za Hristov povratak jeste neprekidno izgrađivanje odnosa sa Njim. Ako napustimo taj odnos da bismo išli za sopstvenim željama, nećemo dospeti na nebo. Ne možemo provesti večnost sa Njim ako Ga ne poznajemo.

Drugi deo pripreme je izgrađivanje drugih vernika. Pošto nas »Bog ne postavi za gnev, nego da dobijemo spasenje« (1. Solunjanima 5,9), rečeno nam je da obučemo oklop vere – naš odnos sa Bogom – i ljubavi – naš odnos sa drugim ljudima. Stih

11 kaže »utešavajte jedan drugoga, i popravljajte svaki blišnjega«. Tekst u Luki 21,34 opisuje neke smetnje koje se mogu pojaviti: »Ali se čuvajte da kako vaša srca ne otežaju žderanjem i pijanstvom i brigama ovog sveta, i da vam ovaj dan ne dođe iznenada«. Bićemo spremni za Hristov povratak ako se usredsredimo na to da rastemo u zajednici sa Njim i da učimo jedni od drugih.

Moramo se čvrsto držati Boga.

ODGOVORITE

1. Šta vas ometa da budete spremni za Hristov povratak?
2. Kako vi u svom životu ispunjavate zapovest da volite i ohrabrujete druge?

Serena Stivens, Lincoln, Nebraska, SAD

ZAKLJUČAK

Kako se Hristov povratak približava, u našem srcu treba da postoji sve veći osećaj hitnosti – želja da se pripremimo i da pomognemo drugima da se pripreme da ne bismo bili zatečeni nespremni kada On dođe. To ne znači samo da radimo »ispravne stvari«. Da bismo mogli da idemo kući, na nebo, moramo biti u neprekidnoj komunikaciji sa Bogom, izgrađujući odnos sa Njim. Ne možemo čekati do poslednjeg trenutka da bismo se pripremili. Moramo svesno oblikovati svoj život i svoje srce tako da odražava Njegovu slavu. Na taj način ćemo se pripremiti za Njegov povratak.

RAZMOTRITE

- Osmislite načine na koje se članovi vašeg subotnoškolskog razreda mogu pojedinačno pripremiti za Drugi dolazak, kao i načine na koje možete pomoći drugima u svom okruženju da osete tu hitnu potrebu. (To može otvoriti nove načine za doseganje drugih u vašem okruženju!)
- Naučite napamet stihove koji govore o spremnosti za Isusov povratak. Kad god osetite da ste postali nemarni, obnovite ove stihove.
- Razmišljajte o načinima na koje Gospod želi da se pripremate za Njegov povratak.
- Naslikajte kako će, po vašem mišljenju, Drugi dolazak izgledati. (Zar nije fantastično što će on prevazići i najbujniju maštu?)
- Napravite spisak načina na koje se vi lično možete pripremiti za Hristov povratak. Nemojte se plašiti da budete potpuno iskreni, jer ste vi jedina osoba koja treba da vidi taj spisak.
- Pitajte svoje prijatelje i članove porodice da li su spremni za Drugi dolazak. To može biti pomalo neprijatno i izvan naše zone udobnosti, ali Hristos nas nije pozvao da idemo lakšim putem!
- Razmišljajte o zvucima koje ćete čuti prilikom Drugog dolaska. Kakva muzika će se čuti? Šta će ljudi govoriti, itd.
- Molite se Bogu da vas osvedoči o tome kako možete ostati spremni za Njegov povratak, i da vas uputi na ljude kojima biste mogli da posvedočite kako bi i oni bili spremni.

POVEŽITE

Matej 24.

Maranatha, pp. 12,15; *Velika borba*, str. 677, 678 orig.

Denis Smit, *40 Dana molitve i posvećenja – priprema za Drugi dolazak*.

Alison Sosedá, Sentervil, Ohajo, SAD

Pouka 10

od 1. do 7. septembra

Život crkve

»Duha ne gasite. Proroštva ne prezirite.
A sve kušajući dobro držite«
(1. Solunjanima 5,19.20).

U 1. Solunjanima 5,12-28 pročitajte Pavlova poslednja uputstva crkvi u Solunu. Zatim pročitajte sledeća scenarija zasnovana na stvarnim iskustvima i razmislite o odgovarajućim reakcijama na osnovu Pavlovih uputstava.

1. Vozite se kroz centar grada kad primetite svog pastora kako prolazi ulicom. U njegovoj ruci se nalazi papirna kesica sa imenom lokalne prodavnice alkohola.
2. U crkvi se održava šou talenata. Tokom audicije, jedna gospođa koja je nedavno postala udovica pojavljuje se u narodnoj nošnji. Ona izjavljuje da će izvesti narodni ples po običaju iz svog kraja. Natpis na oglasnoj tabli nedvosmisleno ističe da plesanje nije dozvoljeno. Udovica objašnjava da je to deo njenog nasleđa i da joj je jasno da, ukoliko njeni običaji nisu prihvatljivi, ni ona sama nije prihvaćena. Naglo odlazi iz crkve. Prolazi deset meseci, a ona se još uvek nije vratila.
3. U toku je sastanak Odbora za naimenovanje. Kada je dat izveštaj o izabranim osobama, neko spominje jedno ime i kaže da je ta osoba odbila dužnost na koju je bila izabrana, jer želi da služi samo u odboru koji ima nadzor nad finansijama.
4. Vođa Subotne škole je žena izuzetne snage. Reči joj nikad ne ponestaju. Jednom prilikom ućutkala je opširnog govornika rekavši: »Dragi moj, tvoj jezik je pričvršćen u sredini i leprša na obe strane!« Drugi put je zaprepastila jednu porodicu kada ih je, pošto je odlučila da okupi subotnoškolski razred kod svoje kuće, ljubazno informisala da će im, s obzirom da dobro kuvaju, dozvoliti da donesu svu hranu.
5. Evanđeoski orijentisani vođa lokalne crkve bio je ubeđen da je u stanju da održi bogosluženje i zajednički ručak u odsustvu pastora. Propoved je uključivala niz tekstova o osnovnim istinama sa kratkom digresijom

Naglo odlazi iz crkve. Prolazi deset meseci, a ona se još uvek nije vratila.

posvećenom kritikovanju odluka koje je izgledalo rukovodstvo crkve. Nakon bogosluženja, ljudi su pošli na zajednički ručak. Za poslednjim stolom sedeo je neki mladić i čitao Bibliju. Jedan čovek mu je prišao i upitao ga da li može da mu se pridruži. Mladić se složio i oni su započeli razgovor. Mladić je bio samo u poseti. Došao je da vidi »o čemu govore poštovaoci Subotke«. Drugi čovek je takođe bio posetilac koji je živio hiljadu kilometara daleko.

Norma Salin, Springboro, Ohajo, SAD

ŠTA BI ISUS ŽELEO?

DOKAZ (1. Solunjanima 5, 12-28)

Ne

»Da bismo mogli da budemo zahvalni u svim okolnostima, uslov je priznanje Božjeg suvereniteta, činjenice da u svim tim okolnostima (kako god one izgledale), On čini da 'onima koji ljube Boga sve ide na dobro, koji su pozvani po namerenju' (Rimljanima 8,28). Konačno, primećujemo da se za Božju volju kaže da je ona u Hristu Isusu. U ovim stvarima, kao i u svim drugim... Njegova volja nam je obznanjena preko Hrista, bilo u Njegovim delima ili poukama, bilo u danima dok se nalazio u telu, ili preko Njegovog Duha. Štaviše, jedino kada se nalazimo 'u Hristu', osposobljeni smo da, pomoću tog istog Duha, činimo ono što Božja volja zahteva.«*

Ovi komentari na tekst u 1. Solunjanima 5,16-18 sadrže ključ za razumevanje crkvenog života. To nije »naša« crkva. To nije »moja« crkva – bez obzira koliko sam vremena i novca uložio u nju. To je Božja crkva i On je otkrio svoju volju kroz Hrista Isusa.

Jedini razlog što se sastajemo kao hrišćanska zajednica jeste da bismo činili ono što Isus želi. Pavlovi »završni saveti« u stihovima 12 – 28 predstavljaju više od liste poželjnog ponašanja. On nam kaže da nikad ne smemo zaboraviti zašto crkva postoji. Vernici se okupljaju zato što nas Hristova žrtva preobražava i spasava od naših greha.

Prema tome, Pavle ide korak dalje, savetujući nas u 19. stihu da ne gasimo plamen Duha. Dok se zalaže za to da se prema proročanstvima odnose sa poštovanjem, on isto tako želi da Solunjani i sledeće generacije vernika teže uravnoteženom gledanju na stvari. U 21. stihu on savetuje da se sve proverava – da se ne žuri sa odbacivanjem ili prihvatanjem i, iznad svega, da se drži ono što je dobro. Proročanstva treba da otkriju Božju volju preko Hrista, a ne da je zamene.

Stih 22 proširuje fokus Pavlove poruke: izbegavati svaki oblik zla. S obzirom da je ovo grešan svet, mi ne možemo da izbegnemo zlo, čak i ako se povučemo u izolaciju. Budite pažljivi kuda idete i s kim se družite. Ostanite u vezi sa Isusom kroz molitvu i redovno proučavanje Biblije.

Ako postavimo jednostavno pitanje: »Šta bi Isus želeo?«, moći ćemo uspešnije da delimo svoju veru preko svojih dela i da imamo zdraviji crkveni život.

ODGOVORITE

1. Ako bi vaša vera u Hrista bila dovedena u pitanje, koji dokaz biste mogli da navedete da biste podržali svoje stanovište?
2. Zašto crkveni život često biva iskomplikovan ličnim problemima i konfliktima?

Melisa Salin, Mejson, Ohajo, SAD

*David J. Williams, *New International Biblical Commentary – 1 and 2 Thessalonians*, p. 100.

KAKO ŽIVETI ZAJEDNO U CRKVI

LOGOS (Matej 5,43-48; Marko 9,50; Jovan 15,4-6; Rimljanima 12,17-20; Galatima 5,22-24; Filibljanima 4,4,5; 1. Solunjanima 5,12-28)

Nekoliko godina ranije, Pavle je osnovao malu kućnu crkvu u Solunu a Timotije je nedavno došao kod njega sa izveštajem o njenom rastu i problemima. Pavlova korespondencija sa ovom naprednom crkvom daje nam uvid u to kako se odvijao normalan crkveni život u prvom veku. Na mnogo načina to podseća na način na koji se mesne crkve ponašaju danas.

Poštovanje prema vođstvu (1. Solunjanima 5,12-13)

Pavle je imao običaj da u svakoj crkvi koju osnuje postavi starešine pre nego što krene dalje. Reč koja se koristila za tu vodeću ulogu je *presbyter* i prevodi se kao »biskup«. To su bili pastori u prvim hrišćanskim crkvama. Tada, kao ni danas, vođstvo nije moglo da funkcioniše ukoliko nije bilo poštovano od zajednice. Crkva u Solunu imala je nekih poteškoća u tom smislu, kao što imaju i neke crkve danas. »Molimo vas, braćo, da odajete priznanje onima... koji su vam pretpostavljeni u Gospodu«, piše Pavle (stih 12, sav. srp. prevod). Iako je deo njihovog posla da »opominju« vernike, on nas savetuje da ih »cenimo iznad svega, u ljubavi« (stih 13). Pavle traži da poštovanje prema crkvenim vođama bude još veće – »iz ljubavi«. Različita mišljenja o tome kako nešto treba da se čini, ili kako treba da se tumači Pismo, ne poništava osnovni zahtev da se Hristovi sledbenici ljubazno ponašaju prema drugima.

Rešavanje sukoba (Marko 9,50; Rimljanima 12,17-20)

»Budite mirni među sobom« – predstavlja ponavljanje osnovne zapovesti koju je sam Hristos dao (videti Marko 9,50). U Rimljanima 12,18 Pavle proširuje ovu zapovest na sve ljude. To je ono što Hristos očekuje – da vernici crkve »imaju mir« jedni sa drugima. To je od osnovnog značaja za njihovo svedočenje i bogoslužjenje. Nije neophodno da se oni slažu jedni s drugima u svim pojedinostima, ili da imaju slične osobine i poglede na život. Poenta ovog učenja je da pokaže kako, u Hristu, ljudi mogu živeti zajedno u miru uprkos razlikama u mišljenju, obrazovanju, kulturi i načinu života.

Ako smo posvećeni tome da živimo u miru sa ostalim vernicima, onda ćemo voditi konstruktivne razgovore o svojim različitim gledištima. Možemo saslušati one sa kojima se ne slažemo i naučiti nešto o njihovom tumačenju Pisma. To ne znači da se slažemo s njima i odustajemo od svojih sopstvenih ideja, već da sagledavamo stvari iz različite perspektive i počinjemo da uviđamo zašto ih drugi razumeju različito od nas. U suprotnom, uvek ćemo nastojati da svoje poglede uzdignemo iznad tuđih. To nije hristoliki način života.

Pomaganje hrišćanima da vole jedni druge (Matej 5,43-48; 1. Solunjanima 5,14)

U 1. Solunjanima 5,14 Pavle nam nalaže da poučavamo »neuredne« ili »dokone« (sav. srp. prevod) unutar crkve. Ovaj izraz se doslovno odnosi na vojnike koji

se nalaze izvan stroja prilikom marširanja, možda zato što su napravili pauzu bez dozvole uz ivičnjak puta.¹ Hristova namera je da »svaki« (1. Korinćanima 12,7) vernik bude aktivan u nekom obliku službe. Kada vernici nisu uključeni u društveno koristan rad, evanđeoske aktivnosti ili staranje o drugima, verovatnije je da će zapasti u konflikt, neslaganje ili kriticizam.

»Utešavajte malodušne« /«bojažljive« – u engleskom prevodu/. Biti »malodušan« (ili »bojažljiv«) znači nemati dovoljno hrabrosti. Neki vernici se lako obešrabre. Njima je potrebna naša briga i podrška. Možemo ih smatrati hodajućim ranjenicima.

»Branite slabe«. U novozavetnim tekstovima, Pavle koristi isti izraz za one koji su finansijski slabi (Dela 20,35), lošeg zdravlja (1. Korinćanima 11,30) i maloverni (Rimljanima 14,1). Oni su siromašni, i bolesni, i nedostaje im vere. U Hristu, svi imamo odgovornost prema ovim ljudima.

»Snosite svakoga.« Lokalna adventistička crkva trebalo bi da bude mesto prihvatanja i mira na kome svi učesnici mogu naći »prostor« za duhovni rast, za postavljanje pitanja, za promišljanje i razrešavanje sumnji. To je posebno tačno imajući na umu Subotu, sedmični dvadeset četvoročasovni duhovni odmor.

»Gledajte da niko ne vraća kome zla za zlo« (stih 14). Želja za osvetom je uobičajena reakcija, ali to je greh. Koliko god loše drugi postupali prema nama, mi treba da »okrenemo drugi obraz« i da se »molimo za svoje neprijatelje« (Matej 5,43-48).

Hristova namera je da svaki vernik bude aktivan u nekom obliku službe.

Duhovni temelj crkvenog života (1. Solunjanima 5,12-28)

Proučavajući rast Crkve, otkrio sam da je jedno od najvažnijih pravila to da adventističke crkve koje rastu imaju jak osećaj da se ljudi koji ih posećuju osećaju bliže Bogu. Ova duhovna dimenzija je ključ za uspešno svedočenje i učenje. Ona postiže veći uspeh, statistički gledano, nego evanđeoski programi.² Ne treba da budemo iznenađeni! Pavle, iskusni i praktični osnivač crkava, završava svoje pismo Solunjanima uputstvima za snažan duhovni život. Radost... neprestana molitva... Božja namera... žar Duha... otvorenost za savete proroka (stihovi 16-18). Sve je to od suštinske važnosti za život bilo koje crkve.

ODGOVORITE

1. Da li ste ljubazni prema onima sa kojima se ne slažete u svojoj mesnoj crkvi?
2. Šta mogu da vide ljudi koji žive u blizini vaše crkve? Da li ste vi vidljivo hristolika grupa? Da li vidljivo pokazujete poštovanje i staranje za sve ljude? Ili je vaša crkva uvučena u sukob oko nekih zamršenih, nejasnih pitanja?

Monte Salin, Springboro, Ohajo, SAD

1. *Interpreter's Bible Commentary*, p. 312.

2. *Adventist Congregations Today*, chap. 2

»Svako od vas pojedinačno mora da obavi pred Bogom delo za ove poslednje dane koje je veliko i sveto i uzvišeno. Svako mora da nosi svoj teret odgovornosti. Gospod svakoga priprema da obavi delo koje mu je namenjeno, i svako treba da bude poštovan i cenjen kao brat izabran od Boga, i dragocen u Njegovim očima. Ne treba izabrati samo jednog čoveka i njemu poveriti sve planove i metode dok su drugi zapostavljeni. Ako se tako čini, grešiće se, preduzimaće se pogrešni koraci. Činiće se šteta, a ne dobro delo. Niko od vas ne treba da se plaši da će neko drugi zauzeti najviše mesto. Prema svakome treba postupati bez pristrasnosti i bez licemerja.

Ne treba svakom radniku poveriti istu vrstu posla. Stoga treba zajedno da se savetujete slobodno i s poverenjem koje treba da postoji među Gospodnjim radnicima. Svi treba da imaju manje poverenja u sebe, a mnogo više poverenja u Onoga koji je veliki u svojim namerama, koji zna kraj od početka.«¹

»Ne treba svakom radniku poveriti istu vrstu posla.«

»Bog je svojoj crkvi poverio posebnu vlast i autoritet koji niko nema prava da prezire i omalovažava, jer onaj koji to čini, prezire Božji glas. Oni koji su skloni da svoj lični sud smatraju nadmoćnim, nalaze se u ozbiljnoj opasnosti. Sotona se smišljeno trudi da takve odvoji

od onih koji su kanali svetlosti, kroz koje Bog radi kako bi uspostavio i proširio svoje delo na Zemlji. Zanemariti ili prezreti one koje je Bog izabrao da nose odgovornost vođstva u širenju istine, znači odbaciti oruđe koje je On postavio kao pomoć, ohrabrenje i snagu svog naroda. Bilo koji radnik u Gospodnjem delu koji to ne prihvata i misli da njegova svetlost mora doći direktno od Boga i ni od koga drugog, zapravo dovodi sebe u takav položaj da postaje podložan da bude prevaren i savladan od strane neprijatelja.«²

ODGOVORITE

1. Ako nam Gospodnji prorok kaže da svaka osoba ima ulogu u Gospodnjem delu, zašto provodimo toliko vremena pokušavajući da utičemo na druge u crkvi?
2. Šta mi govorimo onima oko sebe o svojoj veri kada kritikujemo svoje vođe i propovednike?

Santoš Džekson, Lorel, Merilend, SAD

1. *Christian Leadership*, p. 39.

2. *Gospel Workers*, p. 444.

Pavle svoju prvu poslanicu ohrabrenja crkvi u Solunu zaključuje završnim uputstvima o odnosu između vođa i vernika. Dominiraju izrazi koji pozivaju na akciju: poštovati one koji naporno rade i ukazivati im najviše počasti. Živeti u miru. Opominjati dokone, ohrabrivati malodušne, pomagati slabima. Biti strpljiv sa svima. Ne svetiti se. Biti ljubazan. Uvek se radovati. Moliti se bez prestanka i zahvaljivati na svemu. Ne gasiti plamen Duha. Ne prezirati proroštvo. Sve proveravati i držati se onog što je dobro. Izbegavati zlo.

Hrišćani bi trebalo da nauče ovu listu napamet i da joj se često vraćaju. Ako sledimo ove zapovesti, naša vera će ojačati i bićemo verni svedoci onima oko sebe. Međutim, ako ne slušamo ove zapovesti, može doći do negativnih posledica. Svi mi poznajemo nekoga ko nije imao pozitivna iskustva. Razgovori sa neaktivnim članovima crkve pokazuju da mnogi ne dolaze u crkvu zbog narušenih odnosa do kojih je došlo nakon uvredljivih reči u vezi sa takvim stvarima kao što je oblačenje ili renoviranje crkve.

Način na koji čekamo skori Gospodnji povrtak svedoči o našoj veri. Neke ideje o tome kako ostvariti bolje odnose su:

Molite se za vođe crkve po imenu i detaljno. Ako provodite vreme sa Gospodom, moleći se za određene ljude, to će vam pomoći da promenite svoje mišljenje o njima.

Prilagodite svoj stav o crkvi. Imajte na umu da je ona Božja, a ne vaša. Vi ste grana, Isus je čokot. Vi ne morate da radite Njegov posao. Upamtite da On može navesti kamenje da poviče, ako bude potrebno da se to dogodi.

Provodite više vremena družeći se sa drugim vernicima i slušajući šta oni imaju da kažu. Pokušajte da razumete njihovo viđenje stvari. Postavljajte pitanja radi pojašnjenja. Otkrijte koja je njihova duhovna priča.

Imajte na umu da način na koji vi razumete neku situaciju možda nije način na koji je drugi vide. Prihvatite različita gledišta koja svaki vernik iznosi. To će unaprediti vaše viđenje crkve.

Učinite što je moguće više neočekivanih dela ljubaznosti. To je dobar način da ohrabrite druge vernike. Dela govore glasnije od reči.

Upamtite da smo mi putnici, a ne naseljenici. Ovaj svet nije naš dom.

ODGOVORITE

1. Koja je razlika između ulaganja sebe u zajednicu vernika i osećaja vlasništva? Koji stav prelazi liniju između ulaganja i vlasništva i na taj način uzurpira Isusovu ulogu?
2. Koje posebne korake možete preduzeti da biste produbili svoj osećaj pripadništva?

Tekst u 1. Solunjanima 5,12-28 na prvi pogled mi je izgledao kao lista onoga što se sme ili ne sme činiti, upućena jednoj novoj crkvi u davno vreme, u situaciji toliko različitoj od svega što ima veze sa mnom. A onda sam, zahvaljujući jednom savremenijem prevodu Biblije, uspela da zapazim i nešto ličnije u ovim stihovima: kako ceniti pastora (ja imam dvojicu u svojoj porodici); kako sačuvati stav molitelja; kada nas zadesi zlo, Bog je još uvek prisutan. Međutim, tema koja je zaista ostavila trajan utisak na mene je sledeća: biti radostan, moliti se bez prestanka i zahvaljivati. Lično, ja nalazim da je mnogo lakše kritikovati nego biti radostan, navaliti na jelo pre molitve ili moliti se Bogu za pomoć, ali

onda zaboraviti da Mu se zahvališ kada ona stigne. Stoga, čitanje ovih stihova uvek izaziva u meni određenu dozu neprijatnosti.

Kako je lako biti zahvalan kada se traži ono što je pozitivno.

Život je tako zahtevan da je lako postati negativan. Nakon dugog dana na poslu, ja često zateknem sebe kako razmišljam

o stvarima koje su me tog dana nervirale. Međutim, posle čitanja ovih stihova, postavila sam sebi cilj da kad god se setim nečega što me nervira, odmah, umesto toga, pomislim na nešto pozitivno.

Biti u stanju neprekidne molitve je nešto što sam oduvek želela da mogu da primenim u svom životu. Ipak, kada razmišljam o ovim stihovima i o dozi neprijatnosti koju oni izazivaju u meni, moram da budem iskrena prema sebi. Lako je setiti se Boga kada se molim da ne bude gužve u saobraćaju kako bih uspela da stignem na svoj rani jutarnji sastanak. Međutim, kvalitetno uključiti Boga u tok svoje svesti izgleda tako zastrašujuće.

A onda mi je jedan savremeni prevod Biblije pomogao da to razumem. Neprekidna molitva znači biti svestan i priznati svoju zavisnost od Boga. To je isto tako jednostavno kao osnovne stvari kojima su nas učili dok smo odrastali – moliti se pre svakog obroka; započeti i završiti svaki dan molitvom. Onda sam se, u međuvremenu, kad sam se suočila sa jednom izazovnom situacijom, zaustavila da bih zapazila da je Bog tu, sa mnom, i da želim da zavisim od Njega dok prolazim kroz sve to.

Neverovatno kako je lako biti zahvalan kada se traži ono što je pozitivno. To su ti trenuci zahvalnosti koje dodajem svom stanju stalne molitve tako što prepoznam Boga kao onog ko je pokretač svega na čemu sam zahvalna.

Stefani Salin Džekson, Lorel, Merilend, SAD

POZVANI NA AKCIJU

ISTRAŽIVANJE (Rimljanima 12,17-21; Galatima 5,22-26)

Pe

ZAKLJUČAK

Pavlovo pismo ohrabrenja Solunjanima podseća ih da budu zajednica koja je mudra i koja sledi Božja uputstva. On ih takođe podseća da budu crkva koja će se truditi da dosegne druge. Pomagati siromašnima. Hraniti gladne. Živeti u miru sa drugima i ohrabrivati se međusobno. Sve bi to trebalo da zaokuplja pažnju crkve. Crkva ne pripada nama, ona pripada Bogu. Deo misionarske aktivnosti koje Bog očekuje od nas jeste osnivanje novih crkava i podizanje novih vođa. Postoje određena očekivanja kad je reč o vođama u crkvi i sva se okreću oko aktivnosti i poštovanja prema svima.

RAZMOTRITE

- Okupite neke prijatelje da biste služili doručak u skloništu za beskućnike.
- Ispplanirajte protestnu šetnju u svom gradu ili okolini da biste skrenuli pažnju na važnost miroljubivog življenja.
- Napravite slagalicu (pazl) sa rodovima Duha i poklonite je dečjem odeljenju. Provedite jedno vreme razgovarajući sa njima o tome zašto je važno imati rodove Duha.
- Napravite anketu i intervjuišite ljude u tržnom centru. (Obavezno nabavite odgovarajuću dozvolu za to.) Postavite pitanja o osobinama koje ljudi očekuju od crkvenih vođa kako bi mogle da ostave pozitivan uticaj u svojoj društvenoj sredini.
- Opišite u svom dnevniku kako vas to što se osećate bliži Bogu čini boljim učenikom i kako može da vam pomogne da budete uspešnji u svedočenju drugima o tome šta Bog čini za vas.
- Obnovite biblijsku priču o osveti naglašavajući poverenje u Božji sud.

POVEŽITE

Matej 5,43-48; 1. Solunjanima 5,12-22; 1. Petrova 4,7-9.

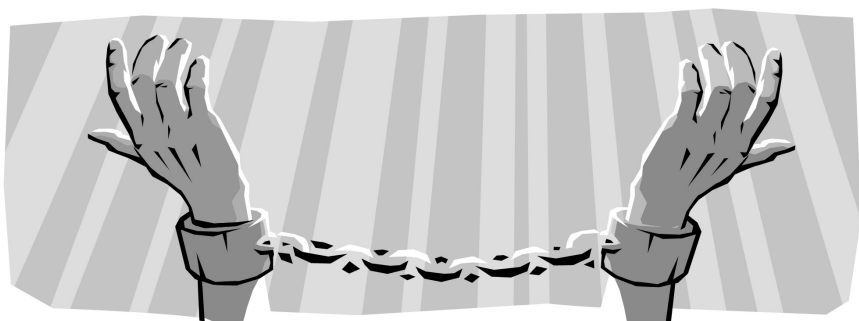
Put Hristu, »Opredeljenje«; Special Testimonies for Ministers and Workers, no. 6, p.31.

The Fruit of the Spirit, Richard W.O'Fill.

Stefani Jamniuk, Vinipeg, Manitoba, Kanada

Pouka 11

od 8. do 14. avgusta

Obećanje progonjenima

»Zato se i molimo svagda za vas da vas udostoji Bog naš
zvanja, i ispuni svaku radost dobrote i delo vere u sili«
(2. Solunjanima 1,11).

»Vraćaj ključeve!« – vikala je moja majka dok smo trčali za pijancem koji je upravo istrkao ključeve iz kontakt-brave našeg automobila. Nije mi bilo još ni osam godina i obuzeo me je ogroman strah jer sam znao da smo bespomoćni. Još strašnija je bila činjenica da je on trčao prema šumi, a padala je jaka kiša. Dok smo ga jurili, neprestano sam razmišljao: *Šta ćemo da radimo ako čovek postane nasilan?* Znao sam da moja majka i ja nismo u stanju da mu uzvratimo. Srećom, neki čovek se pojavio niotkud, zgrabio pijanca, srušio ga na zemlju i oteo mu ključeve.

Situacija u solunskoj crkvi nije bila mnogo drugačija od onoga što smo moja majka i ja doživeli tog kišnog dana. S obzirom da su hrišćani tada živeli u neprestanom strahu od progonstva, mora da su se povremeno osećali bespomoćno. Zato im Pavle i šalje pismo.

Uvodni stihovi u 1. poglavlju 2. Poslanice Solunjanima teže da uteše vernike crkve. U tim stihovima, Pavle skreće njihovu pažnju na dve činjenice. Prvo, njihove patnje neće trajati zauvek. Bog će intervenisati i učiniti kraj njihovim patnjama. Drugo, oni koji su nanosili bol Hristovim sledbenicima u određeno vreme će se i sami naći u velikoj nevolji. Božja poruka o pravdi je poruka ljubavi. On nikada nije daleko od svoje dece koja su progonjena.

Progonstvo koje su trpeli vernici crkve u Solunu možda nije u svakoj pojedinosti slično progonstvu sa kojim se hrišćani suočavaju danas. Međutim, svi smo u nekom trenutku doživeli nepravdu u nekom obliku. Poruka pouke za ovu sedmicu je ova: Bog će učiniti kraj progonstvu i Njegova deca koja stradavaju od ruke zlih ljudi, primiće pravdu. Prema tome, ne treba da gajimo mržnju u svom srcu prema onima koji nas progone.

Bog nikada nije daleko od svoje dece koja su progonjena.

Obed Soire, Kofs Harbor, Novi Južni Vels, Australija

Ljudima koji trpe progonstvo Hrista radi Pavle upućuje reči koje donose nadu u oslobođenje, obećanje o pravdi i razumevanje kako se trenutni problemi uklapaju u širu sliku.

Ne plašite se (Jovan 1,18; 2. Solunjanima 1,1-4)

Pavle počinje pozdravom kojim hvali progonjene hrišćane u Solunu pred Bogom, njihovim Ocem, zbog koga su i bili izloženi napadima. Apostol Jovan nas podseća da mi stičemo znanje o Bogu preko Gospoda Isusa Hrista (Jovan 1,18). Saznanje da je Bog njihov Otac i Zaštitnik, da je On pravedan, i da se brine o njima, bilo je od ključne važnosti za nadu koju su hrišćani u Solunu morali imati. Pavle im govori o Božjoj blagodati i miru, o Njegovoj ljubavi na delu – ljubavi koja im donosi određeni mir usred njihovih patnji.

**Božja blagodät
osposobljava
Njegov narod da
ostane čvrst pod
teškim okolnostima.**

Iskustvo Solunjana može biti i naše. I naše nevolje pružaju mogućnost da vidimo Božju ljubav na delu, u nama i za nas. Tada, kada prepoznamo Njegovu ljubav, imaćemo mir u srcu i umu – mir koji je obeležje Hristovih sledbenika.

Patnje donose rod (2. Solunjanima 1,3.4.11)

Bilo je nečeg hvale vrednog kod Solunjana koji su doživljavali progonstvo, a to je njihova izdržljivost. Pavle se ne raduje zato što oni pate. On se raduje tome što su oni, *uprkos* svojoj patnji, verni Hristu. Oni nisu ogorčeni, već rastu u veri i ljubavi. Oni ne pate samo da bi patili. Naprotiv, njihova patnja rađa duhovni rod. Vredno je zapaziti da njihovo stradanje nije dovelo do podvojenosti među njima. Naprotiv, njihova međusobna ljubav sve je više rasla tokom ovog vremena nevolje.

Obećanje o olakšanju (Jovan 14,1-3; 2. Solunjanima 1,5.10-12)

Postojanost koju su Solunjani pokazali tokom svojih iskušenja, oslobađa Boga optužbi. Ona pokazuje da Njegova blagodät osposobljava Njegov narod da ostane jak pod teškim okolnostima. Štaviše, njihova istrajnost je odgovor na Božju silu. Oni cene Onoga u koga veruju i stoga ih On podržava. Dok trpe svoje muke, Pavle im pomaže da odvrte pogled od onog što se trenutno dešava i da gledaju na obećanje o Hristovom povratku (Jovan 14,1-3).

Pavle jednostavno kaže da njihove nevolje neće trajati večno i da će Onaj za koga stradaju doći da okonča njihovu patnju. To je obećanje o oslobađanju od njihovih muka. To je obećanje na koje i mi možemo da se oslonimo dok

prolazimo kroz teške trenutke. I nama je potrebno da nas neko podseti da naše probe nisu večne, iako na momente može izgledati kao da jesu.

Završne reči 2. Poslanice Solunjanima daju nam uvid u čudesnu prirodu nesebičnog Boga. Kao što se Hristos proslavlja u njima, tako se oni proslavljaju u Njemu.

Pravedan i pošten Bog

(Rimljanima 2,5; 12,19; 2. Solunjanima 1,6-9; Otkrivenje 16,4-7)

Pavle obećava Solunjanima pravdu – da će zlu doći kraj. Božji sud nije ni pristrasan, ni netačan. On nije ograničen što se tiče razumevanja. Njegov sud nije usmeren samo protiv zlih dela već i protiv zlih misli i pobuda srca. Srećom, sud progonitelja i onih koji odbacuju istinu takođe je u Božjim rukama, jer On sve zna – ono što se vidi i ono što se ne vidi. Prema tome, On je sposoban da sudi pošteno. Pošto progonjeni ljudi verovatno osećaju pritisak zla u svom životu, Pavle podseća Solunjane da svoj slučaj iznesu Bogu, jer je jedino On pravedan i pošten.

Večna radost (2. Solunjanima 1,6-10; Otkrivenje 20,1-6)

Onima koji pate, Pavle i Jovan daju važnu dvostruku poruku:

1. Oni koji nastavljaju da progone hrišćane pretrpeće večni gubitak.

2. Hrišćani koji istraju uprkos progonoštvu naći će olakšanje i uživati u večnoj radosti.

Pavle naglašava da će Solunjani biti među vernicima koje će Hristos primiti kad se bude vratio. Stoga, primenimo ova obećanja na sebe i živimo u nadi da ćemo se naći u toj istoj grupi.

ODGOVORITE

1. Koja vrsta vere nas navodi da volimo druge? Koja vrsta vere nas navodi da se otuđimo od drugih? Koju vrstu vere vi imate po sopstvenoj oceni?
2. Kako se Božji sud i osveta razlikuju od suda i osвете ljudskih bića?

Elvis Mogoi, Vilmington, Delaver, SAD

Ima nekoliko programa koji stoje na raspolaganju ljudima koji žele da treniraju radi učestvovanja u trci. Svi oni nude određene metode koje garantuju uspeh. Neki koji su koristili ove programe kažu da su imali određene odgovornosti koje su morali da ispune. Na primer, neki programi zahtevaju da obavezno popijete jedan litar vode dnevno.

»Kada čovekove misli stupe u zajednicu sa Božjim mislima... uticaj tog susreta na telo, na um i na dušu jedva se može proceniti.«

Obraćajući se Solunjanima, Pavle im iznosi jedan takav program. Dva važna elementa ovog programa podrazumevaju povezanost sa Hristom i želju za nečim boljim, što nudi jevanđelje. Elen Vajt izjavljuje: »Kada čovekove misli stupe u zajednicu sa Božjim mislima, ograničeno s Neograničenim, tada se uticaj tog susreta na telo, na um i na dušu jedva može proceniti. Taj susret obezbeđuje najviše obrazovanje. To je

Božji posebni metod razvitka. 'Složi se s Njim' (O Jovu)«. * To ne znači da će biti lako uključiti se u crkvenu zajednicu, niti znači da će hrišćani koji budu pripremali nova polja za sejanje semena jevanđelja imati lak život.

Jednog dana, otac je učio svoje trogodišnje blizance da bezbedno voze bicikl po stazi. Svaki put kad bi stigli do uzbrdice, jedan od njih je uspevao da nastavi uzbrdo dok je njihov otac vikao: »Okreći pedale, okreći pedale!« Drugi sin je bio uplašen od oštre uzbrdice, tako da se jednostavno prepuštao sve dok ne bi počeo da klizi unazad, jer više nije bio u stanju da okreće pedale. Njegov otac, koji je išao iza njega, gurao ga je uzbrdo dok ga je istovremeno ohrabrivao da okreće pedale.

Naše duhovno putovanje je puno brda i planina uz koje moramo da se popnemo. Biti povezan sa Bogom u svakom aspektu svog života obezbeđuje ovom putovanju neiscrpni izvor ohrabrenja i nade. To ne znači da će trka biti laka, ali nam to pomaže da se usredsredimo na nagradu koja nam je obećana (Jevrejima 12,1.2).

ODGOVORITE

1. Ako je biti sa Isusom vaša nagrada, a hrišćanski život vaša trka, kako se vi pripremate za nju?
2. Ima li ikakvog opravdanog razloga da ne trenirate? Objasnite svoj odgovor.

Zaharija Atinda, San Antonio, Teksas, SAD

*Apostolska crkva – Hristovim tragom, str. 126 orig.

Pavle je osnovao crkvu u Solunu na svom drugom misionarskom putovanju (Dela 17,1-9). Iako nije mogao da provede mnogo vremena sa njima jer su ga drugi Jevreji progonili, crkva koju je ostavio za sobom bila je itekako živa i aktivna. Čak ni progonstvo, koje je dolazilo i iznutra i spolja, nije moglo da pomuti njihovu radost. Pavlova duboka zabrinutost za ovu zajednicu podstakla ga je da im napiše drugo pismo. On jača pouzdanje vernika tako što im skreće pažnju na Božji pravedni sud i buduću slavu koja očekuje sve verne.

Obično, kada vidimo kako ljudi koji nanose zlo Božjem narodu napreduju, pomislimo da je Bog odsutan i dovodimo u pitanje Njegov pravedni sud. Pavle, Sila i Timotije, međutim, imali su interesantan pogled na to. Oni su verovali da je veran i strpljiv odgovor na progonstvo dokaz Božjeg pravednog suđenja. Iako Božji sud podrazumeva i odmazdu ili kaznu (stih 6), ne treba da zaboravimo da Božji sud počinje od Njegovog naroda (1. Petrova 4,7). Božji pravedni sud bio je očigledan u crkvi u Solunu dok je sve veće progonstvo dovodilo do izuzetnog rasta njihove vere i izobilne ljubavi. Umesto da ugasi njihovu veru, progonstvo ju je prečistilo, sagorevši trosku sa zlata, ostavljajući čist, plemenit metal.

Prema tome, usred progonstva, treba da imamo visoka očekivanja, jer će Bog osvetiti našu patnju. Kada bude došao u slavi sa svim anđelima, pojavice-mo se pred Njim bez mane, jer je Njegova krv prolivena za nas.

**Kada bude
došao u slavi sa
svim anđelima,
pojavićemo se pred
Njim bez mane,
jer je Njegova krv
prolivena za nas.**

ODGOVORITE

1. Kao hrišćani koji čekaju Hristov drugi dolazak, kako treba da reagujemo na sve oblike progonstva i u crkvi i izvan nje?
2. Koji biblijski principi nam pomažu da ostanemo čvrsti kada nas progone?

Jo Adu-Giamfi, Njuark, Delever, SAD

Pavle je imao talenat da ohrabruje vernike koje je sretao na svojim misionskim putovanjima. Iz njegovog primera možemo naučiti kako da i mi činimo isto. Pre svega, on je odvajao vreme da se moli za njih i da im šalje pisma kako bi osnažio njihovu veru. Uprkos činjenici da su sredstva komunikacije bila spora, i da se i on sam suočavao sa teškoćama, nikada nije očajavao. U svom srcu, on je duše vernika smatrao važnijim od svega drugog.

Biti nov u veri ponekad je slično kao biti stranac u nepoznatoj zemlji. To može da znači izgubiti stare prijatelje, napustiti omiljene običaje, navike, pa čak, u nekim slučajevima, voljene članove porodice. Osim toga, novi hrišćanin mora da nauči da živi u skladu sa hrišćanskim vrednostima i verovanjima. U svojoj poslanici crkvama Pavle ohrabruje hrišćane da se redovno okupljaju i ohrabruju jedni druge svojim svedočenjem, ljubaznim rečima i razgovorima o veri. I mi možemo činiti isto.

Prihvatanje zadatka da utvrđujemo druge hrišćane donosi veliko zadovoljstvo.

Pavlova odlučnost je donela veliku žetvu. I mi treba isto tako da negujemo nove vernike koje nam Gospod daje. Ohrabrimo ih, molimo se za njih i sa njima, volimo ih i usadimo im osećaj pripadnosti.

Prihvatanje zadatka da utvrđujemo druge hrišćane donosi veliko zadovoljstvo. To nas čini delom plana spasenja. To nam pomaže da cenimo način na koji Bog radi preko nas, uprkos našoj slabosti. To ublažava naš duševni bol tako što nam donosi veliko ispunjenje. Osim svega toga, mi postajemo so zemlji. Kada nas ljudi vide, oni vide Hrista u nama i čeznu da imaju to što mi imamo.

Živimo u poslednje dane. Žetva je obilna. Radnika je malo. Izađimo na puteve i na raskršća i objavimo radosnu vest o Drugom dolasku. Neka nam Gospod da blagodat i snagu da radimo Njegov posao, da bi On mogao da dođe i povede nas kući.

ODGOVORITE

1. Da ste vi novi vernik, na koji način biste želeli da budete utvrđeni u svojoj veri?
2. Zašto utvrđivanje u veri nije uobičajena praksa?

Beti i Džastin Bonuke, Džersej Siti, Nju Džersi, SAD

Prvo poglavlje 2. Poslanice Solunjanima obiluje nadom i utehom dok Pavle dočarava sliku o sedam nagrada koje očekuju progonjenu braću: (1) Njihovo strpljenje u veri stvara izdržljivost (stih 4). (2) Njihovo progonstvo je simbol Božjeg pravednog suda (stih 5). (3) Ubrojani su među one koji su dostojni da naslede Božje carstvo (stih 5). (4) Bog je obećao da će se osvetiti njihovim progoniteljima (stih 6). (5) Odmoriće se od patnji prilikom Gospodnjeg povratka (stih 7). (6) Hristos će se proslaviti kroz svoje svete (stih 10). (7) Pavle se moli za njih da ih »udostoji Bog naš zvanja, i ispuni svaku radost dobrote i delo vere u sili« (stih 11).

Ove nagrade bude sećanje na veliki sukob koji je počeo između Lucifera i Boga na nebu. Taj sukob se nalazi u pozadini delovanja svih sila tame koje će izazvati veliku nevolju pre završetka vremena milosti. Uskoro ćemo se suočiti sa najgorim od onoga o čemu Pavle govori.

Međutim, Isus nas teši preko Jovana, pisca Otkrivenja: »Ne boj se ni oda šta što ćeš postradati. Gle, đavo će neke od vas metati u tamnicu, da se iskušate, i imaćete nevolju do deset dana. Budi veran do same smrti, i daću ti venac života« (Otkrivenje 2,10).

Bog je u stanju da nevolje kroz koje prolaze Njegovi sveti upotrebi kako bi očistio sebi crkvu bez mane i mrštine. Progonstvo će ujediniti svete da bi predstavljali ujedineni front protiv đavola dok ih Isus, kao moćni zapovednik, vodi u pobedu. »Ako pretpremo patnju, ako budemo verni do same smrti, obećana nam je kruna života. Samo članovi carske porodice nose krunu. Isus je Car nad carevima. Kao naslednici Božjeg carstva, mi ovde nemamo krunu, već krst. Krst će nam doneti patnju, pa možda i smrt, ali u Božjem carstvu neće biti krsta i mi ćemo primiti krunu.«*

**»U Božjem carstvu
neće biti krsta i mi
ćemo primiti krunu.«**

ODGOVORITE

1. Kakve pripreme treba da izvršimo za predstojeće progonstvo? Kojih biblijskih obećanja se možemo držati tokom tog vremena nevolje?
2. Kada neprijatelj napadne, kakav bi trebalo da bude naš odgovor?
3. Kakav bi trebalo da bude naš stav prema onima koji nas progone?

Tomas Makini, Betlehem, Pensilvanija, SAD

*William L. Barclay, *By His Spirit*, p. 288.

ZAKLJUČAK

Tokom Drugog svetskog rata, nacisti su uhapsili Kori ten Bum i njenu porodicu zato što su skrivali Jevreje u svom domu. Kori i njena sestra Betsi bile su poslate u Ravensbrück, koncentracioni logor u Nemačkoj. Betsi je tu umrla, ali Kori je, na osnovu neke administrativne greške, oslobođena neposredno pre nego što su žene njenih godina bile ubijene. Posle rata, Kori je tražila način da služi drugima koji su pretrpeli progonstvo nacista. Otvorila je odmaralište za one sa posebno teškim traumama. Preko ljudi o kojima se brinula, naučila je važnu lekciju. Oni koji su bili u stanju da oprostite svojim neprijateljima, uspeali su da se vrate u društvo i započnu novu život. Međutim, oni koji su se držali svoje ogorčenosti, nikada se nisu oporavili.

Progonstvo je životna činjenica za hrišćane, ali mi možemo da izaberemo kako ćemo reagovati na to. Možemo se držati svoje ogorčenosti, stalno se podsećajući zla koje nam je učinjeno, ili se možemo usredsrediti na Boga i na Njegovu obećanje da će sve urediti kada se bude vratio. Oproštaj nije samo usluga koju činimo drugima. To je dar koji dajemo samima sebi.

RAZMOTRITE

- Dizajnirajte poster na osnovu teksta u 2. Timotiju 1,7: »Jer nam Bog ne daje duha straha, nego sile i ljubavi i čistote.«
- Naučite napamet biblijske tekstove kao što je Psalam 91, koji nas uverava u Božje obećanje da će biti sa svojim narodom u svakoj situaciji.
- Istražite predmet religioznog progonstva. Gde se ono danas može naći? Molite se za one koji to doživljavaju.
- Pevajte himnu »Naš će Gospod opet doći«, broj 406 iz naše pesmarice.
- Napravite spisak svih situacija u kojima su drugi loše postupali prema vama. Tražite od Boga da vam pomogne da se oslobodite svake gorčine koju još uvek osećate. Zatim, na simboličan način oslobodite svoje srce tako što ćete ili spaliti spisak, ili ga zakopati u zemlju ili iscepati na komade.
- Intervjušite neke ljude koji su doživeli progonstvo. Koji savet su vam oni dali o tome kako da reagujete kada se prema vama loše postupa?
- Razmišljajte o tome šta bi hrišćani trebalo da čine danas kako bi se pripremili za progonstvo u poslednje dane. Zapišite svoje ideje.
- Istražite preko Interneta temu o hrišćanima koji su progonjeni u današnjem svetu.

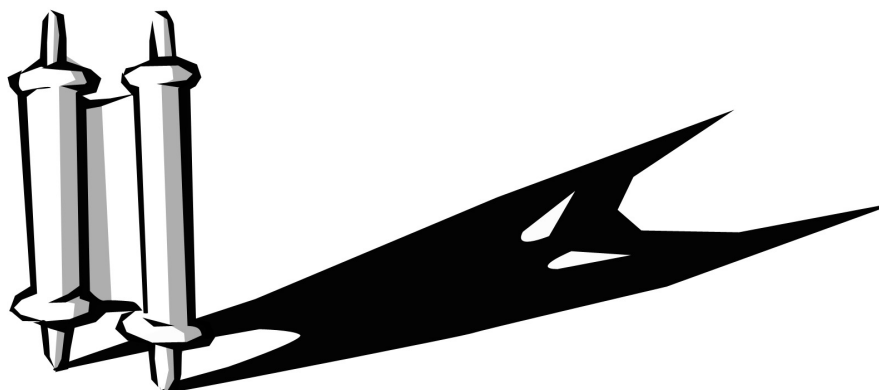
POVEŽITE

Pouke velikog Učitelja, »Mera opraštanja«, str. 243 – 251 orig.

Rene Kofi, Gobles, Mičigen, SAD

Pouka 12

od 15. do 21. septembra

Antihrist

»Da vas niko ne prevari nikakvim načinom;
jer neće doći dok ne dođe najpre otpad, i ne pokaže se
čovek bezakonja, sin pogibli« (2. Solunjanima 2,3).

»Taj čovek je antihrist!« – ili su bar tako tvrdili mnogi vebsajtovi u trenutku kada je izborna groznica dostigla svoj vrhunac. Naravno, to nije bio prvi čovek koji je izdvojen kao onaj »koji se protivi i podiže više svega što se zove Bog« (2. Solunjanima 2,4) i sigurno neće biti ni poslednji. Izgleda da se ovih dana, čim neki pojedinac počne da zadobija moć, javlja grupa ljudi koja jedva čeka da nas informiše kako određeni položaj zvezda u trenutku njegovog rođenja jasno pokazuje da je to predskazani antihrist. U nekim slučajevima, reč je o preciznom broju izračunatom iz punog imena i prezimena, koji iznosi tačno 666, ukoliko dodamo ili oduzmemo nekoliko samoglasnika. Još otkako je u Bibliji prvi put spomenut antihrist, bilo je ljudi koji su upirali prstom tu i tamo, govoreći: »Da, to je sigurno on! Nema nikakve sumnje u to!«

Da li je, ipak, moguće da nam je sve vreme izmicala suština? Jovan u 1. Jovanovoj 2,18 upozorava da će antihrist doći, ali i da su mnogi antihristi već došli. Kako je to moguće, s obzirom da je on to napisao pre skoro 2 000 godina?

Hmmm! Izgleda da je vreme da donekle promenimo svoju paradigmu.

Nismo li svi mi očekivali da će se ta jedna jedina figura uzdići i ostvariti naše najgore strepnje? Jovan zatim nastavlja da objašnjava da je antihrist čovek koji negira da je Isus Hristos (1. Jovanova 2,22).

Hmmm! Izgleda da je vreme da donekle promenimo svoju paradigmu. Lako je uperiti prst u neku osobu i tvrditi da ona predstavlja oličenje negiranja Isusa Hrista, dok zaboravljamo da u isto vreme naši ostali prsti ukazuju na nas same. Ako je Jovan ispravno objasnio da je svako ko negira Isusa antihrist, onda treba pažljivije da razmotrimo svoj sopstveni život. Da li reči koje silaze sa naših usana uzdižu Hrista ili Ga poriču? Da li naši postupci pokazuju poniznost koju je On otelovljavao dok je bio na Zemlji? Ili oni odbacuju Njegove zapovesti o tome kako treba živeti? Lako je prebacivati krivicu na druge i širiti kojekakve tračeve, ali nije lako preispitati sopstveni život da bismo otkrili čime smo se mi sami odrekli Hrista.

Ohrabrujem te zato, dragi čitaoče, da nam se pridružiš ove sedmice dok budemo proučavali o antihristu. Na kraju krajeva, lako se možemo zbuniti ako nastavimo da gledamo u sve ono što poriče Hrista. Najjednostavnije rešenje bilo bi, stoga, usredsrediti se na sve ono što Ga uzdiže!

Brajan Piters, Singapur, Republika Singapur

PREVARA NEKAD I SAD

DOKAZ (2. Solunjanima 2,9.10)

Ne

Solun je bio glavni grad provincije Makedonije. Njegova populacija sastojala se od približno 200 000 stanovnika. Via Ignacia, glavni put koji je povezivao Rim sa Orijentom, prolazio je kroz Solun. Ovaj put i gradska luka učinili su Solun jednim od najnaprednijih centara u Rimskom carstvu.*

Prva i druga poslanica Solunjanima bile su napisane 51. godine posle Hrista kao pisma crkvi u Solunu. Za razliku od nekih drugih mesta koja su Pavle i njegovi prijatelji posetili, njihov prvi kontakt sa Solunjanima nije bio prijatan. Prve tri Subote oni su im čitali iz Pisma o Hristu.

Ubeđivali su neke Jevreje i mnoge Grke da je Hristos Mesija koji je ustao iz mrtvih. Međutim, drugi Jevreji su bili ljubomorni na njih i podstakli su masovne neredе kako bi ih izbacili iz grada (Dela 17,1-9).

Pavle je napisao svoja dva pisma Solunjanima zato što nije mogao da ostanе sa njima da bi im pomogao da rastu kao hrišćani. Ova pisma su ohrabrivale nove obraćenike i ispravljala neka pogrešna shvatanja koja su oni imali u pogledu Drugog dolaska i načina na koji treba da žive dok se Isus ne vrati.

Pavlova poruka Solunjanima, iako pisana pre skoro dve hiljade godina, podjednako je značajna danas. Kao nekadašnji Solun, svet je danas mešavina kultura i ideja i lakše je nego ikada biti prevaren od strane nekoga ko tvrdi da je Bog. Međutim, Biblija objašnjava da će se dve stvari dogoditi pre nego što Isus ponovo dođe. Pre svega, doći će do pobune. Iako 2. Solunjanima poslanica ne daje detalje o tome, Isus jasno kaže da će se tokom te pobune ljudi odvratiti od Boga. Pojaviće se mnogi lažni hristosi i proroci koji će činiti tako uverljiva čuda da će, ako bude moguće, prevariti čak i Božji narod (Matej 24,4-25). Mnogi ljudi će biti prevareni i krenuće za njima.

Pavle otvoreno upozorava da ćemo, ukoliko ne budemo znali istinu, poverovati tim lažima (2. Solunjanima 2,11.12). Sotona je lukav i ubediće mnoge da ga slede. Međutim, ako nam je istina omilela i ako pažljivo proučavamo Božje reči, nećemo biti prevareni njegovim lažima.

ODGOVORITE

Da li dovoljno dobro poznajete Bibliju da ne budete prevareni u poslednje dane?

Kriston Ćo, Singapur, Republika Singapur

*The Life Application Study Bible, p. 2170.

Laži, glasine i panika (2. Solunjanima 2,1-12)

Hrišćani u Solunu bili su zbunjeni. Na osnovu onoga što im je Pavle pisao u 2. Solunjanima 2,2, izgleda da je neko širio glasine da Hristos samo što se nije vratio. Zato im on, kao zabrinuti otac, piše da ne bi bili prevareni (2. Solunjanima 2,2). Možda Pavle nije znao kako su te glasine počele da se šire, ali sigurno nije nameravao da dopusti da se to nastavi. Stoga on razuverava Solunjane pišući im da Hristos »neće doći dok ne dođe najpre otpad, i ne pokaže se čovek bezakonja, sin pogibli« (2. Solunjanima 2,3).

**Razotkrivanje čoveka bezakonja
(Danilo 8,8-11; 1. Jovanova 2,18.19.22)**

Da bi sprečio širenje glasina, Pavle je dao Solunjanima ključ za rešenje misterije o vremenu Hristovog povratka. On će se vratiti nakon što se otkrije čovek bezakonja.

Ko je taj čovek bezakonja? On će se maskirati u Hrista pokušavajući da čini dela koja jedino Hristos ima pravo da čini. On će biti pseudomesija,¹ lažni Hristos. Apostol Jovan ponavlja tu ideju o lažnom Hristu. On upotrebljava izraz »antihrist« da bi opisao njegov karakter. U grčkom jeziku *anti* znači »protiv« ili »umesto«.² Jovan je pisao da postoji više od jednog antihrista. »I sad mnogi antihristi postaje« (1. Jovanova 2,18).

Skrivena agenda (Matej 24,1-14.24; Dela 2,22)

Šta antihristi pokušavaju da postignu? Isus nam govori o vremenu pre svog povratka: »Jer će mnogi doći u ime moje govoreći: ja sam Hristos. I mnoge će prevariti« (Matej 24,5). Iako ima i biće mnogo antihrista, svi imaju jednu nameru. Ta namera je da nas prevare. Pomoću sile koju im sotona daje, oni će učiniti sve što je u njihovoj moći kako bi nas obmanuli. Lagaće, širiti glasine i izazivati paniku. Njihov konačni cilj je da svakoga navedu da poveruje da oni predstavljaju Boga ili Hrista, ili da govore u njihovo ime.

Moderna nauka može predstavljati antihrista s obzirom da nudi odgovore o našem poreklu koji negiraju Božju ulogu u stvaranju. Ona tvrdi da ima odgovore na to kako je svet nastao. Na taj način ona uzdiže samu sebe »više svega što se zove Bog ili se poštuje« (2. Solunjanima 2,4). Da li konačnu reč u vašem životu ima Bog i Njegova reč ili nešto drugo?

Razne filozofije takođe predstavljaju antihrista tako što nam daju mnoštvo različitih pogleda na to koja je naša svrha i cilj u životu. Možda nismo svesni toga, ali mnogi filozofski pravci prikriveno nas odvrćaju od radosnog očekivanja Hristovog povratka. Uče nas da se oslanjamo na sebe, da uzmemo najbolje

što nam život nudi sada i da pronađemo Boga u sebi. U stvari, filozofija u celini je postala najpopularniji bog našeg vremena, bog kome se najviše veruje, a da mnogi od nas toga uopšte nisu ni svesni.

Materijalizam obećava potrošačima sreću i zadovoljstvo. Međutim, istraživanja su pokazala da najsrećniji ljudi na svetu nisu oni koji imaju najviše stvari. Ipak, mnogi od nas još uvek prosto moraju da imaju najnovije od svega. Tako svi ti tehnički uređaji i ostale sitnice postaju naši bogovi.

Delovanje ovih antihrista je lukavo. Ako nismo pažljivi, oni će nas navesti da ih pretvorimo u svoje bogove uzdižući ih iznad svog Stvoritelja. Kako se možemo zaštititi da ne budemo prevareni? Kako možemo uočiti razliku između antihrista i Isusa Hrista?

Uočite razliku (2. Solunjanima 2,5.8)

Ljudi koji rade sa novcem obučavaju se da razlikuju original od falsifikata tako što proučavaju original. Oni postaju tako dobro poznati sa pravim novcem, da kada prime lažnu novčanicu mogu odmah da je prepoznaju. Isti princip važi za pravog Hrista i antihrista. Moramo tako dobro poznavati pravog Hrista da, kada antihrist pokuša da nas prevari, nemamo nikakvih sumnji. Pavle nas savetuje da, ako ne želimo da nas antihrist prevari, moramo primiti »ljubav istine« (2. Solunjanima 2,10).

Budite oprezni jer antihrist želi da vam bude prijatelj.

Isus kaže da je On istina. On ukazuje i na Bibliju kao na istinu. Koliko vreme na provodite sa Isusom i Njegovom reči? Da li ih poznajete dovoljno dobro da možete da prepoznate falsifikat čim dođete u kontakt s njim? Posvetite sebe ljubavi prema istini – živoj Reči i pisanoj Reči. I, budite oprezni jer antihrist želi da vam bude prijatelj.

ODGOVORITE

1. Na koji način primećujete da antihristova dela utiču na vas i na vaš odnos sa Bogom?
2. Šta vas ometa da se posvetite živoj Reči i pisanoj Reči?

Džejms Tam, Singapur, Republika Singapur

1. D. Michael Martin, *The New American Commentary*, vol. 33, p. 235.

2. *The SDA Bible Commentary*, vol. 7, p. 643.

»Zaslepljenost ljudi ovog naraštaja je neizreciva i čudesna. Hiljade odbacuju Božju reč kao nedostojnu poverenja i željno i s poverenjem prihvataju sotonine obmane. Nepoverljivi i rugači žigošu fanatizam onih koji se bore za veru proroka i apostola i uveseljavaju se izlažući podsmehu svečane izjave Pisma o Hristu i planu spasenja, o odmazdi koja će stići one koji odbacuju istinu. Pokazuju duboko sažaljenje prema ljudima koji su toliko uskogrudni, slabi i praznoverni da priznaju obaveznost Božjih zahteva i poštuju pravila Njegovog zakona. Oni iskazuju toliko samouverenosti kao da su zaista sklopili zavet sa smrću i sporazum sa grobom, kao da su podigli neprelaznu, neprobodnu prepreku između sebe i Božjeg gneva. Ništa ne može da probudi njihov strah. Oni su se toliko predali kušaču, tako su se čvrsto sjedinili s njim i duboko nadahnuli njegovim duhom, da nemaju ni snage ni želje da se istrgnu iz njegove zamke.«¹

»Svaka duša biće stavljena na probu...«

»Poslednja velika obmana uskoro će se odigrati pred našim očima. Anti-hrist treba da učini svoja čudesna dela javno, svima na vidiku. Falsifikat će biti toliko sličan originalu da niko neće biti u stanju, osim uz pomoć Svetog pisma, da uoči razliku među njima. Zato svaku izjavu i svako čudo treba oceniti na temelju njegovog svedočenja.

Oni koji se budu trudili da poslušaju sve Božje zapovesti, suočiće se s protivljenjem i ismejavanjem. Moći će da opstanu jedino u Bogu. Da bi izdržali nevolje koje su pred njima, moraju da upoznaju Božju volju onako kako je otkrivena u Njegovoj reči, jer Boga mogu da poštuju jedino kada pravilno shvate Njegov karakter, Njegovu vladavinu, Njegove namere i kada se ponašaju u skladu sa tim saznanjima. Niko osim onih koji su ojačali svoj um biblijskim istinama, neće opstati u poslednjem velikom sukobu. Svaka duša biće stavljena na probu – da li će više slušati Boga ili ljude? Odlučujući trenutak je pred vratima. Da li su naše stope utvrđene na steni Božje nepromenljive reči? Da li smo spremni da hrabro ustanemo u odbranu Božjih zapovesti i vere Isusove?«²

RAZMISLITE

Razmislite o svom odnosu sa Isusom danas, i o tome kako možete da se pripremite za prevare sotone i njegovih anđela.

Džefri Lonan, Singapur, Republika Singapur

1. *Velika borba*, str. 561 orig.

2. Isto, str. 593, 594 orig.

Svaki hrišćanin ima protivnika. Iako ga tekst u 1. Petrovoj 5,8 opisuje kao »lava koji riče«, on nije mitološka ličnost. Sotona je stvaran i on želi »da ukrade i ubije i pogubi« (Jovan 10,10). Dobra vest je da on nema stvarnu vlast nad Hristovim sledbenicima. Kada je Hristos dao svoj život na krstu, On nas je otkupio od sotonine sile. »Zato se javi sin Božji da raskopa dela đavolja« (1. Jovanova 3,8).

Iako je Hristos slomio sotoninu prevlast nad nama, još uvek je naša odgovornost da ga postavimo na njegovo mesto, da razumemo i primenimo vlast nad đavolom, koju nam je Bog dao. Pavle upozorava da će mnogi pasti pre nego što se Hristos vrati: »Da vas niko ne prevari nikakvim načinom; jer neće doći dok ne dođe najpre otpad, i ne pokaže se čovek bezakonja, sin pogibli« (2. Solunjanima 2,3). Kako onda da prozremo sotonine laži i da ne odustanemo od istine? Biblija nam otkriva neke korake koje možemo preduzeti.

Molite se. David se molio za zaštitu od prevare i Bog ga je čuo: »Ka Gospodu zavikah u nevolji svojoj, i usliši me. Gospode, izbavi dušu moju od usta lažljivih i od jezika lukavoga« (Psalam 120,1,2).

Proučavajte Bibliju. Timotiju je rečeno: »Postaraj se da se pokažeš pošten pred Bogom, kao radin koji se nema šta stideti, i pravo upravlja rečju istine« (2. Timotiju 2,15). Verejci su bili pohvaljeni jer »primiše reč sa svim srcem, i svaki dan istraživahu po pismu je li to tako« (Dela 17,11).

Kada je Hristos dao svoj život na krstu, On nas je otkupio od sotonine sile.

Prepoznajte lažne proroke. Lažni proroci će odvrćati ljude od poslušnosti Bogu (1. Jovanova 4,1-3). Ako vam propovedaju protiv Božjeg zakona, ne verujte im (Isaija 8,20), čak i ako su iz iste crkve! Tekst u 2. Solunjanima 3,6 upozorava: »Zapovedamo vam pak, braćo, u ime Gospoda našega Isusa Hrista, da se odvojite od svakoga brata koji živi neuredno, a ne po uredbi koju primiše od nas« (2. Solunjanima 3,6).

ODGOVORITE

1. Koje tehnike proučavanja Biblije možete primeniti da biste bolje razumeli i proučili Božju reč?
2. Kako možete motivisati sebe da se svakodnevno molite i proučavate Bibliju«

Fejt Toh, Singapur, Republika Singapur

Ponekad je teško napraviti razliku između ličnog mišljenja i istine. Mi živimo u eri informacija u kojoj veći deo onoga što učimo potiče od nekoga ko je učio od nekog drugog. Kada se više usredsredimo na poštovanje hrišćanskih tradicija nego na poštovanje principa koje nalazimo u Božjoj reči, tada sotona uspeva da odvrti našu pažnju od Božje istine. Razmotrite neke istine koje su sotonu poznate, ali bi voleo da ih mi zaboravimo:

1. »Ti veruješ da je jedan Bog; dobro činiš; i đavoli veruju, i drhću« (Jakov 2,19)

2. »Zato veselite se nebesa i koji živite na njima. Teško vama koji živite na zemlji i moru, jer đavo siđe k vama, i vrlo se rasrdio, znajući da vremena malo ima« (Otkrivenje 12,12).

Svi mi znamo da je sotona začetnik laži i gneva i da on radi na podsticanju zlih misli i sumnji. On odvraća našu pažnju od onoga što je zaista važno. Nije dovoljno verovati u Boga jer čak i đavoli veruju (Jakov 2,19). Mi treba da držimo Njegove zapovesti i živimo životom koji proslavlja Njegovo ime (Jakov 2,14-26). Ako postoji nešto što sotona mrzi, to je ime Isus. On mrzi sve za šta se

Isus zauzima i trudi se da uništi sve koji žive za Njega. Sotona ulaže svu svoju energiju na smišljanje planova kako da odvrti naš pogled od Isusa. Više nego ikada, mi treba da se čvrsto utemeljimo u Božjoj reči i da se približimo Spasitelju.

Da li ste nekada otišli u crkvu, a da niste zaista slavili Boga?

Sotona zna da je njegovo vreme kratko i da se Hristos vraća. Prema tome, Njegov glavni cilj je da prevari što više ljudi. Njemu nije važno u koju školu idete, koje zanimanje ste izabrali, ili kakvu garderobu nosite. Njemu je stalo da vi izgubite nebo iz vida i da provodite manje vremena sa Bogom. Da li ste nekada otišli u crkvu, a da niste zaista slavili Boga? Da li ste »držali« Subotu, ali niste komunicirali sa Bogom tokom subotnih časova? Da li ste se molili, a da niste verovali? Danas se skoncentrišite na neke istine koje znate i živite kao osoba koja zaista veruje da se Isus uskoro vraća.

ODGOVORITE

1. Koja posebna vrsta ometanja vas navodi da izgubite iz vida Božje istine?
2. Šta možete učiniti kako biste živeli »vernim« životom?

Džimi Kvek, Singapur, Republika Singapur

ZAKLJUČAK

Sotona pokušava da nas prevari na svaki mogući način. Jedan od načina je da nas navede da slušamo one koji su odlučili da ruže Božji karakter. Jedini način da izbegnemo njihovu prevaru je da budemo blisko povezani sa Bogom i Njegovom reči. Lako je uperiti prst u neku osobu ili stvar za koju smatramo da je antihrist. Ali šta je sa našim sopstvenim rečima i postupcima? Da li je moguće da se odrekemo Hrista neprimetno? Šta ako nekim drugim stvarima u svom životu pridajemo veću važnost nego Hristu? Preispitajmo pažljivo svoje prioritete.

RAZMOTRITE

- Organizujte proučavanje Biblije sa prijateljima da biste dublje sagledali opomene protiv prevare. Šta je Bog obećao vernima?
- Snimate skeč koji ste sami napisali i odglumite kako hrišćani daju drugim stvarima prednost u odnosu na Boga. Pitajte vođu Subotne škole da li možete da ga prikazete drugima u svom razredu, ili ga okačite na You Tube da biste videli kakve komentare ćete dobiti.
- Pišite u svom molitvenom dnevniku o događajima poslednjih dana. Navedite znake po kojima vidite da Isus uskoro dolazi i tražite Mu da vas zaštiti od prevare.
- Napravite zbirku citata o antihristu iz dela Elen Vajt i iz Biblije. Grupišite ih na osnovu uže teme da biste saznali više o tom pojmu.
- Razgovarajte sa prijateljima o tome šta je Pavle mislio u 2. Solunjanima 2,10 kada je rekao da moramo primiti »ljubav prema istini«. Kako u praktičnom smislu izgleda »primiti ljubav prema istini«? Upotrebite biblijske komentare ili proučavajte Bibliju kako biste istražili ove pojmove i njihovo značenje.
- Čitajte dodatni materijal o toj temi iz dole navedene liste i razmislite o tome kako možete govoriti o toj ideji sa drugima kojima ona nije poznata.

POVEŽITE

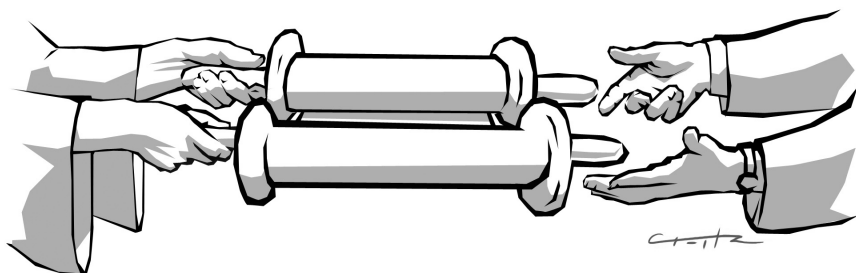
1. i 2. Jovanova poslanica.

Velika borba, str. 375 – 390 orig; *Put Hristu*.

Kristi Jingling Gis, Konro, Teksas, SAD

Pouka 13

od 22. do 28. juna

Očuvati crkvu vernom

»Tako dakle, braćo, stojte i držite uredbe kojima se naučiste ili rečju ili iz poslanice naše«
(2. Solunjanima 2,15).

Kada mi je bilo sedam godina, majka bi mi ostavila da čuvam svoju trogodišnju sestru dok je odlazila da zahvati vodu na obližnjem bunaru. Dala bi mi jasna uputstva o tome šta da radim dok ona nije tu. Međutim, čim bi ona otišla, ja sam počinjala da radim ono što sam želela. Prvo, odvela bih svoju sestru u krevet i rekla joj da spava. Tada bih otišla da se igram sa drugovima. Kada bi se moja majka vratila, zaticala je moju sestru samu kako plače. Kada bih čula kako me majka ljutito poziva, potrcala bih kući najbrže što sam mogla razmišljajući šta da joj kažem kad stignem.

Međutim, suština je bila u sledećem: ja nisam bila verna. Majka mi je poverila da se brinem o svojoj sestri, ali ja to nisam učinila. Vernost ljudi se uvek testira. Ljudi ponekad padnu na tom testu, a ponekad polože. Vernost obuhvata ceo ljudski život – odnose, finansije, školu, fakultet, pa čak i crkvu. Kao adventistički hrišćani, mi imamo jedinstvenu poruku koju treba da prenesemo svetu. Poveren nam je zadatak da budemo verni upravitelji ovih poruka dok strpljivo čekamo Hristov povratak. Mi to činimo da bismo nastavili misiju koju je sam Hristos uspostavio.

Pouka za ovu sedmicu bavi se pitanjem kako da crkva ostane verna. Usred mirijada izazova sa kojima se suočavamo kao crkva, naša prednost kao adventista sedmog dana je da šaljemo što više zraka svetlosti na mračne staze našeg sveta. Solidarnost adventista širom sveta je obeležje naše crkve. Ne dozvolimo da nas išta podeli. Ne dozvolimo da ikada izgubimo svoj put. Dok proučavamo Pavlove poslednje reči hrišćanima u Solunu, odlučimo da ostanemo verni dok se Hristos ne vrati, bez obzira na izazove sa kojima se suočavamo.

Ne dozvolimo da nas išta podeli. Ne dozvolimo da ikada izgubimo svoj put.

Džeklin Ašiang, Homa – bej, Kenija

Propovedati sadašnju istinu (Matej 7,24-27)

Mnogi ljudi smatraju da promena uglavnom predstavlja nešto dobro. Kao hrišćani, a posebno kao adventisti, mi treba da gledamo na promene iz druge perspektive. Kako promena utiče na našu veru i celokupnu prirodu hrišćanstva? Parabola o mudrom i ludom graditelju prikazuje dva suprotna scenarija. Kao hrišćani dvadeset prvog veka koji se bore sa različitim promenama u društvenoj, ekonomskoj, kulturnoj i religioznoj sferi, pitanje je da li uspevate da uspešno primenite Božju Reč u svom životu.

Šta Božja reč čini u vama i za vas? Da li ljudi mogu da vide Hrista u vašim postupcima i da Ga čuju u vašim rečima? Da li vaši postupci odgovaraju vašim verovanjima? Ako ne, onda nas nosi plima ovoga sveta i bićemo zbrisani strujom društvenih promena. Neka mudri graditelj bude naš primer, da se ne bismo utopili u olujama koje nas redovno šibaju.

Pravila ljubavi (Matej 18,15-17; Luka 10,25-37)

Ako volimo Boga (prve četiri od Deset zapovesti), naučićemo da volimo druge (poslednjih šest od Deset zapovesti). Izgleda da u crkvi postoji obilje različitih gledišta. Međutim, kada postoji ljubav među nama, to će se videti u našim rečima i delima. Ako umanjimo važnost ljubavi, izgubićemo svoj identitet kao hrišćani i pokvarićemo ugled svoje denominacije.

**Mi treba da
ohrabrujemo
jedni druge i da se
utvrdimo u svakom
dobrom delu i reči.**

Naša ljubav ili njen nedostatak vidi se i čuje u načinu na koji rešavamo svađe unutar i izvan crkve. Još jedan aspekt hrišćanske ljubavi uključuje način na koji se odnosimo prema ljudima uopšte. Hristove reči i dela naglašavaju da se prema svim ljudima moramo odnositi sa ljubavlju. Prema tome, možemo ostati verni kao crkva jedino ako volimo Boga i svoje bližnje. Voleti na hrišćanski način znači da ne vodimo

evidenciju ko nas je kad povredio, jer je takve stvari Hristos rešio na krstu. To nas osposobljava da idemo napred kao ujedinjena porodica u Hristu gde god se nalazili u svetu. To nas osposobljava i da imamo dobre odnose sa svojim susedima i svojom društvenom zajednicom.

Proveravanje istine (Dela 17,11)

Adventističku crkvu definišu određeni stubovi istine. Mi verujemo da je Biblija autoritativna Božja reč, da je Isus naš potpuni Spasitelj, da je sedmi dan, Subota, stalni podsetnik na Njegovu ljubav i da će se Isus jednog dana vratiti da povede svoje sledbenike kući.

Važno je proučavati ove istine, jer se lažne teorije umnožavaju skoro svakog dana. Čak i unutar naše Crkve lažni učitelji podstiču neslaganje i navode ljude da preispituju osnovne istine biblijske doktrine. Zbog toga treba da znamo šta verujemo. Treba da proveravamo svoja verovanja na osnovu Božje reči. »Zakon i svedočanstvo tražite. Ako li ko ne govori tako, njemu nema zore« (Isaija 8,20).

Za razliku od Jevreja u Solunu, Jevreji u Vereji, u »svojoj spremnosti da razmotre ono što im je ponuđeno kao istina«,* proveravali su to što su čuli u odnosu na Stari zavet. Biblija treba da bude merilo svake doktrine. »Sve je pismo od Boga dano, i korisno za učenje, za ukoravanje, za popravljjanje, za poučavanje u pravdi« (2. Timotiju 3,16).

Izazovi sa kojima se suočavamo dok čekamo Hristov drugi dolazak mnogobrojni su i različiti. Međutim, u svom srcu, mi znamo da nas je Bog pozvao na plemeniti zadatak da ovom mračnom svetu objavimo istinu kakva je u Isusu. Delo očuvanja vernosti crkve do Hristovog povratka zavisi od naše spremnosti da hodamo stopama Hrista, koji je naš primer.

Da bismo dostigli taj nivo vernosti, mi treba da ohrabrujemo jedni druge i da se utvrdimo u svakom dobrom delu i reči. Hristos se može vratiti u svakom trenutku. Da li to treba da nas navede da odustanemo od svega dobrog što radimo i jednostavno da čekamo? Ne. Nprekidno činiti dobra dela predstavlja deo onoga što znači biti veran istini. Osim toga, mi treba da se molimo bez prestanka, da budemo čvrsti u svojoj veri i da živimo u skladu sa Božjim svetim zakonom ljubavi.

ODGOVORITE

1. Kako dobra dela privlače druge istini?
2. Oko kojih pitanja se javljaju različita mišljenja u našoj crkvi? Zašto je važno da se ta pitanja pravilno razumeju?
3. Kako je crkva čuvala svoju veru tokom vekova?

Alis Adhiambo, Najrobi, Kenija

*The SDA Bible Commentary, vol. 6, p. 344.

»Crkva je sazidana na Hristu kao svome temelju i ona sluša Hrista kao svoju glavu. Ona ne sme da zavisi od čoveka ili da čovek njome vlada. Mnogi tvrde da im položaj poverenja u crkvi daje vlast da naređuju šta drugi ljudi treba da veruju i čine. Bog ne odobrava ovakvo pravo. Spasitelj izjavljuje: 'Vi ste braća'. Svi su izloženi iskušenju i podložni greškama. Ni na jedno smrtno biće ne možemo se osloniti da nas vodi. Stena vere je živo prisustvo Hrista u Crkvi. Na nju može da se osloni i najslabiji, a oni koji sebe smatraju najjačima, pokazaće se najslabijima ako Hrista ne učine svojom silom.«¹

»Pojaviće se učitelji laži koji će nastojati da nas odvuku s uskog puta i od tesnih vrata. Čuvajmo ih se: iako se oblače u odela ovčija, iznutra su grabljivi vuci. Isus daje znak po kome se lažni učitelji razlikuju od pravih. 'Po rodovima njihovim poznaćete ih', kaže On. 'Eda li se bere s trnja grožđe, ili s čička smokve?' (Matej 7,16)

»Stena vere je živo prisustvo Hrista u Crkvi.«

Nama nije naloženo da prosuđujemo o njima prema njihovim slatkorečivim govorima i zvučnim izjavama. O njima treba prosuđivati po Božjoj reči. 'Zakon i svedočanstvo tražite. Ako li ko ne govori tako, njemu nema zore.' 'Nemoj, sine, slušati nauke koja odvođi od reči razumnih.' (Isaija

8,20; Priče Solomunove 19,27) Kakvu vest donose ovi učitelji? Da li vas ona poziva da poštuju Boga i da Ga se bojite? Da li vas podstiče da pokazujete svoju ljubav prema Njemu vernošću Njegovim zapovestima?²

Mnogi ljudi su napustili Crkvu zato što misle da je Hristov povratak odložen. Ipak, mi smo sve bliži tom velikom događaju. Zbog toga je važno da i dalje govorimo drugima o Njegovom povratku.

ODGOVORITE

1. Šta se dešava u vašoj zajednici što bi moglo da vas navede da promenite mišljenje o poruci istine? Kako se možete boriti protiv tih promena kao pojedinci i kao crkva da biste ostali verni do kraja?
2. Kako naša Crkva može dokazati svetu da je Duh proroštva, koji je deo naše vesti, zaista stvaran i verodostojan?

Ester Aoko, Kisumu, Kenija

1. Čeznja vekova, str. 414 orig.

2. Misli sa gore blagoslova, str. 145 orig.

OSTATI VERAN

DOKAZ (*Danilo 1,1-18; 6,1-23*)

Ut

Danilo je odličan primer vernosti. Dok je živeo kao zarobljenik u stranoj zemlji, suočio se sa mnogim izazovima veri. Ipak, Božjom blagodaću, bio je u stanju da ostane postojan. Zbog njegove vernosti, car je prepoznao Danilove sposobnosti i postavio ga na položaj u vlasti.

Međutim, prihvatiti tu moć, nije bilo bez rizika. On se suočio sa teškim situacijama i izazovima koji su mogli da ga navedu da kompromituje svoju veru, da izneveri svoje principe. Međutim, on je izdržao svaku oluju. Tokom više od šest decenija sačuvao je naklonost u Vavilonu koristeći svoje bogomdane talente dok je služio nizu paganskih careva. Da, bilo je izazova. Ipak, on je ostao pun poštovanja, marljiv i, iznad svega, veran Bogu.

Uprkos smrtnoj opasnosti, Danilo se nije pokorio naredbi koju je izdao car. »Bez obzira na dekret, ovaj Božji čovek je smatrao da treba da nastavi sa svojim uobičajenim molitvenim navikama. Bog je za njega bio izvor sve mudrosti i uspeha u životu. Naklonost Neba bila mu je draža nego sam život. Njegovo ponašanje bilo je prirodna posledica njegovog poverenja u Boga.«*

Do trenutka kad je bačen u lavovsku jamu Danilo nijedanput nije kompromitovao svoju veru. Nije poklekao ni kada mu je pretila smrtna opasnost. O, kad bi svako od nas mogao da ima takvu veru i hrabrost. S obzirom na izazove sa kojima se trenutno suočavamo kao Crkva, i nama je potrebna Danilova vera i odlučnost da se ne oskrvnimo grešnim putevima današnjeg sveta. Takvu veru moguće je ostvariti pomoću neverovatne sile molitve i Božjeg Svetog Duha koji obitava u nama.

**O, kad bi svako
od nas mogao da
ima takvu veru i
hrabrost!**

ODGOVORITE

1. Navedite neke od najvećih izazova i protivljenja sa kojima se naša Crkva danas suočava.
2. Kako možemo ostati verni kao pojedinci i kao Crkva?
3. Koju ulogu može odigrati nada u drugi Hristov dolazak u jačanju naše vere?
4. Pažljivo razmotrite svoje molitvene navike. Šta nas sledeći stihovi iz Pisma uče o molitvi: Psalam 62,8; Filibljanima 4,6; Jevrejima 4,15.16; Jakov 1,5.6; 1. Petrova 4,7?

Bob Kolins, Najrobi, Kenija

**The SDA Bible Commentary*, vol. 4, p. 812.

Adventisti sedmog dana. I samo ime naše Crkve ukazuje na Drugi dolazak. Od samog osnivanja naše Crkve, Drugi dolazak je bio jedan od svetionika koji je odvaja od mnogih drugih denominacija. Bez obzira na promene na koje nailazimo u društvu, mi ne smemo da izgubimo iz vida ovu svetlost. Navodimo nekoliko stvari koje uz Božju pomoć, možete preduzeti kako biste ostali verni i usredsređeni na Hristov povratak.

Budite budni. Neprekidno se suočavamo sa jednom ili drugom vrstom promena koje mogu uzdrmati naš duhovni temelj. To nas poziva na budnost da bismo mogli da održimo svoj identitet Božje crkve ostatka dok živimo u ovom grešnom svetu. Moramo uvideti razliku između dobrih i loših promena.

**Bez obzira u kakvoj
smo dilemi, imajmo
uvek u vidu da je
Bog uz nas.**

Budite svesni Božjeg prisustva. Bez obzira u kakvoj smo dilemi, imajmo uvek u vidu da je Bog uz nas. Molitva, proučavanje Božje Reči i služba drugima pomažu nam da ostanemo povezani s Njim.

Nikad ne odustajte. Ne dozvolimo da se umorimo od čekanja na Hristov povratak. Ne budimo kao devojke koje su ostale bez ulja dok su čekale na mladoženju (Matej 25,1-13). Molimo se za Svetog Duha da nas snabde duhovnim uljem kako bismo se održali dok ne dođe naš nebeski Mladoženja.

Oslonite se na Božju Reč. »Reč je tvoja žižak nozi mojoj, i videlo stazi mojoj« (Psalam 119,105). Dok se borimo sa svim promenama koje se dešavaju u svetu pre Hristovog povratka, neka naše odluke budu vođene neprekidnom svetlošću Pisma.

ODGOVORITE

1. Kako se vaša lokalna crkva bori sa negativnim promenama u vašem društvu? Kako, po vašem mišljenju, globalna Crkva treba da se bori sa promenama koje smatra negativnim?
2. S obzirom na trenutno stanje stvari, mislite li da je moguće da naša Crkva održi svoju veru? Objasnite svoj odgovor.

Džordž Otieno, Mbita Point, Kenija

Dok pišem ovaj članak slušam pesmu *Moj život je u Tvojim rukama* od Kirka Frenklina*. To me navodi na razmišljanje o zemljotresu i cunamiju koji su ubili više od 20 000 ljudi. Ja lično sam izgubila više od tri bliska rođaka u proteklih devet meseci. Nedavno sam čula svoje kolege iz kancelarije kako razgovaraju o proročanstvima o kojima su čitali na Internetu. Jedno od tih proročanstava odnosilo se na Hristov drugi dolazak.

S obzirom na sve što se dešava oko nas, moramo se zapitati da li možemo ostati verni. Da li je naša vera dovoljno jaka da podnese sve nemire koji se dešavaju u svetu, a ponekad i u našem ličnom životu? Kako mladi koji se bore sa nezaposlenošću mogu ostati verni? Kako mogu imati poverenja u Boga da će se starati o njima?

Danas su, više nego ikada, Crkvi potrebni verni ljudi i žene koji će ostati odani Bogu, koji se ne mogu zastrašiti ni potkupiti ni po koju cenu. Pitam se šta ja konkretno moram činiti da bih se našla u toj kategoriji ljudi i žena koji će stajati čvrsto u svojoj veri dok Hristos ne dođe.

Jedna od stvari na koje je Pavle upozorio Solunjane bila je dokonost. Dokonost u fizičkom i mentalnom smislu može biti pogubna za veru. Mi treba da usvojimo duh mudrog graditelja. Treba da izaberemo Hrista kao svog Spasitelja i da Mu ostanemo verni do kraja. Ako izbegavamo da naš um i naše ruke budu besposleni i usvojimo naviku stalne molitve i dobrih dela, moći ćemo da ostvarimo cilj i ostanemo verni.

Slažem se sa Pavlovim savetom Solunjanima da se treba čuvati besposličejna. Sotona može lako da ispuni dokon um svim vrstama loših planova i ideja. On zna da je njegovo vreme sve kraće što je Hristov dolazak bliži. Naš protivnik se neprekidno trudi da nas zavede. Međutim, kad mi ispunimo svoj um Božjim obećanjima i istinom, kada u potpunosti iskoristimo svoje duhovne darove, tada ćemo imati razloga da se smešimo kada se naš Spasitelj pojavi da nas povede kući.

ODGOVORITE

1. Koje korake vi lično treba da preduzmete kako biste bili sigurni da će vaša vera u Hrista ostati čvrsta?
2. Kako Crkva može odigrati ulogu nosioca baklje o sadašnjoj istini u vašoj društvenoj zajednici i šire? Kako vi lično možete odigrati tu ulogu?

En Adojo, Kisumu, Kenija

*<http://www.azlyrics.com/lyrics/kirkfrancin/mylifeisinourhands.html>.

ZAKLJUČAK

Bog je veran. A ljudi? Ne baš uvek. Često nas nešto obeshrabri ili nam odvuče pažnju. U drugim slučajevima mi jednostavno ne želimo da budemo verni, ili mislimo da možemo napraviti pauzu, pa kasnije opet biti verni. Ponekad se suočavamo sa nejasnim situacijama koje kao da nam dopuštaju da opravdamo ponašanje za koje u svom srcu znamo da nije ispravno. Ali naša životna trasa, kao hrišćana, treba da pokazuje da mi postajemo sve verniji Bogu i Njegovoj volji za nas. Sila koja nam omogućava da ostanemo verni nalazi se u molitvi, proučavanju, u unutrašnjem ohrabrenju Svetog Duha i zajednici vernika. Nikada ne propustimo da obezbedimo sebi sve to.

RAZMOTRITE

- Naslikajte scenu koja vam pada na um dok čitate Psalam 119,105. Dok to činite razmišljajte o tome kako vas je Njegova reč vodila u prošlosti i kako će to činiti u budućnosti.
- Razmislite o situacijama u kojima se vaša vernost Bogu i sve ono za šta znate da je ispravno dovodi u pitanje. Ispplanirajte kako možete osnažiti sebe da ostanete pobednici kada se suočite sa tim situacijama, ili kako da ih potpuno izbegnete.
- Pronađite biblijska obećanja namenjena onima koji budu ostali verni. Parafrazirajte ih svojim sopstvenim rečima i zapišite u nekoj svesci ili na kompjuteru.
- Odslušajte ili otpevajte pesmu koja se pominje u odseku za četvrtak – *Moj život je u Tvojim rukama*. Razgovarajte o poruci te pesme sa drugima.
- Razmislite o konkretnim koracima koje možete preduzeti kako biste primenili svoju veru u praksi. Na primer, koje službe u vašoj crkvi ili školi bi mogle da koriste vaše talente? Kako bi vaša zajednica mogla da upotrebi vaše talente?
- Uspostavite neku dobru naviku, kao što je svakodnevno vežbanje. Izgradite disciplinu i tražite Božju pomoć da biste ostali verni toj navici. Ako je moguće, tražite od prijatelja da vas podrže.

POVEŽITE

2. Solunjanima 2,13-17.

The Seventh-day Adventist Bible Commentary, vol. 7, pp. 275, 276.

Stvaranje – patrijarsi i proroci, str. 213 – 223 orig.

Alan Hekt, Takoma Park, Merilend, SAD

JUL

OBEĆANJE IZRAILJU

Prvo evanđeosko obećanje

1. N Isija 45,22 Obećano spasenje
2. P 1. Mojsijeva 4,3-5 Kajin i Avelj
3. U 1. Mojsijeva 4,6.7 Kajinov greh
4. S Jevrejima 11,6 Savršenija žrtva
5. Č 1. Korinćanima 15,22 Prvo evanđeosko obećanje
6. P 1. Mojsijeva 5,22 Enoh
7. S Juda 14 Enoh i duh proroštva

Gospod je na ovom mestu

8. N 1. Mojsijeva 5,24 Božji narod kao Enoh
9. P Isaija 45,25 Obećanje Izrailju
10. U 1. Mojsijeva 22,2 Avraamova vera - Prvi deo
11. S 1. Mojsijeva 22,8 Avraamova vera - Drugi deo
12. Č 1. Mojsijeva 28,17 Nebeske lestve
13. P 1. Mojsijeva 28,16 Gospod je na ovom mestu
14. S 1. Mojsijeva 50,21 Primer opraštanja

Bog će vas sigurno pohoditi

15. N 1. Mojsijeva 50,20 Josif - Simbol Isusa Hrista
16. P 2. Mojsijeva 2,23 Četrdeset godina učenja
17. U 2. Mojsijeva 2,21 Iskustvo odučavanja
18. S 2. Mojsijeva 3,10 Pozivanje Mojsija
19. Č 2. Mojsijeva 5,5 Dvostruko robovanje
20. P 1. Mojsijeva 50,24 Bog će vas sigurno pohoditi
21. S 2. Mojsijeva 7,2 Božja nadmoćna sila

Pomor, čirevi i led

22. N Jovan 9,3 Isceljenje slepog čoveka
23. P 2. Mojsijeva 8,16 Vaši i bube
24. U 2. Mojsijeva 9,3 Pomor, čirevi i led
25. S 2. Mojsijeva 9,27 Lažno priznanje i obećanje
26. Č 2. Mojsijeva 10,12 Skakavci
27. P 2. Mojsijeva 10,21 Tama nad zemljom
28. S 2. Mojsijeva 11,5 Smrt prvenaca

Glas pravog pastira

29. N 2. Mojsijeva 12,7 Praznovanje pashe
30. P 2. Mojsijeva 12,24 Hristos - pashalno Jagnje
31. U Isaija 58,12 »Koji sazida razvaline...«

AVGUST

BOG JE ISPUNIO SVOJA OBEĆANJA

Radosne vesti

1. S Galatima 4,4	Bog je ispunio svoja obećanja
2. Č Filibljanima 2,6	Onaj koji je jednak Bogu
3. P Matej 1,21	Spasitelj je došao
4. S Luka 2,8-10	Radosne vesti

Primer ljubavi

5. N Isaija 42,2.3	Tamo gde se čuo njegov glas
6. P Jovan 1,10	Hristos kao dete
7. U Luka 2,49	Očev posao
8. S Luka 8,21	Primer ljubavi
9. Č Luka 2,52	Isus u mladosti
10. P Luka 2,40	Uzor mladima
11. S Luka 2,40	Živeti sa istinom

Rečima i primerom

12. N Luka 2,47	Pismo je bilo Isusov vodič
13. P Jovan 1,46	Isus je bio iz Nazareta
14. U Marko 12,37	Rečima i primerom
15. S Jevrejima 4,15	Pobediti kao što je Hristos pobedio
16. Č Matej 4,10	Hristos je put u pobedu
17. P Jovan 1,11	Odbačen
18. S Jovan 14,9	Da otkrije Oca

Voda života

19. N Jovan 5,38	Zaslepljeni predrasudama
20. P Jovan 5,6	Deluj kada se pruži prilika
21. U Jovan 5,15	Obilje čvrstih dokaza
22. S Jovan 9,3	Izlečen slepi čovek
23. Č Jovan 4,7	Voda života
24. P Jovan 4,15	Ugasite žeđ duše
25. S Matej 14,16	Nahranjeno pet hiljada ljudi

Hristovi saradnici

26. N 1. Korinćanima 3,6.7	Primili da bismo dali
27. P 2. Timotiju 4,8	Radost druženja s Hristom na Nebu
28. U Jovan 14,12	Hristovi saradnici
29. S Marko 14,32	Getsimanija
30. Č Matej 26,60.61	Golgota
31. P Jovan 17,4	Dobro obavljen posao

SEPTEMBAR

JACANJE POVERENJA

Predstavnici ljudi

1. S Rimljanima 6,4	Predstavnici ljudi
Odgovor na božanski poziv	
2. N Matej 2,1.2	Mudraci
3. P Jovan 3,3	Nikodim
4. U Jovan 3,7	Potpuno predanje
5. S 1. O carevima 19,19	Pozivanje Jelisija
6. Č 1. O carevima 19,21	Odgovor na božanski poziv
7. P Filibljanima 3,14	Nikad se ne osvrći
8. S 1. Timotiju 4,12	Timotiju

Pobednik nad iskušenjima

9. N 1. Mojsijeva 39,2	Josif, Božji nepokolebljivi svedok
10. P 1. Mojsijeva 39,9	Pobednik nad iskušenjima
11. U 1. Mojsijeva 41,15	Tumačenje snova
12. S Sudije 6,6	Pozivanje Gedeona
13. Č Sudije 6,17	Jačanje poverenja
14. P Sudije 6,25	Pravda pobeđuje
15. S Sudije 6,40	Potreba za većim poverenjem

Gospod će se postarati

16. N Sudije 7,2	Spremnost izabranih
17. P Sudije 7,10.11	Osluškivanje
18. U Sudije 7,18	Božja sveobuhvatna ljubav
19. S Sudije 7,7	Gospodnja pobeđa
20. Č Luka 5,5	Gospod će se postarati
21. P 1. Samuilova 17,10	Jednostavna vera
22. S 1. Samuilova 17,45	Delovati po veri

Primer poverenja i molitve

23. N 1. Samuilova 17,47	Jednostavna vera nagrađena
24. P Danilo 6,4	Danilovo posvećenje Bogu
25. U Danilo 6,16	Primer poverenja i molitve
26. S Luka 9,56	Preobraženje
27. Č Jovan 13,21	Razlika između Jude i Jovana
28. P Marko 14,6	Marijina žrtva
29. S Marko 14,31	Učiti iz Petrovog iskustva

Petrov povratak

30. N Jovan 21,15	Petrov povratak

ČITANJE BIBLIJE I SPISA ELEN VAJT REDOM

JUL

- 1. Matej 17:9-21;
Marko 9:9-29
- 2. Luka 9:37-45;
ČV 426, 427
- 3. ČV 428-432
- 4. Matej 17:22-27;
Luka 9:46-50;
ČV 432-433
- 5. Marko 9:30-50
- 6. Matej 18:1-35
- 7. ČV 434-436
- 8. ČV 437-439
- 9. ČV 440-442
- 10. Jovan 7:1-15, 37-39; ČV 447, 448
- 11. ČV 449-451
- 12. ČV 452-454
- 13. Jovan 7:16-36, 40-53
- 14. ČV 455-456
- 15. Jovan 8:1-11;
ČV 457-459
- 16. ČV 460-462
- 17. Jovan 8:12-59
- 18. Jovan 9
- 19. ČV 463-465
- 20. ČV 466-468
- 21. ČV 469-471
- 22. ČV 472-475
- 23. Jovan 10:1-30;
ČV 476
- 24. ČV 477-479
- 25. ČV 480-484
- 26. Matej 19:1-12;
Luka 9:51-56
- 27. Marko 10:1-12;
ČV 485
- 28. Matej 19:23-30;
Marko 10:23-31;
ČV 486-488
- 29. Luka 10:1-24
- 30. Matej 20:1-19,
29-34
- 31. Marko 10:46-52;
ČV 489-393

AVGUST

- 1. ČV 494-496
- 2. Luka 10:25-37;
ČV 497-498
- 3. ČV 499-503
- 4. ČV 504, 505
- 5. Luka 11
- 6. Luka 12
- 7. Luka 13
- 8. Luka 14
- 9. Luka 15
- 10. Luka 16
- 11. Luka 17:1-19, 23-37
- 12. Luka 18:1-14, 24-30,
35-43; 19; 11-28
- 13. Luka 17:20-22;
ČV 506, 507
- 14. ČV 508-510
- 15. Matej 19:13-15;
Marko 10:13-16; Luka
18:15-17; ČV 511, 512
- 16. ČV 515-517
- 17. Matej 19:16-22; ČV
518; Marko 10:17-22;
ČV 518; Luka 8:18-23
- 18. ČV 519-523
- 19. Luka 10:38-42;
ČV 524, 525
- 20. Jovan 11:1-44
- 21. ČV 526-528
- 22. ČV 529-533
- 23. ČV 534-536
- 24. Jovan 10:31-42;
ČV 537, 538
- 25. Jovan 11:45-54;
ČV 539-541
- 26. Matej 20:20-28;
Marko 10:32-45; Luka
18:31-32; ČV 547, 548
- 27. ČV 549-551
- 28. Luka 19:1-10;
ČV 552-553
- 29. ČV 554-556
- 30. Matej 26:6-13;
Marko 14:3-11;
Luka 7:36-50; Jovan
11:55-57; ČV 557
- 31. Jovan 12:11;
ČV 558-560

SEPTEMBAR

- 1. ČV 563-565
- 2. ČV 566-568
- 3. Matej 21:1-11;
Marko 11:1-10
- 4. Luka 19:29-44;
Jovan 12:12-12-19;
ČV 569
- 5. ČV 570-572
- 6. ČV 575, 576
- 7. ČV 577-579
- 8. Matej 21:17-22; Marko
11:11-14, 20-26; ČV 580
- 9. ČV 581-583
- 10. ČV 584-588
- 11. Matt 21:12-16, 23-46
- 12. Marko 11:15-19, 27-33;
Luka 19:45-48
- 13. Marko 12:1-12;
ČV 589-591
- 14. Luka 20:1-19
- 15. ČV 592-594
- 16. ČV 595-597
- 17. ČV 598-600
- 18. Matej 22
- 19. Marko 12:13-40;
Luka 20:20-47
- 20. ČV 601-603
- 21. ČV 604-606
- 22. ČV 607-609
- 23. Matej 23
- 24. Marko 12:41-44;
Luka 21:1-4; ČV 610, 611
- 25. ČV 612-614
- 26. ČV 615-617
- 27. ČV 618-620
- 28. Jovan 12:20-50
- 29. ČV 623
- 30. Matej 24

** Brojevi strana su stavljeni prema originalu knjige Čeznja vekova (brojeve strane originala u našem izdanju knjige mogu se pronaći sa strane spoljnih stranica knjige)*

VEČERNJE BOGOSLUŽENJE U PORODICI

Juli	Avgust	Septembar
1. Psalam 1.	1. Psalam 29.	1. Psalam 54.
2. Psalam 2.	2. Psalam 30.	3. Psalam 55.
3. Psalam 3.	3. Psalam 31,1-14.	4. Psalam 56.
4. Psalam 4.	4. Psalam 31,15-24.	5. Psalam 57.
5. Psalam 5.	5. Psalam 32.	6. Psalam 58.
6. Psalam 6.	6. Psalam 33.	7. Psalam 59.
7. Psalam 7.	7. Psalam 34.	8. Psalam 60.
8. Psalam 8.	8. Psalam 35,1-14.	9. Psalam 61.
9. Psalam 9.	9. Psalam 35,15-28.	10. Psalam 62.
10. Psalam 10.	10. Psalam 36.	11. Psalam 63.
11. Psalam 11.	11. Psalam 37,1-19.	12. Psalam 64.
12. Psalam 12.	12. Psalam 37,20-40.	13. Psalam 65.
13. Psalam 13.	13. Psalam 38.	14. Psalam 66.
14. Psalam 14.	14. Psalam 39.	15. Psalam 67.
15. Psalam 15.	15. Psalam 40.	16. Psalam 68.
16. Psalam 16.	16. Psalam 41.	17. Psalam 69,1-16.
17. Psalam 17.	17. Psalam 42.	18. Psalam 69,17-36.
18. Psalam 18,1-15.	18. Psalam 43.	19. Psalam 70.
19. Psalam 18,16-30.	19. Psalam 44,1-12.	20. Psalam 71,1-14.
20. Psalam 18,31-50.	20. Psalam 44,13-26.	21. Psalam 71,15-24.
21. Psalam 19.	21. Psalam 45,1-9.	22. Psalam 72.
22. Psalam 20.	22. Psalam 45,10-17.	23. Psalam 73,1-15.
23. Psalam 21.	23. Psalam 46.	24. Psalam 73,16-28.
24. Psalam 22,1-15.	24. Psalam 47.	25. Psalam 74.
25. Psalam 22,16-31.	25. Psalam 48.	26. Psalam 75.
26. Psalam 23.	26. Psalam 49.	27. Psalam 76.
27. Psalam 24.	27. Psalam 50,1-15.	28. Psalam 77.
28. Psalam 25.	28. Psalam 50,16-23.	29. Psalam 78,1-14.
29. Psalam 26.	29. Psalam 51.	30. Psalam 78,15-28.
30. Psalam 27.	30. Psalam 52.	31. Psalam 78,29-42.
31. Psalam 28.	31. Psalam 53.	

Predlažemo vernicima da ove tekstove čitaju u toku večernjeg bogoslužjenja u svojoj porodici.

POČETAK SUBOTE U JULU 2012. GODINE

MESTO	DATUM			
	6.	13.	20.	27.
Radoviš, Strumica, Đevdeliya	20,10	20,06	20,00	19,53
Kavadarci	20,12	20,08	20,02	19,55
Veles, Prilep, Bitola	20,14	20,10	20,04	19,57
Piro t, Vranje, Kumanovo, Skoplje	20,16	20,12	20,06	19,59
Knjaževac, Niš , Leskovac, Tetovo, Debar	20,18	20,14	20,08	20,01
Kladovo, Negotin , Zaječar, Priština, Prizren	20,20	20,16	20,10	20,03
Bor, Paraćin, Kruševac , Kosovska Mitrovica, Đakovica	20,22	20,18	20,12	20,05
Jagodina , Novi Pazar, Peć	20,24	20,20	20,14	20,07
Požarevac, Smederevska Palanka, Kragujevac , Čačak, Kraljevo, Berane, Kolašin, Podgorica , Ulcinj	20,26	20,22	20,16	20,09
Aranđelovac, Užice, Bar	20,28	20,24	20,18	20,11
Vršac, Alibunar, Kovin, Smederevo, Pančevo, Beograd , Valjevo, Pljevlja, Zelenika	20,30	20,26	20,20	20,13
Kikinda, Srpska Crnja, Zrenjanin , Ruma, Šabac, Foča, Bileća, Trebinje, Dubrovnik	20,32	20,28	20,22	20,15
Senta, Bečež, Novi Sad , Sremska Mitrovica, Bogatić, Bijeljina, Loznica, Sarajevo , Mljet	20,34	20,30	20,24	20,17
Bačka Topola, Kula, Vrbas, Bačka Palanka, Šid , Tuzla, Mostar, Metković, Pelješac	20,36	20,32	20,26	20,19
Subotica , Sombor, Dalj, Vukovar, Vinkovci, Doboj, Zenica, Hvar, Korčula	20,38	20,34	20,28	20,21
Beli Manastir , Osijek , Slavonski Brod, Derventa, Jajce, Livno, Brač, Vis	20,40	20,36	20,30	20,23
Slavonska Požega, Banja Luka , Split	20,42	20,38	20,32	20,25
Podravska Slatina, Daruvar, Nova Gradiška, Bosanska Gradiška, Prijedor , Drvar, Knin, Šibenik	20,44	20,40	20,34	20,27
Virovitica, Biograd	20,46	20,42	20,36	20,29
Koprivnica, Bjelovar, Sisak, Bihać, Gospić, Zadar , Dugi Otok	20,48	20,44	20,38	20,31
Čakovec, Varaždin, Zagreb , Slunj, Pag	20,50	20,46	20,40	20,33
Murska Sobota, Ormož, Ptuj , Krapina, Karlovac, Rab	20,52	20,48	20,42	20,35
Maribor , Rogaška Slatina, Celje, Zidani Most, Crikvenica, Krk, Cres, Lošinj	20,54	20,50	20,44	20,37
Dravograd, Slovenj Gradec, Mežica, Ljubljana , Rijeka, Pula	20,56	20,52	20,46	20,39
Kranj, Postojna, Koper, Rovinj	20,58	20,54	20,48	20,41
Jesenice , Kranjska Gora, Gorica	21,00	20,56	20,50	20,43

Podaci iz ove tabele izvedeni su po letnjem računanju vremena.

POČETAK SUBOTE U AVGUSTU 2012. GODINE

MESTO	DATUM				
	3.	10.	17.	24.	31.
Strumica	19,45	19,36	19,24	19,13	19,01
Radoviš, Đevdelija	19,47	19,38	19,26	19,15	19,03
Pirot , Kavadarci	19,49	19,40	19,28	19,17	19,05
Vranje, Kumanovo, Veles, Prilep, Bitola	19,51	19,42	19,30	19,19	19,07
Kladovo, Negotin, Zaječar, Knjaževac, Niš , Leskovac, Skoplje , Tetovo, Ohrid	19,53	19,44	19,32	19,21	19,09
Bor, Paraćin, Kruševac , Priština, Prizren, Debar	19,55	19,46	19,34	19,23	19,11
Jagodina , Kosovska Mitrovica, Đakovica	19,57	19,48	19,36	19,25	19,13
Vršac, Kovin, Požarevac, Smederevo, Smederevska Palanka, Kragujevac, Kraljevo, Novi Pazar, Peć	19,59	19,50	19,38	19,27	19,15
Alibunar, Pančevo, Beograd , Arandelovac, Čačak, Berane, Kolašin, Podgorica , Ulcinj	20,01	19,52	19,40	19,29	19,17
Kikinda, Srpska Crnja, Zrenjanin , Valjevo, Užice, Pljevlja, Bar	20,03	19,54	19,42	19,31	19,19
Senta, Bečej, Novi Sad , Ruma, Sremska Mitrovica, Bogatić, Šabac, Foča, Zelenika	20,05	19,56	19,44	19,33	19,21
Subotica , Bačka Topola, Kula, Vrbas, Bačka Palanka, Šid, Bijeljina, Loznica, Bileća, Trebinje, Dubrovnik	20,07	19,58	19,46	19,35	19,23
Sombor , Dalj, Vukovar, Vinkovci, Tuzla, Sarajevo , Mostar, Metković, Mljet	20,09	20,00	19,48	19,37	19,25
Beli Manastir , Osijek , Doboš, Zenica, Pelješac	20,11	20,02	19,50	19,39	19,27
Slavonska Požega, Slavonski Brod, Derventa , Jajce, Livno, Brač, Hvar, Korčula	20,13	20,04	19,52	19,41	19,29
Virovitica, Podravska Slatina, Daruvar, Nova Gradiška, Bosanska Gradiška, Banja Luka , Split, Vis	20,15	20,06	19,54	19,43	19,31
Bjelovar, Prijedor , Drvar, Knin, Šibenik	20,17	20,08	19,56	19,45	19,33
Koprivnica, Sisak, Bihać, Biograd	20,19	20,10	19,58	19,47	19,35
Murska Sobota, Ormož, Čakovec, Varaždin, Zagreb , Slunj, Gospić, Zadar, Dugi Otok	20,21	20,12	20,00	19,49	19,37
Maribor , Ptuj, Rogaška Slatina, Krapina, Karlovac, Rab, Pag	20,23	20,14	20,02	19,51	19,39
Slovenj Gradec, Celje , Zidani Most, Crikvenica, Krk, Cres, Lošinj	20,25	20,16	20,04	19,53	19,41
Dravograd, Mežica, Ljubljana , Postojna, Rijeka	20,27	20,18	20,06	19,55	19,43
Jesenice, Kranj, Koper, Rovinj, Pula	20,29	20,20	20,08	19,57	19,45
Kranjska Gora , Gorica	20,31	20,22	20,10	19,59	19,47

Podaci iz ove tabele izvedeni su po letnjem računanju vremena.

POČETAK SUBOTE U SEPTEMBRU 2012. GODINE

MESTO	DATUM			
	7.	14.	21.	28.
Strumica	18,53	18,40	18,27	18,14
Pirot , Radoviš, Đevđelija	18,55	18,42	18,29	18,16
Kladovo, Negotin , Zaječar, Knjaževac, Leskovac, Vranje, Kavadarci	18,57	18,44	18,31	18,18
Bor, Niš , Kumanovo, Skoplje, Veles, Prilep, Bitola	18,59	18,46	18,33	18,20
Vršac, Požarevac, Jagodina , Paraćin, Kruševac, Priština, Tetovo, Ohrid	19,01	18,48	18,35	18,22
Alibunar, Pančevo, Kovin, Smederevo, Smederevska Palanka, Aranđelovac, Kragujevac , Kraljevo, Novi Pazar, Đakovica, Kosovska Mitrovica, Prizren, Debar	19,03	18,50	18,37	18,24
Kikinda, Srpska Crnja, Zrenjanin, Beograd , Čačak, Peć	19,05	18,52	18,39	18,26
Senta, Bečež, Novi Sad , Ruma, Šabac, Valjevo, Užice, Berane, Kolašin	19,07	18,54	18,41	18,28
Subotica , Bačka Topola, Kula, Vrbas, Bačka Palanka, Šid, Sremska Mitrovica, Bogatić, Bijeljina, Loznica, Pljevlja, Podgorica , Bar, Ulcinj	19,09	18,56	18,43	18,30
Sombor , Osijek, Dalj, Vukovar, Vinkovci, Tuzla, Foča, Zelenika	19,11	18,58	18,45	18,32
Beli Manastir , Sarajevo , Bileća, Trebinje, Dubrovnik	19,13	19,00	18,47	18,34
Podravska Slatina, Slavonska Požega, Slavonski Brod, Derventa , Doboj, Zenica, Mostar, Metković, Mljet	19,15	19,02	18,49	18,36
Virovitica, Daruvar, Nova Gradiška, Bosanska Gradiška, Banja Luka , Jajce, Pelješac	19,17	19,04	18,51	18,38
Koprivnica, Bjelovar, Prijedor , Livno, Brač, Hvar, Korčula	19,19	19,06	18,53	18,40
Murska Sobota, Ormož, Čakovec, Varaždin , Sisak, Drvar, Knin, Split, Vis	19,21	19,08	18,55	18,42
Maribor , Ptuj, Rogaška Slatina, Krapina, Zagreb , Slunj, Bihać, Šibenik, Biograd	19,23	19,10	18,57	18,44
Slovenj Gradec, Celje , Zidani Most, Karlovac, Gospić, Zadar, Dugi Otok	19,25	19,12	18,59	18,46
Dravograd, Mežica, Crikvenica, Krk, Rab, Pag	19,27	19,14	19,01	18,48
Jesenice, Kranj, Ljubljana , Postojna, Rijeka, Cres, Lošinj	19,29	19,16	19,03	18,50
Kranjska gora, Gorica, Koper, Rovinj, Pula	19,31	19,18	19,05	18,52

Podaci iz ove tabele izvedeni su po letnjem računanju vremena.